

Impact Factor - 6.261

ISSN - 2348-7143

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOWS ASSOCIATION

RESEARCH JOURNEY

INTERNATIONAL E-RESEARCH JOURNAL

PEER REFREED & INDEXED JOURNAL

January - 2019
SPECIAL ISSUE- 85 (B)

NATIONAL INTEGRITY & SARDAR VALLABHBHAI PATEL

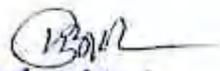
Guest Editor :
Dr. B. S. Yadav
Principal,
K.J. Somaiya College of Arts,
Commerce & Science, Kopergaon
Dist. Ahmednagar [M.S.] INDIA

Executive Editor of the issue :
Dr. K. L. Giramkar
Dept. of History
K.J. Somaiya College of Arts,
Commerce & Science, Kopergaon
Dist. Ahmednagar [M.S.] INDIA

Chief Editor :
Dr. Dhanraj T. Dhangar
Yeola, Dist - Nashik [M.S.] INDIA

This Journal is Indexed In
-UGC Approved Journal
-Scientific Journal Impact Factor (SJIF)
-Cosmos Impact Factor (CIF)
-Global Impact Factor (GIF)
-International Impact Factor Services (IIFS)
-Indian Citation Index (ICI)
-Dictionary of Research Journal Index (DRJI)

Principal
Kholshwar Mahavidyalaya

SWATIDHAN PUBLICATIONS

Impact Factor - 6.261

ISSN - 2348-7143

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOWS ASSOCIATION'S
RESEARCH JOURNEY

Multidisciplinary International E-research Journal

PEER REFREED & INDEXED JOURNAL
January-2019 Special Issue - 85 (A)

SARDAR VALLABH BHAI PATEL & NATIONAL INTEGRITY

Guest Editor
Dr. B. S. Yadav
K.J. Somaiyya College, Kopargaon
Tal. Kopargaon, Dist. - Ahmednagar

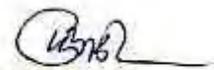
Executive Editor of the issue:
Dr. K.L. Giramkar
Head. Dept. History,
K.J. Somaiyya College, Kopargaon
Tal. Kopargaon, Dist. - Ahmednagar

Chief Editor -
Dr. Dhanraj T. Dhangar, Yeola

- This journal is indexed in :
- University Grants Commission (UGC)
 - Scientific Journal Impact Factor (SJIF)
 - Cosmoc Impact Factor (CIF)
 - Global Impact Factor (GIF)
 - International Impact Factor Services (IIFS)

For Details Visit To : www.researchjourney.net

Principal
Kholerwar Mahavidyalaya
AMBAJOGAI

INDEX

No.	Title of the Paper	Author's Name	Page No.
1	National Integrity and Sardar Vallabh Bhai Patel	Prof. Sanjay Swarnkur	05
2	Iron Man Sardar Vallabhbhai Patel (1870 - 1950)	Dr. Nalini Waghmare	13
3	Sardar Vallabhbhai Patel : A Brief Biography	Dr. Nandkumar Jadhav	17
4	Sardar Vallabh Bhai Patel and Indian Politics	Dr. Keshav Lahane	20
5	Sardar Vallabhbhai Patel's Role in Indian National Movement	Prof.R.K.Suryawanshi	24
6	Sardar Vallabhbhai Patel Contributions to Modern India	Prof. Varsha Aher	28
7	सरदार पटेल और भारतीय राजनीति	डॉ. सुरेश मिश्र	31
8	आधुनिक भारत के निर्माता लोहपुरुष सरदार वल्लभभाई पटेल	डॉ. योगेश दाणे	36
9	सरदार वल्लभभाई पटेल देसी राज्यों रियासतों के एकीकरण में योगदान	प्रा. राधाकृष्ण जोशी, प्रा. जी.व्ही. गट्टी	41
10	राजस्थान का एकीकरण : सरदार पटेल का योगदान	डॉ. विनोद सोनवणे	43
11	सरदार वल्लभभाई पटेल-पंडित नेहरू संबंध	डॉ.के.एल.गिरमकर	50
12	सरदार वल्लभभाई पटेल यांचे भारतीय राष्ट्रीय चळवळीतील योगदान	डॉ. शामराव घाडगे	54
13	सरदार वल्लभभाई पटेल यांचे राष्ट्र उभारणीतील योगदान	डॉ. तानाजी फुलारी	58
14	सरदार वल्लभभाई पटेल आणि हैद्रावाद संस्थान	डॉ. भूषण फडतरे	64
15	भारतीय संस्थानांच्या विलीनीकरणात सरदार पटेल यांची भूमिका	डॉ. मुकुंद देवर्षी	70
16	सरदार वल्लभभाई पटेल यांची धर्मनिरपेक्षता : एक चिकित्सा	डॉ.के.एम.अंबाडे	76
17	शेतकरी लढ्याच्या नेतृत्वातून सरदार पटेल यांचा राष्ट्रीय नेता म्हणून उदय(1920-1930)	डॉ. उत्तम पठारे	79
18	पंडित नेहरू आणि सरदार वल्लभभाई पटेल	प्रा.सुनील लोखंडे	87
19	सरदार वल्लभभाई पटेल यांचे सामाजिक व राजकीय विचार	डॉ. पी.बी. सिरसट	89
20	सरदार वल्लभभाई पटेल व राष्ट्रीय काँग्रेस	डॉ. मीना साळे	93
21	सरदार वल्लभभाई पटेल यांचे भारतीय संविधान निर्मितीतील योगदान	प्रा. हरीदास जाधव	96
22	अखंड भारताचे निमित्त सरदार पटेल	डॉ. रेहानाजारा बेग	102
23	सरदार वल्लभभाई पटेल यांचे कामगारविषयक विचार व कार्ये	प्रा.अंबादास केत	107
24	समकालीन लेखनातून दिसणारे सरदार वल्लभभाई पटेल यांचे अज्ञात पैलू	डॉ.पद्माकर प्रभूणे	115
25	हैद्रावाद संस्थानाचे विलीनीकरण व सरदार वल्लभभाई पटेल	डॉ. दिगंबर सोनवणे	117
26	स्वानंध्यमहातीत सरदार वल्लभभाई पटेल यांचे योगदान	प्रा.के.जे.चव्हाण	120
27	संस्थानांचे विलीनीकरण व सरदार वल्लभभाई पटेल यांची भूमिका	डॉ. राजाराम सोनवणे	125
28	पोन्नादी पुरुष वल्लभभाई पटेल त्यांची धुळे गेट	डॉ. आंबादास मंजुळकर	128
29	पोन्नादी पुरुष सरदार वल्लभभाई पटेल	प्रा. श्रीमती वंदना देशमुख	132
30	भारतीय मार्क्सवादी जीवनवादी व अद्वितीय व्यक्तित्व सरदार वल्लभभाई पटेल	प्रा.आर.एस.भोसले	137
31	सरदार वल्लभभाई पटेल आणि हैद्रावाद संस्थानांचे विलीनीकरण	डॉ. प्रशांत साठे	140
32	सरदार वल्लभभाई पटेल आणि महात्मा गांधी	डॉ. बाळासाहेब खर्डकर	146

Principal
 Mahavidyalaya
 Ambajogai

भारतीय संस्थानांच्या विलीनीकरणाने सरदार पटेलांची भूमिका

डॉ. मुकुंद अरविंद देवगी
इतिहास विभाग प्रमुख
खो.पता. अंबाजोगाई,
मो.नं. ९४०५३५७२६०

E-Mail : dr.devarshima@gmail.com

भारताचे पहिले उपपंतप्रधान सरदार पल्लभभाई पटेल यांचा विविध प्रकारे जो गौरव करण्यात येतो आणि त्यांच्या कार्याच्या गौरवार्थ ज्या विविध पदव्या इतिहासकारांनी रूढ केल्या आहेत त्यामध्ये आधुनिक भारताचे राष्ट्रनिर्माते ही पदवी महत्त्वाची समजण्यात येते. राष्ट्र निर्माते म्हणून त्यांचा गौरव करताना त्यांनी भारतातील ५६५ च्या वर संस्थानांचे विलीनीकरण घडवून भारताला एकात्म, एकसंध स्वरूप प्राप्त करून दिले होते. सरदार पटेलांचे चरित्रकार त्यांच्या कार्याची तुलना जर्मनीच्या प्रिन्स बिस्मार्कशी करतात. लंडन टाइम्स या वृत्तपत्राने त्यांना भारताचे बिस्मार्क ही पदवी आपल्या वृत्तपत्रांच्या लेखामधून दिली होती.

भारतात ब्रिटीश येण्यापूर्वी तो कोणत्याही एकछत्री राजसत्तेच्या अंमला खालील एक देश नव्हता तर तो अनेक संस्थानांमध्ये विभक्त झालेला होता. या सर्व संस्थानांमध्ये प्रांतात प्रजा भाषा, राहणीमान व आचारात भिन्नता आसली तरी ती समान धर्म, परंपरा व संस्कृतीच्या भारतीयत्वाच्या धाग्यांनी एकत्रित बांधली गेली होती. इंग्रजांनी भारत जो जिंकला तो क्रमशः व प्रांतशः जिंकला पुढे त्यांनीच सायीने संस्थाने निर्माण केली व टिकविली होती. ऑगस्ट १९४७ च्या सुमारास सत्तांतराच्या वेळी भारतात ५८५ संस्थानांच्यावर ती संख्या होती. संस्थानांनी ५ लक्ष चौरस मैलांचा विस्तार भूप्रदेश व्यापला होता. ज्यांतील लोक संख्या ९ कोटीच्या आसपास होती. कांही आकाराने, अधिकाराने मोठी तर कांही अत्यंत लहान जहागीरी सारखी होती. इंग्रजांपुढे लचारीने लागूचालन करणा-या या बहुतेक संस्थानिकांनी १८५७ चे स्वातंत्र्य युद्ध चिरडून टाकण्यासाठी स्वार्थी हेतूने इंग्रजांना मदत केली होती. तेव्हापासून भारतातील ब्रिटीश राजवटीचे सर्वात इमानदार आधारस्तंभ जर कोणी असतील तर ते हे संस्थानिकच होते. इंग्रजांनी भारतात फुट पाडण्यासाठी या संस्थानांचा वेळोवेळी पुढे उपयोगही केला होता. यापार्श्वभूमिवर गृहमंत्री म्हणून स्वातंत्र्यावेळी सरदारांनी या संस्थानिकांचे जे विलीनीकरण केले व भारत भौगोलीक व राजकीय दृष्ट्या अखंड बनवला त्यांच्या या कार्यामुळे ते महान ठरतात. इंग्लंड मधील पहिल्या गोलमेल परिषदेच्या वेळी संस्थाने व ब्रिटीश हिंदुस्थान यांचे संघराज्य करावे असे ठरले होते पण पुढे संस्थानिकांनीच संघराज्य कल्पना अमान्य केली कारण त्यांना आपले सर्वभोमत्व व अस्तित्त्व संपण्याची भीती वाटत होती. दुस-या महायुद्धाच्या संक्रमण काळात सरदारांच्या काँग्रेसने ब्रिटीशांना चलेनाच सांगितल्यावर संस्थानिकांची स्थिती काय असा प्रश्न निर्माण झाला. काँग्रेसला संस्थानां प्रगंवल आणुलकी तर संस्थानांचांवल आकास होता. संस्थानां प्रगंने जबाबदार शासनपध्दती साठी आंदोलने तीव्र केली होती. ब्रिटीशांनी संस्थानिकांसाठी चेंबर ऑफ प्रिन्सेस नावाची निर्माण केलेली संस्था अकार्यक्षम बनली होती.

०३ जून १९४७ रोजी इंग्लंडच्या वादशाहाने पत्रक काढून त्यात १२ ते १९४६ ची संस्थान विसयक योजना बदलणार नाही असे सांगितले होते. याचा अर्थ कॅबिनेट मिशन योजने नंतर जरी मॉटबॅटन योजना आली तरी संस्थानांच्या विषयी योजना होती तशीच ती राहिली. वादशाह आणि संस्थानिकांमध्ये दुवा म्हणून कार्ये करणारे पॉलिटिकल डिपार्टमेंट हे खाते आता उरणार नव्हते पण त्याचे काम उरणार होते. त्याकामासाठी कोरेशियास लॉर्ड मॉटबॅटन यांनी १३ जून १९४७ मध्ये रत्ना बॉलडन स्टेट्स डिपार्टमेंट स्थापन केले. २७ जून ला मंत्रीमंडळात माफीत हे खाते स्थापन करून त्याचे प्रमुख अधिकारी सरदार पटेलांना नेमण्यात आले व सेक्रेटरी म्हणून जे.पी. भोगू यांनी नियुक्ती केली होती. भारतीय संस्थानांपैकी बहुतेक संस्थाने ही हिंदू राज्यत्वाचीच होती. कांशंभर भोगू यांनी

Principal
Kholasawas Mahavidyalaya
Ambajogai

हेद्राबाद ही मुस्लीम राज्यकर्त्यांची होती. १५ ऑगस्ट १९४७ पासून ब्रिटीश अधिराज्य संवून हिंदी संस्थानिक स्वतंत्र व सार्वभौम होणार होते. पाच - सहा संस्थाने सोडलीतर बाकी संस्थानांना सार्वभौमत्व व स्वातंत्र्य म्हणजे अर्थशून्य घटता होते. संस्थानी प्रजेला भारताइतके स्वातंत्र्याचे व सार्वभौमत्वाचे हक्क मिळाले पाहिजेत ही सरदार पटेलंचा भूमिका होती. तशीचली संस्थानी प्रजा परिषदेची ही मागणी होती. सरदारांनी स्टेट्स डिपार्टमेंट निर्माण करून मंत्रालयाच्या मार्फत सामीलनामा, जैसेथे करार घटना परिषदेतील प्रतिनिधीत्व, संस्थानी संघाची निर्मिती, संस्थानांचे असे वर्गीकरण व शेवटी विलीनीकरण करण्याचे मसुदे तयार केले. याकामी प्रेरणा सरदारांची तर धारणा मंमन सार्थी होती. संस्थानिकात सरदारा विषयी दुरासा असला तरी संस्थाना विषयी त्यांना आगुलकी होती, जिळाळा होते त्यांनी संस्थानिकांना प्रमाणे, मानाने व सहानुभूतीने वागविले त्यांच्या योगक्षेमाची व्यवस्था केली होती. भारतीय संस्कृतीचा औदायांचे व सहृदयतेचे प्रतिबिंब सरदारांच्या वृत्तीत दिसून येते.

०५ जुलै १९४७ रोजी स्टेट्स डिपार्टमेंट जन्माला आले त्याच दिवशी पत्रक काढून सरदारांनी संस्थानिक विषयक भारत सरकारचे धोरण जाहिर केले होते त्यात त्यांनी हिंदी डॉमिनियन मध्ये संरक्षण, परराष्ट्र कारभार आणि दळणवळण या विषयांपुरते सामिल व्हावे असे कळविले. त्यांनी याबाबत धोरण जाहिर करताना म्हंटले 'आमचे राज्य संस्थानी राज्यावर सत्ता चालविणार नाही सत्ता चालवलीच तर तो परस्परांच्या हिताच्या करता व कल्याणा करता आहे तसे नकेल्यास अराजक व गोंधळ निर्माणाची शक्यता असल्याचे सांगितले' व सहकायांचे अवाहन केले होते. या वितंतीत एक धमकी होती, ती संस्थानातील उत्कंडीत प्रजेने कांही गडबड केल्यास भारतसरकार ती धोपळ शकनार नाही आणि संघ राज्यात सामिल होण्याबाबत सरकारच्या अटी १५ ऑगस्ट नंतर कडक होतील. संस्थानी जनतेला जबाबदार सरकार पाहिजे आहे. त्यांच्या उद्रेकाला संस्थानांना बळी पडावे लागेल असे सरदारांनी सांगून पुढे इशारा दिला की जर माझा सल्ला ऐकला नाही तर जनतेने फेकून दिल्यावर तुम्हाला दिल्लीला माझ्याकडे यावे लागेल. त्यावेळेस तुम्हाला मला मदत करणे शक्य होणार नाही, कारण संरक्षणाची जबाबदारी बाह्य अक्रमाणाची आहे, जनतेने उदाव केल्यास नव्हे. हा एक प्रकारे संस्थानांना त्यांनी गर्भीत इशाराच दिला होता.

२५ जुलैला प्रिन्सेस चेंबरच्या लॉर्ड मॉटबॅटन यांच्या अध्यक्षते खालील संस्थानि परिषदेत जैसेथे करार ऐवजी राजे लोकांना तीन विषयापुरता सामिल होण्याचा प्रस्ताव दिला व वाटचालीसाठी संस्थानो कमिटी, घटना परिषद व वाटाघाट कमिटी एकत्र बसून एक आढवाड्यात सामिलीकरनाचा मसुदा तयार करावा असे ठरले. त्याला अनुसरून संस्थानिकांचे प्रतिनिधी घटना परिषदेत सामिल झाले मात्र काश्मिर, हेद्राबाद आणि जुनागढ वगळता सर्व संस्थाने १५ ऑगस्ट १९४७ पुर्वी तीन विषयांपुरती भारतात सामिल झाली. पुढे संस्थानिकांच्या ०७ युनियन झाल्या व नंतर ती भारतात सामिल झाली १८ एप्रिलला संस्थानी प्रजा परिषदेतील भाषणत नेहरुनी सांगितले की, 'जी संस्थाने घटना परिषदेत येणार नाहीत ती विरोधक राज्ये माणण्यात येतील.' १९४७ मध्ये ब्रिटीश सत्तानिघुन जाताना संस्थानिक आपले संस्थान स्वतंत्र ठेवण्याचे मनसुबे रचत होते. त्यांचे म्हणणे ब्रिटीशांचे सार्वभौमत्व हे भारताकडे हस्तांतरित होऊ शकत नाही त्यात पंतप्रधान क्लेमेंट अटली यांनी २० फेब्रुवारी १९४७ ला सांगितले 'ब्रिटनच्या राजाचे सरकार सार्वभौमत्वामुळे प्राप्त होणारे आपले कोणतेही अधिकार व कर्तव्ये ब्रिटीश हिंदुस्थानातील कोणत्याही सरकारच्या स्वाधीन करू इच्छित नाही.' त्यामुळे ब्रिटीश सत्ता गेल्यावर आपण स्वतंत्र होऊ असा दावा अनेक संस्थानांनी केला होता. ११ जुनला सर पी.पी. अय्यर यांनी त्रावणकोर तर १२ जुनला निझामाने हेद्राबाद संस्थान स्वतंत्र राज्य असेल असे जाहिर केले. हिंदी स्वातंत्र्याची नांका संस्थानी खडकावर फुटणार असे भय दाखविले जाऊ लागले. हीच वेळ सरदार यांच्या करांटीची होती, त्यांनी हं प्रश्न योग्य मार्गाने सोडविले व नौका अबाधीत ठेवली.

सामिलनामाच्या नव्याकारांवर स्वाक्षरी फेल्यास उत्पन्नाच्या प्रमानात निवृत्ती वेतन, जमीन व खाजगी मालमत्ता व कांही सवलती देण्यास सरदार तयार होते. ती संस्थानीयांनी संघी नाकारताच माझे ऐकणार नसालतर

Principal

Cholshwar Mahavidyalaya

AMRITSAR

परिणामांचो जबाबदारी सरकारची असणार नाही असे सरदारांनी सांगून रात्री १० पर्यंतचा वेळ संस्थानिकास देण्यात आला होता. मेमन साहेबांनी सामिलनाम्याचा मसुदा तयार करून पाकौटाद्वारे सर्व संस्थानिकांकडे पाठवून, तुमच्या संस्थानाची भारत सरकार काळजी करते आहे. संस्थानास समस्या निर्माण होऊ देणार नाही मात्र करारनाम्यावर स्वाक्षरी केली नाही तर सरकारला संस्थानी प्रशासनाचा ताबा घ्यावा लागेल हे स्पष्ट केले. सरकारच्या या धोरणाचा परिणाम स्वरूप अनेक संस्थानिकांनी सामिल नाम्यावर स्वाक्ष.या केल्या होत्या.

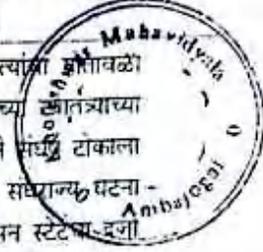
नागपुर येथील छत्तीसगडच्या १५ संस्थानिकांची बैठक बोलऊन सरदारांनी त्यांना शेजारील मध्यप्रांतांत समाविष्ट होण्याचा सल्ला दिला, याच बरोबर ओरिसा प्रांताचा वृतांत ऐकवला. केवळ दोन तासात ही १५ संस्थाने सरदारांच्या समक्ष सामील नाम्यावर स्वाक्षरी करून विलीन झाली. सरदार पटेलंच्या भूमिकेवर वृत्तपत्रातून टिका होऊ लागली. गांधी, नेहरु, मॉॅटबॅटन यांच्याकडे दबावा विरोधात तक्रारी करू लागली, मात्र ०७ जानेवारी १९४८ रोजी संस्थानिकांच्या परिषदेत मॉॅटबॅटन यांनी सरदारांच्या धोरणाचे समर्थन केले होते.

काठीयावाड प्रांतात अ वर्गीय १४, ब वर्गीय १७ व अन्य १९१ अशी २२२ संस्थाने होती. या सर्व संस्थानांचे एकत्रित संयुक्त राज्य बनवण्याची सरदारांची योजना होती. त्यासाठी १८ कलमी समिलनामा तयार करून दि.१५ जानेवारी १९४८ ला सरदारांनी सर्व संस्थानिकांशी गुजराती मधुन संवाद साधला व संयुक्त राज्य स्थापन करण्याची विनंती केली. त्यानंतर मेमन यांनी याबाबत त्यांचे उद्बोधन करून फायदे व संभाव्य धोके दर्शवून दिले. परिणाम स्वरूप १५ फेब्रुवारी १९४८ ला सरदारांच्या कल्पनेतील या काठेयावाड संयुक्त राज्याचे अस्तित्त्व अंमलात आले. केवळ एक महिन्यात आपले परंपरागत राजेपद व सिंहासनाचा संस्थानिकांनी त्याग केला होता. त्रावणकोर चे दिवाण सर सी.पी. यांची समजूत व्हॉईसरों यांनी घातली व महाराजांची स्वाक्षरी सामिल नाम्यावर घेतली. जोधपूर, जैसलमेर व बिकानेर ही पाक सिमेला लागून असलेली संस्थाने पाकिस्थानच्या जीनांकडे आकर्षित होती मात्र मॉॅटबॅटन व मेमन यांनी महाराजा हनवर्सिंग यांना दिल्लीला बोलाऊन कर्तव्याची जाण करून दिली व पुढे ही राज्ये भारतात सामील झाली. याच पध्दतीने भोपाळ देश आणि इंदौर चे राजे यांनी स्वतंत्र्याची घोषणा करून ही पुढे सरदारांच्या कार्य प्रभावापुढे व मॉॅटबॅटनच्या प्रयत्नाअंती सामिल नाम्यावर स्वाक्षरी केली होती.

हैद्राबाद, कश्मिर, जुनागड, काठीयावाड अशी पाच राज्ये वगळता १५ ऑगस्ट पूर्वी संस्थानांविलीनीकरण प्रक्रिया पूर्णत्वास नेली होती. मॉॅटबॅटन १५ ऑगस्टच्या भाषणात म्हणले होते, 'सरदारांनी संस्थानिकांना ज्या पध्दतीने हाताळले तीच गोष्ट आमच्या विलीनीकरणाच्या धोरणास यशप्रद ठरली.' संस्थानिकांना समजून चुकलेकी आपल्याला हिंदी राजकारणात स्थाई, योग्य न्याय देणारी शाक्ती ही सरदार होय. सरदारांची ख्याती भारताचे लोहपुरूष म्हणून असली तरी ते सर्व संस्थानिकास अत्यंत आदराने वागवीत त्यामुळे ते संस्थानिकात प्रिय व विश्वासु होते. या सामिल नाम्यात विकानेर महाराज शार्दुलसिंग व पटियाला नरेश सर यादवेंद्र सिंग यांनी पुढाकार घेतला होता. मॉॅटबॅटनच्या विधाना वरून अपनास सरदारांच्या कार्याची महती लक्षात येते.

जुनागड संस्थानाच्या नवाबांना पाकिस्तानात जावयाचे होते व तसा जीना बरोबर करार ही केला होता. मात्र हिंदू प्रजेची मागणी व इच्छा विरुद्ध पाकने दि. २३ सप्टेंबर चा भारतला कळविले की जुनागड पाकिस्तानात सामिल झाले आहे व जुनागडमध्ये लष्कर पाठवत आहे अशी माहिती मिळाल्याने सरदारांच्या सल्ल्याने दि. १७ सप्टेंबरला भारतीय संन्य जुनागडमध्ये पाठविण्यात आले. मंगरोळ व बावीयावाड भारतीय लष्कराने ताब्यात घेतले कारणते भारतीय होते. नवाब परस्थिती पाहून पाकिस्तानात पळाला व शेवटी जुनागड जनतेचे सर्वमत घेऊन भारतात सामील करण्यात आले.

हैद्राबादच्या आराफजाही वंशातील सर्व निजाम युध्दे हारण्यात आणि त्याच बरोबर तह जिंकण्यात पराजित होते. निजामांच्या इतिहासाकडे बघीललेतर असे दिसते की त्यांनी कुठेच लढाई जिंकली नाही. जेव्हाही लढाई झाली हात जोडत आपले राज्य टिकविले. संस्थान विस्ताराने प्रचंड, साधन सामुघीने समृद्ध आणि नागरीक सुखालाया

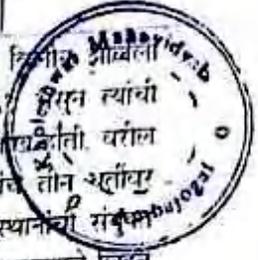

भारताच्या मध्यभागी होते. निजाम पौर उस्मान अली स्वःताला इंग्रजा बरोबरचा समजत आसे त्यांच्या झोतावळी इस्तंबुलपर्यंत पोचलेला होता. इंग्रजांचा मित्र आणि भारतीय जनतेचा, राजनेत्यांचा दुष्मन होता. त्याच्या झोतावळीच्या लालसेने व हिंदू प्रजेच्या व्रेशाने यावेळेस उच्च पातळी गाडली होती. हैद्राबादत प्रजेच्या आंदोलनाने सध्या टोकाला गेलेला होता. हैद्रावामध्ये ८५% हिंदू होते व १५ % मुसलमानांच्या हाती राज्य होते. निजामाने सध्या घटना-परिपदेत प्रतिनिधी न पाठवता १५ ऑगस्ट पासून सावंभौम हैद्राबाद स्थापन होऊन त्यास डोमिनीअन स्टेटचा दर्जा मिळावा असा आग्रह धरला. स्वःताच्या खचांसाटी त्याने रजाकार या संघटनेचा, पोलोटीकल एजंटचा, संन्यभरतीचा, आंतरराष्ट्रीय राजकारणाचा, शेवटी अनेक करार बदलण्याचा असे अनेक प्रयोग करून पाहिले. अनेक करारातील शब्दप्रयोग सरदारांनी अमान्य करून निमाजास कळविले की, व-हाडसह सर्व प्रश्न तुम्ही लोकांच्या मतदानावर सोडवा, त्यांच्या निकाल आम्ही मानू, पण निजामाने हा प्रस्तावही विलीनीकरण वाबत फेटाळला निजाम पाकीस्तानात जाण्याची भीती वाटू लागल्याने मेमन साहेबांनी जेसेथे कराराचा दुसरा मसुदा सादर करताच सरदारांनी तो मान्य केला होता, मॉटवॅटन यांनी मध्यस्थी करून अनेक शिष्ट मंडळे व अनेक विलीनीकरण वाबत मसुदे तयार केले मात्र निजाम प्रत्येक वेळी नविन मागणी करत होता. शेवटी निजामाने २९ नोव्हेंबर १९४७ ला जुन्या करारावर स्वाक्षरी केली. सरदारांनी हा करारनामा घटना परिपदेस सादर करून वर्षभर तरी शांतता मिळेल ही आशा व्यक्त केली मात्र ती निष्फळ ठरली.

२९ फेब्रुवारीला दिल्लीतील ब्रंटकोत सरदार अध्यक्ष होते. त्यांच्या समोर रजाकारांचे पाटे ठेवण्यात आले व रजाकार हैद्राबाद बरोबरच मद्रास, मुंबई व मध्य प्रदेशातही उपद्रव देत आहे. रजाकार व कम्युनिष्ट यांच्या लुटीचे सत्र, धार्मिक उन्माद, निजामाची युध्दखोर धोरणे यावर चर्चा केली होती. फर्तीम रडवीच्या घोषणा व अत्याचारानंतर सरदारांनी निजामाचे मंत्री लायक अली यांनी रागाऊन सांगितले की, 'सत्ता फोटे आहे हे तुम्हालाच मला टाऊक आहे. हैद्राबादच्या घाटाघाटीचे भाग्य अखेर कोणाच्या हाती असले पाहिजे हे टाऊक असले पाहिजे.' पण विलीनीकरणाने निजामाचा शहानपणा व रजाकारांचे उद्यमी धोरण आडवें येत होते युध्दाच्या तयारीत असलेल्या निजावर साी राजगोपालाचारी हे गव्हर्नर जनरल झाल्यानंतर अंकुश लावण्याचे प्रयत्न झाले. निजामाने शस्त्र खरेदी व संन्य भरती केली व प्रजेवरील अत्याचारात वाढ केली. तेव्हा ०९ सप्टेंबरला भारत सरकारने संन्य कारवाईचा निर्णय घेतला व १३ सप्टेंबर ला ०३ मागांनी निजामावर संन्य चाल केली. निजामाने मंत्रीमंडळातील काही मंत्र्यांनी बोलनी चालू ठेवावी असे वाटत असताना सरदारांनी स्वारी एक दिवसही लांबवता कामा नये असा हुकूम सोडला. शेवटी ऑपरेशन पोलो, (पोलीस कारवाई) केली. या केलेल्या कारवाईत संस्थानी प्रजेने प्रचंड प्रतिसाद दिला व निजाम १७ सप्टेंबर ला शरण आला व विलीनीकरण करारावर स्वाक्षरी केली. निजामा बरोबर रजाकार, कम्युनिष्ट यांचाही सरदारांनी प्रश्न सोडवला.

काश्मिरचे राजा हरिसींग यांचे संस्थान ही असेच मोठे होते तेथे ८०% मुस्लीम प्रजा व २०% हिंदू होते राजा हरिसींगची स्वतंत्र भूमिका, जिना यांचा त्रास, काश्मिरी प्रजा परिपदेचे नेते शंख अब्दुल्ला यांची भूमिका व नेहरेंची प्रश्न हाताळण्याची पध्दत यामुळे वंतागुन सरदार यांना तृप्ती पाकीस्तानात सामील झालात तरी चालेल असे उद्गार काढले होते. पाकिस्तानने टोळीवाल्यांच्या वेशात काश्मिरवर आक्रमण करताच राजा हरिसींग व त्यांचे मंत्री दिवाण मेहरचंद महाजन यांनी भारताकडे मदतीची याचना केल, तेव्हा मंगन व सरदार यांनी विलीनीकरणाचा मसुदा तयार करून आधी त्यांची स्वाक्षरी घेतली व नंतर भारतीय संन्यदल हवाई मार्गे श्रीनगरला पोहचवले व काश्मिर वाचवले सरदारांनी नेहरेंना या प्रश्नी पाकिस्तानला बोलणी करण्यास पासून रोखले होते. सरदार पटेल व सरदार वलदेवीसिंग यांनी वेळेवर लक्ष घालून पाकसैन्या पासून काश्मिर वाचविले होते.

सरदारांनी संस्थानांचे भारतात विलीनीकरण केले म्हणजे लॉर्ड डलहौसी प्रमाणे निपुत्रांक राजांची इतके वती करून नष्ट केले असे नाही. खांटे आगोप लाऊन खलसा केली असे नाही, तर सामोपचाराने लहान लहान राजांना

एकत्रित करून त्यांचे राज्य निर्मितीची कल्पना सरदारांनी ओरीसात आणली. भारतात विलीनीकरण संस्थाने २१६ होती ज्याची लोकसंख्या १ कोटी ९१ लक्ष होती. मध्ययुगीन घेतलेली संस्थाने ६९ लक्ष २५ हजार होती तर संघराज्ये २७५ संस्थाने असून लोकसंख्या ३ कोटी ४७ लक्ष होती. यंतील संस्थाने फक्त वल्लभभाई पटेलंच्या सत्यास अनुकूल होऊन विलीन झाली. भारतातील संस्थानांचे संपलीकरण करण्यात आले. यात २१६ संस्थानांचे शेजारच्या प्रांतात विलीनीकरण झाले ३१० संस्थानांचे राज्य बनवण्या आली. प्रत्येकाशी नवनवे करार करण्यात आले व शेवटी भारतीय राज्यघटना मान्य असल्याचे निवृत्त घेण्यात आले.

विलीनीकरण समयी सरदारांनी या संस्थानास सांगितले होते भारत सरकारचा तुमच्यावर स्यामित्य गाजवावयाचे नाही पण तुमच्या प्रजेची उन्नती करण्या करिता तुम्ही लोकशाही राज्यपध्दती सुरू करा. त्याकरिता घटना परिषदा भरवा, निवडणुका घ्या, संस्थानी कारभार व भारतीय राज्यकारभार यांची पातळी एक असुद्या. संस्थानांचे लहान लहान जलाशय मोठ्या सागरात विलीन झालेले पाहण्याचे सरदारांचे स्वप्न होते ते त्यांनी साध्य केले. स्वातंत्र्य मिळाले तेंव्हा देश फाळणोला सामोरा गेला होता, निर्वासितांचा प्रश्न मोठा होता, हिंसाचार चा परिस्थितीत संस्थानिक वेगळे राहून नव्याने मिळालेल्या स्वातंत्र्याला नजर लाऊ इच्छित होते, अशावेळी सरदार टाम राहिले, संस्थाने विलीनीकरणासाठी कठोर भूमिका घेतली. त्यांच्या कार्यामुळेच आज भारतदेश एक होऊ शकला. घटना समितीत त्यांनी केवळ तनख्याची किंमत देऊन घडवलेली ही रक्त विहीन क्रांती होती. याबाबत गांधीजो पटेलाना म्हणतात, 'सियासत की समस्या इतनी जटीलथी जिसे तूमही हल कर सकते थे' यावरून तत्कालीन मंत्रिमंडळातील सरदार हे एक व्यक्तीत्व होते ज्यांनी कठोर व योग्य भूमिका घेऊन हा जटील प्रश्न सोडवला. गोवाराज्यावर सैनिकी हल्ला करण्यासाठी पटेल तयार होते मात्र नेहरु तयार नव्हते म्हणून गोवा मुक्ती १९६१ पर्यंत लांबली.

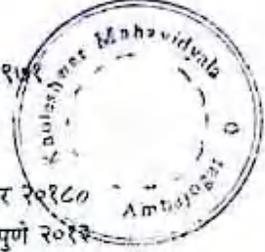
निकर्ष :-

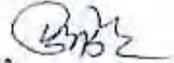
१. स्वातंत्र्य प्राप्तीनंतर सर्वांत मोठा प्रश्न संस्थाने विलीनीकरणचा तो पटेलानी उत्तम रितीने सोडवला.
२. भारतीय भूमीचे ऐक्यातील अडथळा दूर करून देश विघातक शक्तीची त्यांनी ओळख करून दिली व त्यावर यशस्वी मातही केली.
३. संस्थानांच्या ऐकीकरणात रक्त आणि लोह या नितीचा वापर करून परिस्थिती हाताळली त्यामुळे लंडन टाईम्स या वृत्तपत्राने त्यांना भारताचा बिस्मार्क ही पदवी बहाल केली.
४. जुनागढ, हैद्राबाद संस्थानांच्या विलीनीकरणात त्यांनी धार्मिक संघर्षाचे स्वरूप त्यास प्राप्त होऊ न देता हा प्रश्न योग्य पध्दतीने सोडविण्यात आला.
५. विलीनीकरणातही संस्थानिकांचा सन्मान, व संपत्तीचे त्यांनी रक्षण करण्याचे आश्वासन दिले व पुढे खाजगी संपत्तीस संरक्षण देऊन तनखे बहाल केले.
६. संस्थानांचे विलीनीकरण करून भारतीय संघराज्याचे अखंडत्व व लोकशाहीचे दृढीकरण सरदारांनी घडवून आणले.
७. भारतीय सावंधेपत्व व राष्ट्रीयता जपण्यासाठी त्यांनी कठोर भूमिका घेतली व पुढी राज्यकर्त्यांसाठी या भूमिकेचा सिक्कीम, गोवा व अन्य संस्थानांच्य विलीनीकरणात ही भूमिका मार्गदर्शक ठरली.
८. सरदारांची विलीनीकरण प्रसंगी भूमिका ही कठोर, वस्तुनिष्ठ व नैतिकतेच्या स्वरूपाची असल्यामुळे विलीनीकरणाचा प्रश्न सोडवण्यास गती प्राप्त झाली होती.
९. भारताचे तुकडे होण्याचा व देशाची एकता बंधवडवण्याचा शत्रुराष्ट्रांचा धोका विलीनीकरणात सरदारांनी नष्ट केला. हे कठीण कार्य पूर्ण करण्यास सरदार हे समर्थ नेते होते.

Principal
Cholshwar Mahavidyalay
AMBAJOGAI

संदर्भ :-

१. वैद्य प्रभाकर, वल्लभभाई पटेल, अभिनव प्रकाशन, दादर मुंबई, १९७७
२. देवगिरीकर व्य.र. वल्लभभाई पटेल चरित्र व काळ, भारत ग्रंथमाला प्रकाशन, पुणे, ऑक्टो.१९५१
३. जावळे अमर, क्रांतीपर्व, लक्ष्मी पब्लिकेशन, कोल्हापुर, २०१८
४. रोडे सोमनाथ, मराठवाड्याचा इतिहास, विद्याबुक्स पब्लिशर्स, औरंगाबाद, जून २०११
५. शुक्ल सौरभ, आखंडतेचे मूर्तरूप, सा. विवेक, हिंदुस्तान प्रकाशन संस्था, मुंबई, २५ नोव्हेंबर २०१८
६. दातार भगवान (अनु.), सरदार वल्लभभाई पटेल, भारताचा पोलादी पुरुष, रोहण प्रकाशन, पुणे २०१३
७. धारुकर दिलीप, मुक्तीसंग्रामाचे विकृतीकरण, सा. विवेक, हिंदुस्तान प्रकाशन संस्था, मुंबई, १४ ऑक्टो. २०१२
८. देवेंद्र स्वरूप (संपा.), कश्मिर जनमत संग्रहपर पटेल-नेहरु पत्रव्यवहार, सा. मंथन, दिनदयाळ शोध संस्थान, नवि दिल्ली, ऑक्टो. १९९१
९. सातभाई श्रीनिवास, आधुनिक भारताचा इतिहास, विद्याबुक्स पब्लिशर्स, औरंगाबाद, जानेवारी २०१४
१०. भालेराव निशिकांत (संपा.), समग्र अनंत भालेराव, खंड-२, दर्पण प्रतिष्ठाण नांदेड, मे २०११
११. भावे श्री.मा. (संपा.), सा. नवभारत, प्रशापाठशाळा मंडळ, वाई, एप्रिल २०११
१२. (संपा.), द. लोकासत्ता, औरंगाबाद, गुरुवार ०१ नोव्हेंबर २०१८, पृ.क्र.७

Principal
Kholshwar Mahavidyalaya
AMBAJOGAI

Impact Factor - 6.261

ISSN - 2348-7144

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOWS ASSOCIATION

RESEARCH JOURNEY

INTERNATIONAL E-RESEARCH JOURNAL

PEER REFREED & INDEXED JOURNAL

January - 2019

SPECIAL ISSUE- 86

INDIAN NATIONAL CONGRESS & MAHARASHTRA

Guest Editor :

Dr. R.K. Datir

Principal,

S.M.B.S.T. College, Sangamner

Dist. Ahmednagar [M.S.] INDIA

Executive Editor of the issue :

Dr. T. B. Rajdeo

Prof. N. S. Dhone

Prof. S. K. Dorge

Prof. S. A. Thitame

Chief Editor :

Dr. Dhanraj T. Dhangar

Yeola, Dist - Nashik [M.S.] INDIA

This Journal is indexed in
UGC Approved Journal
Scientific Journal Impact Factor (SJIF)
Cosmos Impact Factor (CIF)
Global Impact Factor (GIF)
International Impact Factor Services (IIFS)
Indian Citation Index (ICI)
Dictionary of Research Journal Index (DRJI)

Principal
Kholshwar Mahavidyalay,
AMBA, JOGAI
SWATIDHAN PUBLICATIONS

'RESEARCH JOURNEY' International E-Research Journal
 Impact Factor (2017) - 6.261, (2018) - 3.4521(2015), (2016) 0.6776(2015)
 Special Issue 86 - Indian National Congress and Maharashtra
 Utd. Approved Journal

E-ISSN
 2348-7143
 January 2019

Impact Factor - 6.261

E-ISSN

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOWS ASSOCIATION'S
RESEARCH JOURNEY

International E-Research Journal

PEER REFERRED & INDEXED JOURNAL

January-2019 Special Issue - 86

INDIAN NATIONAL CONGRESS AND MAHARASHTRA

Guest Editor :

Dr. B. K. Datt

Principal,

S.M.D.S.T. College, Sangamner

Editorial Board of the Issue:

Dr. T. B. Rajdeo

Prof. N. S. Dhore

Prof. S. K. Dorge

Prof. S. A. Thitane

Chief Editor -

Dr. Dhantraj T. Dhangar (Yeola)

SWATIDHAN INTERNATIONAL PUBLICATIONS

For Details Visit To www.researchjourney.net

© All rights reserved with the authors & publisher

Price : Rs. 700/-

Published by -

© Mrs. Swati Dhantraj Somwani, Director, Swatidhan International Publications, Yeola, Nashik

Email : swatidhantaj@gmail.com Website : www.researchjourney.net

(Signature)
Principal
 www.kshavidyalaya
 AMBAJOGAI

INDEX

No.	Title of the Paper	Author's Name	Page No.
1	Nature of the Historical material for the study of early phase of Indian National Congress	Professor Bindu Paranjape	05
2	Role of Tilak in Indian National Congress	Dr. Sudini Waghmare	08
3	The Congress Party and Peasant Movements in Maharashtra with Special Reference of Mudi Satyagrah: A Critical Study	Dr. Anil Vidyasagar	14
4	A review on the Contributions of the Indian National Congress to Social Reforms in India	Dr. B.K. Shep	19
5	The Indian National Congress - 133 years political journey	Dr. Hemlata Rathod	23
6	Contribution of Tilak in Indian National Congress Second Session 1905 To 1920 Formation of Indian National Congress	Mr. Udhay Kulkarni	26
7	समाधान चक्रवर्त	डॉ. सुरेश मिश्र	30
8	भारतीय राष्ट्रीय काँग्रेस आणि महिला	प्रा. अर्चना बच्छाव	33
9	स्वातंत्र्यपूर्व काळातील राष्ट्रीय काँग्रेसचे कार्यकर्ते	प्रा. नामदेव बोणे	38
10	दक्षिण नेशनल काँग्रेस आणि महाराष्ट्र (राष्ट्रीय मंडळ आणि महाराष्ट्र)	डॉ. शिबक मजरेव	41
11	अर्जेंटिना यात्रा आणि काँग्रेस	डॉ. भारती नयपर	45
12	वत्सलादीपत उपासकावलीय राष्ट्रीय मंडळी अभियंता(१९२६)	डॉ. एन. रम्यु. डाले	49
13	राष्ट्रीय काँग्रेसच्या स्वातंत्र्य महाराष्ट्रातील पूर्वसूची मंडळीय यागदान	डॉ. उत्तम पटारे	53
14	राष्ट्रीय काँग्रेसमार्फत लोकमान्य निकमवाचे यागदान	डॉ. नाशा बोकाटे	58
15	दिल्ले राज्यपट्टीची व राष्ट्रीय काँग्रेसची भूमिका	डॉ. नंदकुमार जायस	62
16	सामाज्यवादी पूर्वसूचीच्या महाराष्ट्रातील मंडळीय	Dr. Raghunath Shelke	65
17	राष्ट्रीय काँग्रेस आणि नवाची समाजवाद यात्रा	डॉ. संतोष कदम	69
18	महाराष्ट्रातील माधी आणि काँग्रेस	डॉ. बी. पी. प्राणेराव	72
19	राष्ट्रीय काँग्रेस आणि चळवळी यात्रा	डॉ. के. एम. बंबादे	76
20	कर्मचारी नीय निवडक प्रमुख	डॉ. पूरण फडतरे	79
21	राष्ट्रीय काँग्रेसचे सामाज्य काळातील यागदान	डी. डी. डी. ठपवते	84
22	राष्ट्रीय काँग्रेसचे महाराष्ट्रातील प्रीतिप्रश्न	डॉ. मीना माळे	89
23	राष्ट्रीय काँग्रेसचे महाराष्ट्रातील यागदान	डॉ. दिगंबर मोनवणे	96
24	राष्ट्रीय काँग्रेस आणि नवाची समाजवाद यात्रा	डॉ. संबादाम मजुळकर	96
25	राष्ट्रीय काँग्रेसचा नवी दिशा प्रदान करण्यात डॉ. एम. रम्यु. डाले यांचा योगदान	डॉ. सुपुंद देवर्गी	100
26	भारतीय स्वातंत्र्य काळातील समाजवाद यात्रा यागदान	डॉ. अर. डी. देरे	105
27	राष्ट्रीय चळवळ आणि समाज यात्रा	डॉ. सुपुंराज कुलकर्णी	108
28	समाजवादी महाराष्ट्रातील समाजवाद यात्रा यागदान	डॉ. भावना पोळ	112
29	राष्ट्रीय काँग्रेस आणि सामाज्य काळातील यागदान	Dr. Kiran Sanpatrao Jadhav	118
30	राष्ट्रीय समाज (काँग्रेस) व समाज यात्रा यात्रा यागदान	डॉ. अर. डी. देरे	121
31	राष्ट्रीय समाज यात्रा यात्रा यागदान	डॉ. अर. डी. देरे	121
32	राष्ट्रीय समाज यात्रा यात्रा यागदान (१९२६-१९२७)	डॉ. अर. डी. देरे	121

Handwritten signatures and stamps at the bottom right of the page, including names like 'Dr. Kiran Sanpatrao Jadhav' and 'Dr. Anil Vidyasagar'.

या ठरावाच्या बाजूने होते. अराजकारिनेच्या इतर उपायप्रमाणे गांधीजींचा हा ठरावही स्वरूपाचा होना. आपल्या ठरावावरील उपसूचनेला गांधीजी सामान्यतः पाहण्या देत राहिले. चटकदार उपसूचना कोणी मुचविल्ली नर गोठ्या आनंदाने ते विद्या स्वीकार करताना पदव्यापू पूर्ण करणारे ने करबंदोपर्वत अराजकारिनेचे सर्व धोर व्यापून टाकण्याच्या बाबतच्या ठरावालाच तबय नैस्य, भारताने पुनः पुष्ट देण्यात आली. ज्यापाच्यांनी परदेशी व्यापारी राज्यावर बहिष्कार पाडवता, पुनः विणण्याच्या भद्रास उत्तेजन द्यावे, राष्ट्रीय चळवळ चालविण्याबाबत लोकांनी परमकार्ये यावे यावे काँग्रेसने 'इंडियन नॅशनल रव्हिंस' ची संघटना करावी, 'ऑल इंडिया रिज्क गोपारिज्क फंड' स्थापन करवा. नव्या काँग्रेसला नवे प्रतिनिधी निवडून आले होते त्यांनी आपल्या गोप्या गोप्या अशी त्यांना विनंती करावी, कोणत्याही प्रकारची राजकीय सेवा करण्याबद्दल या संघातना विनंती करणे पोलिम, लष्करी, शिपाई आणि जनता यांच्यात चाललेल्या चळवळीच्या संपादन करणे आहे सरकारी नोकरीतल्या लोकांनी राष्ट्रीय चळवळीला मदत करावी. देशातील इतर लोकांनी त्यांनी प्रसंगी प्रमाणिकपणांे वागावे, निर्भयपणे व उग्रपणे राजकीय यथांना त्यांनी हजार गहावे, यंग राष्ट्रीय या ठराव अंतर्भाव करण्यात आला होना. हिंसाचूर्नी सन्या लोकांनाक भायनांनी चालू होण्यात विरोध कर असहकारातेच्या पुढच्या इतर कार्यक्रमासाठी विरोधी आहे हे लक्षात ठेवून या ठरावान सन्धाने व इतर अहिंसाचूर्नी पाळण्यात यावी, या नन्वावर विशेष भर देण्यात आला अमुन देशातील सर्व सार्वजनिक मळते सरकारशी अहिंसामय असहकार करण्याच्या व लोकांनी परमगंत पूर्ण सहकार करण्याच्या चळवळीम प्रेरणा द्यावे अशी या ठरावान शंभरी विनंती केली. या चळवळीच्या चानावरणान हिंदुस्थानातले सन्या सारिनेत इंग्लंडमध्ये व इतर देशांत प्रसार करण्याची आवश्यकता आहे ही गोष्ट मान्य करण्यात आली, तरी इंग्लंडमध्ये प्रसिद्ध होणारे मासाहिक 'इंडिया' पत्र बंद करण्याची व्यवस्था करण्यात आली. आयरलंडच्या उदाहरकांत १० दिवस उपवास करून प्राणार्पण केलेल्या आयरलंडच्या गॅरिबुडीनदरल आदर व्यक्ता करण्यात आल्या

हिंसामय होणाने कां होईना पण आयरलंडने नालविषलेल चिकाटीचे युद्ध व मिलन कामगमन गांधी बहिष्कार घालून चालविलेली चळवळ पाहून हिंदुस्थानही असा प्रकारना उग्र म्गमपाचा य्वातय्यात कर चालविण्यास तयार झाले. पण हा लढा अहिंसेच्या पायावर उभारण्यात आला. क. वेजवुड हे जाणू कर विषयनियानक मडळच्या सभेस हजर होते व त्यांना भाषण करण्यासाठी परवानगी देण्यात आली होते असहकारातेच्या माप्रयायांवरुड त्यांनी सावधगिरीची गोपीर सूचनाहि केली होती. "तुमचा कंवार पंगना इंग्लंडातील तुमच्या मित्रांची परिस्थिति तुम्ही यामुळे विकट करून सोडाल" असे ते म्हणाले. "तुमच्या चळवळीच्या कार्यात तुम्हाला अडथळ येईल. पोलिस तुमच्या मागे लागेल. मजरास एकनिष्ठ नर अरा प्रतिज्वर वकील म्हया करीत असतात, ते असहकारातेच्या चळवळीत काम कर शकणार नाहीत विधापर कार्यकमाला तुम्ही झत घातल्या पाहिजे" अशा चळवळीच्या स्वगत ते पचरा मिनिटे चालत होते चळवळीचे भरलेले त्यांचे परदर्शक स्फटिकमय अंतःकरण व त्यांचे शुद्ध प्रेम हे त्यांचे भाषणानून प्रगट होत होते व वेजवुड हे आपले भाषण संपवून खाली बसतात न बसतात तोच त्यांच्या भाषणाच्या उन्तर देणार एक स्वर केंद्र आला व पांच मिनिटात त्याने या भाषणातील सर्व आक्षेपांना उल्ले दिली.

हिंदुस्थानाचा आझाला कोणी मित्र नाही. या बाबतीत कोणीही आपला पैगमज करून पंऊ नवे आमचा उदार आमच्याच झतान आहे. आमचा भविष्यकाळ आम्हीच उज्वल करेला पाहिजे. चिन्ता आमनेत न्याल काळिया फायला पाहिजे. आझाला या गोष्टीची प्रतिनी आलेली आहे. आणि म्हणूनच या कायकमाला आम्ही झत पावला आहे. हिंदी राजकारणात पाल्दीय हा कांरी नवीन भटक नाही आम्ही एखादी लतानशी शाळा उपडली, तिच्याकारिता आम्ही मो प्रत्येक तयरा जमा केला, तो आम्ही लालि पंखोसोसो ही विली जम केला आहे. मेल्या १५ वर्षांचा आमचा अरा अनुभव आहे. वकीलांना राजानि असाही करवी त्यांना हे खर आहे, आणि हे असे आहे म्हणूनच त्यांनी आपल्या सनदा पडून टाकाली असाही

३. या अधिकाऱ्याची अधिकाऱ्याच्या पदाबाबतची मर्यादा पूर्वी नमुन्याच्या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त होती. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
४. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
५. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
६. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
७. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
८. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
९. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
१०. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
११. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
१२. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
१३. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
१४. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
१५. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
१६. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
१७. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
१८. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
१९. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.
२०. या अधिकाऱ्याच्या मर्यादापेक्षा जास्त मर्यादा असणे योग्य नाही.

संदर्भ :-

१. ... काँग्रेसचा इतिहास, विनायक आठवणी, म.प्र.काँग्रेस कचेरी, पुणे-१९३६
२. ... मराठी विश्वकोश, खंड ३, महाराष्ट्र राज्य मराठी विश्वकोश निदेशक मंडळ, मुंबई-१९७६
३. ... (अनु) ग्रंथ को.एल. चंद, एम, आधुनिक भारताचा इतिहास, एस.एच. अशोक कान्हाल, रामनगर, नवी दिल्ली, २०१३
४. ... भारतीय स्वातंत्र्य चळवळीच्या इतिहास, निराली प्रकाशन, पुणे, २०१२
५. ... आधुनिक भारत का इतिहास, ऑरियंट ब्लॅंड्सॉन प्रायव्हेट लिमिटेड, नई दिल्ली, २०११
६. ... आधुनिक महाराष्ट्राचा इतिहास, खंड १, महाराष्ट्र राज्य साहित्य आणि संस्कृती मंडळ, मुंबई, २०१५
७. ... महाराष्ट्राला काँग्रेसचा स्वातंत्र्यलढा, मुंबई, २००८
८. ... विनायक शतकातील महाराष्ट्र, खंड १, श्री विद्या प्रकाशन, पुणे, १९८९
९. ... भारतीय राष्ट्रीय काँग्रेस प्रारंभीचा काळ, सा. नवभारत, राजापूरशाळा मंडळ, मुंबई, २०१२

(Signature)
Principal
 Kholshwar Mahavidyalaya
 AMBAJOGAI

Impact Factor 6.261

ISSN- 2348-7143

INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL ASSOCIATION'S

RESEARCH JOURNAL

UGC Approved Multidisciplinary international E-research journal

PEER REFREED & INDEXED JOURNAL

Vol. (101)

January 2019 Special Issue-02

राष्ट्रीय इतिहास नीति आयोग

राष्ट्रमाता जिजाऊ मॉ साहेब

Chief Editor
Dr. Dhanraj T. Dhangar
Assist. Prof. (Marathi)
MGY'S Arts & Commerce college,
Yeola, Dist. Nashik (M.s.) India

Prof. Gangane R.V.
Assit. Prof. Dept. of History,
Vasant Mahavidalaya , Kaj, Dist. Beed

Dr. M.S. Kamble
Assit. Prof. Dept. of History,
Vasant Mahavidalaya , Kaj, Dist. Beed

SWATIDHAN PUBLICATION

Visit to - www.researchjourney.net

Principal

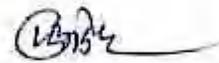
Principal

28. हैद्राबाद मुक्तीसंग्रामात महिलांचे योगदान
29. क्रांतिकारक महिला - डॉ. वेष्टन लक्ष्मी संगमल
30. भारतीय स्वातंत्र्य लढ्यात डॉ. अर्नोबेद्रट यांच्या कार्याचा अभ्यास
31. यादवकालीन स्त्री जीवन आणि संत जनाबाईंचे अर्थग
32. शोभाबाई गावळकर यांचे स्वातंत्र्यलढ्यातील योगदान
33. हैद्राबाद मुक्तीसंग्रामातील महत्त्वपूर्ण महिला क्रांतिकारक
34. महागणो येसूबाई यांचे खबरे नेतृत्व
35. 19 व्या शतकातील बहुजन समाजातील स्त्रियांचे प्रश्न
क्रांतिकारी विचाराने मांडणारी स्त्री ताराबाई शिंदे
36. भारतीय स्वातंत्र्य लढ्यातील महिलांचे योगदान
37. हैद्राबाद मुक्तीसंग्रामातील स्त्रियांचे कार्य
38. समाजसुधारक सावित्रीबाई फुले यांचे सामाजिक कार्य
- ✓ 39. चिन्मय मधेच्या इतिहासातील पहिल्या स्त्री
शेतकरी नेत्या - डॉ. गोदावरीताई परळकर
40. स्वराज्य द्वित रक्षण करणारी महाराणी येसूबाई

- प्रा. डॉ. साईनाथ शेटे 67
- प्रा. सी. शिंदे अनिता शेटे 68
- डॉ. गवार रामचंद्र पांडुरंग 69
- प्रा. डॉ. चंद्रभूज नारायणराव साठे 75
- प्रा. शिल्पा शेटे 78
- प्रा. वंदे धनराज वैजनाथ 80
- प्रा. डॉ. कृष्णा मालकर 83
- डॉ. एस. डी. सावंत 85
- कुरिल मिनाक्षी पुनगचंद 89
- प्रा. रामभाऊ देवगव काशीद 92
- प्रा. डॉ. युलिसिस एकनाथ भालेराव 95
- डॉ. मुकुंद अरविंद देवर्षी 97
- प्रा. डॉ. क्षिप्रामगर वी. एम. 109

Principal
K. J. Somaiya Mahavidyalaya
AMBAJOGAI

किसान सभेच्या इतिहासातील पहिल्या स्त्री शेतकरी नेत्या - कॉ.गोदावरीतारई परळेकर

डॉ. मुकुंद अरविंद देवर्षी
इतिहास विभाग प्रमुख, खोनेश्वर महाविद्यालय, अंबाजोगाई

आधुनिक भारताच्या इतिहासात ज्या कर्तृत्वाने स्त्रियांनी आपल्या विचारांनी आणि प्रत्यक्ष कृतींनी आदर्श विमाणे नेत्याच्या नमणीत व्यक्ती चरित्रांपैकी एक घेरक चरित्र म्हणजे गोदावरीतारई परळेकर ह्या होत. स्वातंत्र्यपूर्व आणि स्वातंत्र्यानंतर कानड्यात आपल्या कार्याने महाराष्ट्राच्याच नव्हेतर देशाच्या इतिहासात एक कायदेतज्ञ, संघटक, आदिवासींच्या हक्कांसाठी लढणारे नेतृत्व, आपल्या आंदोलनांनी शासकांना प्रथांची दखल घ्यायला लावणारे आग्रही किमान सभेचे नेतृत्व, वंचितांना न्याय मिळवून देण्यासाठी वंदीवानाचे जीवन जगणाऱ्या लढाऊ नेत्या, साहित्यिक अथवा बहुआयामी व्यक्तीमत्व हे गोदावरीतारई परळेकर ह्या होत्या. विद्यार्थी दशेपामून त्यांनी ब्रिटीश विरोधी आंदोलनात उडी घेतली ती मृत्यूपर्यंत शोधित, वंचितांच्या हक्कासाठी संघर्ष करणारे हे नेतृत्व होते. संघर्षाचे अनुभव त्यांनी "जेव्हा माणूस जागा होतो," आदिवासी विद्रोह, वंदीवानाची आठ वर्षां आदी पुस्तकांतून मांडली आहेत. त्यांना 1972 ला साहित्य अकादमीचा पुरस्कार प्राप्त झाला. या पुस्तकांचे इंग्रजी, जपानी भाषेत भाषांतरे झालेली आहेत. त्यांच्या कार्याबद्दल त्यांना नेहरू अवॉर्ड, सोव्हिएत भूमी पुरस्कार, लोकमान्य टिळक पुरस्कार, नावित्रीवाई फुले पुरस्कार प्रदान करण्यात आले होते. यांच्या कार्याचा आढावा घेताना, त्यांनी 1940 ते 50 च्या दशकाने जमीन भाडेकरू कायदा चळवळ, 1950 च्या भाडेकरू कायदाच्या अंमल बजावणीसाठी संघर्ष, जमीन मानकी, कडेवाजारीपणा आणि सावकारी विरुद्ध आंदोलन, 1950-60 दशकातील गवत कापणी, मजूरीदर आंदोलने, आदिवासी स्वायत्तता आंदोलने, 1970 ते 1990 च्या काळातील वनजमीन हस्तांतरण आणि नवि मागणी आंदोलने, चिकू शेती किमान मजूरी आंदोलने, वन जमीन हस्तांतर आंदोलने, आणीबाणी काळातील 1975-77 मधील व नंतर केनेना संघर्ष, किमान मजूरीदर आंदोलने 1977 मधील संघर्ष, इहाणू आंदोलने 1978-82, विकास प्रश्न आंदोलने, कुपोषण आंदोलने, जमीन, पाणी आणि मूलभूत हक्कांसाठी त्यांचा संघर्ष, राजकीय प्रतिनिधीत्वासाठी त्यांची चळवळ, या आंदोलनातून या नमाजाच्या उन्नतीसाठी त्यांची भूमिका लक्षात घेते. हजारो वर्षांपामून स्त्रियांनी शेती क्षेत्रात महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावली आहे. भारताने 1986 ला ऑल इंडीया किसान सभेच्या गोदावरी परळेकर अध्यक्षा बनल्या. त्या त्यांनी शेती व्यवस्थेच्या क्षेत्राने केलेल्या कामामुळे, स्वातंत्र्यसेनानी म्हणजे पुरुष व्यक्ती अशा कल्पनेपेक्षा या स्वातंत्र्य चळवळीत गुंतलेल्या महिला नेतृत्वाचा ही विचार समकालीन इतिहासाच्या पार्श्वभूमीवर करावयास पाहिजे.

पन्नीय राजवटीच्या आगमनाने व त्यांच्या प्रशासकीय धोरणांमुळे भारतीय कृषी व्यवस्था अमुलाग्र बदलून गेली. शेती आधारीत भान्तीय अर्थ व्यवस्था ढासळली. ब्रिटीशांच्या नव्या भू-धोरणामुळे नवे नवे वर्ग समाजात आन्तित्वात आले. शेती आणि कृतीसंग्रहण मोडकळीस आले, भारतीय शेतकरी दारीद्व्यात व संकटाच्या जाळ्यात ओढला गेला. याचा परिणाम शेतकरी भ्रमनोपात बंड व उठावाच्या दिशेने जाऊ लागला. 1855-56 मध्ये संथाळांना उठाव, 1857 च्या उठावातील शेतकरी सहाय्य, 1860 मधील तीळ उत्पादकांचे बंड, मारवाडी व गुजराथी सावकारांच्या विरोधात बंडे यांच्या परिणामातून पंजाबात भूमी हस्तांतरण कायदा 1900 मध्ये पारित झाला, 1885 मध्ये स्थापन झालेली भारतीय राष्ट्रीय काँग्रेसची भूमिका योग्य नव्हती. काँग्रेस आपल्या प्रारंभीच्या काळात ब्रिटीश साम्राज्यशाही आणि भारतीय मध्यमवर्ग ह्यांचे मर्यादित मिश्रण असल्याने पिडीत शेतकऱ्यांची वाजू उचलून घेतील अशी अपेक्षा नव्हती. याचाच परिणामस्वरूप राज्या पक्षाच्या नेतृत्वात 11 एप्रिल 1936 रोजी लखनौत आश्रित भारतीय किसान सभेची स्थापना झाली होती. या किमान सभेचे महाराष्ट्रातील कार्य 1942 पामून कॉ.शांकराव परळेकर व कॉ.गोदावरीतारई परळेकर यांनी मुरू ठेले होते. या उभयतापैकी गोदावरीतारई कार्यावर प्रसन्न लेखाने प्रकाश टाकला जाणार आहे.

पुण्यातील मुख्यमन्त्र कट्ट्यान गोदावरी गोखले यांचा जन्म झाला. त्यांचे वडील लक्ष्मणराव गोखले सर्वोच्च होते. गोदावरीतारई अर्थशास्त्र व राज्यशास्त्र हे विषय घेऊन पुण्यातील पार्लेगन महाविद्यालयातून पदवीधर झाल्या. पुढे कायद्याची पदवी प्राप्त करून महाराष्ट्रातील प्रथम महिला पदवीधर झाल्याचा मान प्राप्त केला होता. स्वातंत्र्य चळवळीच्या काळातील कादलसमध्ये राष्ट्रप्रमाण भागवलेली तरुण पंथी विविध विचार वर्गांनी अभ्यासगट चालवत होती. गोदावरीतारई ह्याही यांना आपलाच नव्हत्या. यांच्या 25 व्या वर्षी त्यांनी स्वातंत्र्य आंदोलनात मर्यादा, चळवळीत उडी घेतली, परंपरी त्यांना तुरुंगवास सोसावा लागला. ब्रिटीश विचार व कार्यांमुळे परतून त्यांच्याशी प्रयत्ने संघर्ष होऊपात आले.

गोदावरीतारईंनी आपल्या कार्यांचा प्रवाहीत करताना आरत रचना समाज या संस्थेचा आचार संहिता कायदांमुळे त्या या संस्थेच्या पहिल्या महिला अर्थीय सहाय्य झाल्या. संघर्ष त्यांनी पत्नी साधारण

Principal
Khoneswar Mahavidyalaya 97
AMBAGAI

आना, इ.स. 1937-38 मध्ये त्यांनी मुंबई शहरात कागगार वर्गासाठी प्रौढ साक्षरता मोहिम प्रभावीपणे चालवली त्यांच्या कार्याच्या गौरव म्हणून तत्कालीन मुंबई सरकारने त्यांना प्रौढ साक्षरता विभागाचे देऊ केलेले अध्यापक त्यांनी नाकारले. अथक परिश्रमातून त्यांनी 1938 मध्ये मुंबईतील परगड्यांची मोठी संघटना उभी केली होती. कागगारांच्या हितचिंत्या अमणाच्या शासकीय धोरणा विरोधात त्यांनी मुंबईत 10,000 परगड्यांचा मोर्चा यशस्वीपणे काढला होता, 24 मे 1938 ना शामराव परळकरांशी विवाहानंतर त्यांनी कल्याण व मुरवाड येथील शेतकरी संघटना व आंदोलने उभारण्यासाठी त्यांना मदत केली होती. पुढे कम्युनिष्ट विचारसरणीच्या प्रभाव त्यांच्यावर असल्याने पूर्ण विचारांतती 1939 मध्ये कम्युनिष्ट पक्षात त्यांनी प्रवेश केला.

दुसऱ्या महायुद्धा दरम्यान पक्ष आदेशानुसार त्यांनी युद्ध विरोधी मोहीमेत स्वतःस पूर्ण गुंतवून घेतले होते. मुंबईतील गिरणी कागगारांच्या 40 दिवसीय सपाचे नेतृत्व गोदावरी यांनी केले होते. युद्ध विरोधी व ब्रिटीश विरोधी बापणे केल्याने त्यांच्यावर खापर फोडून त्यांना आठ वर्ष तुरुंगात डांबले होते. 1942 मध्ये कैदेतील मुक्ततेनंतर शामराव व गोदाताईंनी शेतकरी चळवळीवर लक्ष केंद्रीत केले. महाराष्ट्रात निष्प्रभ अमणारी भारतीय किसान सभेचे कार्य त्यांनी तीन वर्ष संघटनात्मक कार्य ठाणे जिल्ह्यातील कल्याण, मुरवाड, शहापूर तालुक्यात 1944 मध्ये सुरु केले. टिटवळा येथे 15 जानेवारी 1945 रोजी पहिल्या अधिवेशनात महाराष्ट्र राज्य किसान सभेची स्थापना केली. वासाठी गोदावरी यांनी अनेक कार्यकर्त्यांसह 700 गावात पायी फिरून 160 सभा घेतल्या होत्या. याचा परिणाम म्हणून महाराष्ट्रात 7000 शेतकरी बांधव या अधिवेशनाला उपस्थित होते. या अधिवेशनात वेठ विगारी, कुळ कायदा नष्ट करण्याबाबत एकूण 26 ठराव पारित करण्यात आले. या अधिवेशनातील 33 जनांच्या कार्यकारणीत गोदाताईंना सहसचिव म्हणून निवडण्यात आले. भूदासांच्या अधिकाराबाबत गोदाताई जास्त अग्रही आसत. टिटवळा अधिवेशनाचा संदेश व ध्वज घेऊन याची परतलेल्या आदिवासी वागरी बांधवांच्या उंबरगाव तालुक्यात जंगलामध्ये व पाड्यावरून पायी फिरत आदिवासींचे संघटन केले व 23 मे 1945 ला अरी येथे आदिवासी परिषद घेतली. या परिषदेत भूदासांच्या संघर्षाचे मार्ग नक्की करण्यात आले होते. मौज प्रकाशनाने प्रसिद्ध केलेले गोदावरी परळेवर यांचे "जेव्हा गाणूम जागा होतो" या पुस्तकाचे अंतरंग पाहिले अमता जमीनदारांचे अत्याचार, महिना व बालकांचे केलेले शोषण, आदिवासी कष्टकरी शेतकऱ्यांची हान्यार्थीनी स्थिती व विचित्र परंपरा यांच्या विरुद्ध त्यांनी केलेल्या हा संघर्ष होता, सावकार, सरकारी अधिकारी व जमिनदार आदिवासींच्या अशिक्षितपणाचा फायदा घेऊन जे अत्याचार करत त्या विरुद्ध त्यांनी या परिषदात संघटन व आंदोलने उभी केली होती. आदिवासी मध्ये आत्ममग्न्यानाची जाणीव गोदुताईंनी करून दिली होती.

तलमरी येथील, उरी येथील आदिवासींच्या 23 मे 1945 च्या परिषदेत 5000 आदिवासी उपस्थित होते. त्यात 500 महिना प्रतिनिधी उपस्थित होत्या. यातील ठरावानुसार मागण्या मांडल्या होत्या त्यात 12 आणे मजुरी शिवाय काम नाही, जमीनदाराम कोणतीही मेवा फुकट देणार नाही, स्व संरक्षणासाठी प्रतिकार करणे, आदिवासी एकजूट करणे. या अधिवेशनाचा परिणाम वेठविगारी कमी करण्यात आणि वारली आदिवासींच्या संघटनांमुळे हल्ले व अत्याचार कमी होण्यात यश आले. गावकासांच्या जाचातून या संघटन कार्यामुळे 1000 कर्ज गुलामांची मुक्तता करण्यात आली. किसान सभेच्या या आंदोलनाने लग्रगड्यांची ही मुक्तता करण्यात आली. यानंतरचा गोदाताईंनी आंदोलनाचा टप्पा ठरवून घेतला तो म्हणजे गवत कापणी आंदोलन. पालघर, डहाणू, भोईसर, उंबरगाव, भिलाड या गावांत भात कापणी व गवत कापणी एकदाच येत. आदिवासी गवत कापण्यास नकार देत पण अगाऊ पैसे देऊन जमीनदार त्यांना बांधून घेत. गोदाताईंनी 1945 रोजी किसान सभेच्या वतीने तेशे संप घडवून अडीच रुपये मजुरी साठी धरणे सुरु केले. उंबरगाव व डहाणू येथे संप यशस्वी आला होता. जमीनदार व नौकरदार वर्गांनी संप दडपण्यासाठी खोटी अहवाल तयार करून वरिष्ठांकडे पाठविली होती. परिणाम 10 आक्टो. 1945 रोजी तलवडा येथे गोदुताई सभा घेणार म्हणून 30 हजार आदिवासी जमा झाले होते त्यांच्या शांत जमाबाबत पांढिसांनी गोळीबार केला त्यात एक आदिवासी ठार झाला तरी जमाव पांगला नाही. तेव्हा 11 आक्टोबर दु. 03 पर्यंत गोळीबार चालू होता, पंधरा तासात तीनवेळा गोळीबार होऊन पांच आदिवासी ठार झाले होते. ब्रिटीश पोलीस व जमीनदार यांनी आंदोलन मोडित काढायचे ठरवून मुद्दा आंदोलन चालूच होते. शेवटी आदिवासींनी गवत कापणीसाठी 3 रु. दर मिळवता माघ भारत संरक्षण कायद्याचे दोन महिन्यापर्यंत सभा आन्दोलने, मोर्चे भिरवणुकांवर बंदी घातली गेली. यानंतर 21 जाने. 1946 रोजी महालक्ष्मी या गावी 1500 आदिवासींनी एकत्र भव्य परिषद भरवली. यात खंड याची न देणे, एक वर्षांचा खंड भरणे असे ठराव पारित करून, एकीची जाणिव करून दिली.

पुढे 1946 ला गवत कापणी व जंगलातील जादे तोडणीच्या साठी मजुरी करून जमीनदारांशी संघर्ष होऊन संप झाला त्यातही यश प्राप्त होऊन किसान सभेच्या वॉरिंग सरकारने मागण्या मान्य केल्या माघ चिटनेस आणीबाणी जाहीर करून किसान सभेच्या नेत्यांना व 200 आदिवासींना अटक केली. ठाणे जिल्ह्यातील मजुरी संप यशस्वी झाले ब्रिटीश सरकार प्रमुखाय बोलावूनही हा संप मोडला नाही. शेवटी मुख्यमंत्र्यांनी किसान सभेची तुरुंगवासातून सोडवण्यात आली.

Principal
Kalyan Mahavidyalaya
Kalyan

स्वातंत्र्यानंतरही आदिवासींची होणारी उपेक्षा राहून न होऊन गोदाताईंनी दुरगन्दा आदिवासींच्या इजासाठी लढा अरेब्या भागात 35 गावांत त्यांनी आदिवासींचा सशस्त्रसंगर्ष उभारला होता व पोर्तुगीजांच्या ताब्यातून तो भाग मुक्त केला.

कांतिनिह नावा पाटील यांच्या अध्यक्षतेखाली इजाणू येथे 13 मे अ.भा.विमान यंत्रणे अधिवेशन 19 ते 22 मे 1955 ला झाले. यामध्ये कसेल त्याची जमिनी ही भागणी करण्यात आली. 1900 पासून अनिश्चित काळीत कर्मणाच्या शेतकऱ्यांच्या नावे जमिनी करण्यासाठी गोदाताईंनी संघर्ष केला. गोदाताई व किमान यंत्रणे या आंदोलनापुढे या आदिवासी पट्ट्यात अनेक शेतकऱ्यांच्या नावावर करणारी जमीन केली होती. पतीच्या 1965 मधील निधनानंतर कांदी कालावधीत पुन्हा त्यांनी विमान यंत्रणेच्या कागदास मुरुबात केली. त्यांनी आदिवासी मध्ये जनजागृती चढवून विविध स्वराज्य संस्थांमध्ये आदिवासींना प्रतिनिधी म्हणून नियुक्त आणले. 1986 च्या पाठण येथील विमान यंत्रणेच्या मुवर्ण यंत्रणेच्या अधिवेशनात त्या अध्यक्षतेमधून निवडल्या गेल्या. हे पद भूयोजनाच्या त्या पहिल्या महिना ठरल्या. त्या विमान चळवळ वाढवण्यासाठी पुढे अनेक वर्ष देशभर फिरल्या होत्या म्हणून त्यांना भारताच्या इतिहासातील पहिल्या शेतकरी नेत्या असे प्रा. देवणे सज्जराव संबोधतात. त्यांचे आगुष्य शोधित-चिंतनांना हक्क मिळवून देण्यासाठी त्यांनी जसे संघटनात्मक कार्य या ठाणे जिन्हात उभारले तसेच या आंदोलनाला जागृतीत घडामोडींच्या वैचारीक पटलावर मुद्दा त्यांनी जोर दिनी होती. कां.गोदाताई परळकरांचा या आंदोलक नेत्याचा अंत 8 ऑगस्ट 1996 रोजी झाला. त्यांच्या संघटनात्मक कार्याची नोंद महाराष्ट्राच्या आधुनिक इतिहासात ठळकपणे घेतली गेली.

निष्कर्ष :

1. साम्राज्यवादी ब्रिटीश शासकांना तसेच स्थानिक शोषण कर्त्यांना आव्हान देऊन त्यांनी आदिवासींच्या इतिहासीन शोषणाचे वर्णन आपल्या साहित्यातून केले आहे.
2. गोदाताई परळकर यांनी संघर्षाचा बसा चिराफी दशेपासून तो अंता पर्यंत जपला. त्यांनी जमिन, जंगले, पाणी आणि वेतन व इतर समस्यांवर संघर्ष केला.
3. ब्रिटीश विरोधी चळवळीत स्वातंत्र्याचा मार्ग हा कामगार वर्गाचा संघटन व शेतकरी संघटित करून चालावा या मतावर त्यांचे संघटनात्मक कार्य चालू होते.
4. महाराष्ट्र किमान यंत्रणेच्या कार्यातून वारली आदिवासी जमातीत इजाणू, पालघर, तलायरी, आदि भागात अनिष्ट जमीनदारी प्रथां विरुद्ध संघर्ष आरंभला व त्यांना जमीनदारी अनिष्ट प्रथेतून मुक्तीसाठी मार्ग दाखवला.
5. संघटनात्मक कार्य व आंदोलने या पार्श्वभूमीवर त्यांना 8 वर्षे वंदीवास पत्करावा लागला होता.
6. त्यांनी आदिवासींच्या विकासासाठी शैक्षणिक संस्था, आदिवासी प्रगती मंडळ, आदिवासी प्रगती परिषद यांनी स्थापना केली.
7. त्यांच्या अनुभव कथनांवर आधारीत आदिवासी जीवन दर्शविणारे, 'जेव्हा माणूस जागा होतो' या दाहक नावून दर्शवणाऱ्या पुस्तकामास महिल्य अकादमीचा 1972 ला पुरस्कार मिळाला होता. याशिवाय 'आदिवासी विद्रोह : संघर्ष कर्मणाच्या शेतकऱ्यांची कथा, आदिवासीची आठ वर्ष' हे पुस्तके म्हणजे त्यांच्या कार्याची माहिती देणारे साधने आहेत.
8. कामगारांच्या शिक्षण प्रमारासाठी त्यांनी महत्वाची भूमिका पार पाडत गिरगाव ते परळ भागात त्यांनी वर्तमानपणे वाचण्यासाठी केंद्र सुरु केली होती. त्यांनी 11 ग्रंथालये व 10 वाचनालय मोफत चालवली होती.

संदर्भ :-

1. देवणे सज्जराव, आधुनिक भारताच्या इतिहासातील पहिल्या स्त्री शेतकरी नेत्या कां.गोदाताई परळकर, भारतीय इतिहास आणि संस्कृती मंडळ, मुंबई मराठी ग्रंथ संग्रहालय, मुंबई, एप्रिल 2005, पुस्तक क्र. 165
2. परळकर गोदावरी, जेव्हा माणूस जागा होतो, गौच प्रकाशन, मुंबई, आद्री आवृत्ती, 2006.
3. देशपांडे आनंद, ठाणे तालुकी तालुक्यातील गौरीआय(एम), वेद पत्रिका, मुंबई, 18 एप्रिल 2012.
4. धवने अशोक, गौरीआय (एम) रिपोर्ट, जीवन अहवाल, 20 वी महाराष्ट्र राज्य परिषद, 18 एप्रिल 2012.
5. बबलरकर पंथया, गोदावरी परळकर: ए न्हाईक ऑफ एनिट्युडीशम, इंडियन वेगेन इतिहासी, 2012
6. गोदावरी परळकर, <https://mr.wikipedia.org/s/3rl>.
7. गांधी अनुयायी, स्मरणशक्ती वेद पैमिनिस्ट, इंडियन विमान, इन इतिहासी, 22 मार्च 2017
8. घान याचिन, 1947 नंतर ठाणे जिन्हातील विमान यंत्रणा आणि आदिवासी संघर्ष
9. चडवणकर संजय, स्थानीय आवृत्ती महाराष्ट्रमासिक, देवोळगाव, पुणे

Principal
Kishanvishalaya
AMBAR 106A1

MAH/MUL/03051/2012
ISSN-2319 9318

Peer Reviewed International Refereed Research Journal

V I D Y A W A R T A

SPECIAL ISSUE January 2019

स्थानिक इतिहास लेखन

■ अतिथि संपादक ■

डॉ. इंद्रजित भाऊराव जाधव
प्राचार्य
बी.डी. काले महाविद्यालय घोडेगाव (पुणे)

डॉ. नाथा रामभाऊ मोकाटे
इतिहास विभाग प्रमुख
बी.डी. काले महाविद्यालय घोडेगाव (पुणे)

We the People

Students

1973

201) ...
श्री ...

202) ...
श्री ...

203) ...
श्री ...

204) ...
श्री ...

205) ...
श्री ...

206) ...
श्री ...

207) ...
श्री ...

208) ...
श्री ...

209) ...
श्री ...

210) ...
श्री ...

211) ...
श्री ...

212) ...
श्री ...

213) ...
श्री ...

214) ...
श्री ...

215) ...
श्री ...

H-118

Principal

27

पर्यटनास चालना देणारा - अंबाजोगाई

या नगरीचा ऐतिहासिक वारसा

डॉ. मुकुंद अरविंद देवर्षी

इतिहास विभाग प्रमुख

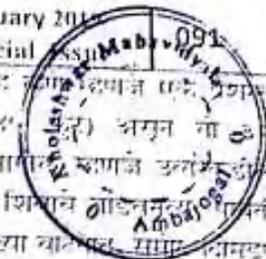
खोलेश्वर महाविद्यालय, अंबाजोगाई

स्थानिक इतिहास हा इतिहासाचा महत्त्वाना प्रकार आहे. इतिहासाच्या अध्यायनात आपण अंतरराष्ट्रीय, राष्ट्रीय, प्रादेशिक स्तरावरचा इतिहास अभ्यासतो, मात्र आपल्या स्थानिक इतिहासचे अनेक पट, त्याचे अस्तित्व आपणास ज्ञात नसते. राजकीय आणि सांस्कृतिक दृष्ट्या संपन्न असणारी अनेक शहरे महाराष्ट्रात आज संशोधनाच्या प्रतिक्षेत आहेत. स्थानिक इतिहासातील भौगोलिक, राजकीय, सांस्कृतिक, सामाजिक अशी एखादी वैशिष्ट्यपूर्ण घटना ही राज्य तसेच राष्ट्रीय पातळीवरील इतिहासाचे एक कडी असते. अश्या कडीचा अभ्यास विद्यार्थी, संशोधक अभ्यासकांनी केला पाहिजे. रेनियरच्यामत, "स्थानिक इतिहास हा अशा पध्तीने लिहीला पाहिजे की तो देशाच्या इतिहासामध्ये चपखलपणे बसला पाहिजे." आधुनिक काळात अस्मिनेच्या जाणिवेतून, पर्यटन उद्योगाला चालना म्हणून अथवा ग्रामपरंपरा, सांस्कृती, वारसा जाणून घेण्याच्या दृष्टीने स्थानिक इतिहासाच्या अभ्यासास महत्त्व प्राप्त झाले आहे. विविध समाजाचा इतिहास हा स्रोतही स्थानिक लेखनासाठी पुरक ठरतो. पुण्यातील काही समाजांची अशी माहिती संग्रहित करून स्थानिक इतिहास लिहीला आहे उदा. नाईक (विश्वकर्मा) समाजाचा इतिहास, गावाचे काही स्थान, महात्म्य किंवा ग्राम महात्म्याद्वारे ही हा इतिहास दृष्टीगोचर होतो. यातील दंतकथा वगळता परिस्थितीजन्य पुराव्याद्वारे इतिहासाचा मागोवा घेतला तर, गावातील वाडे, गल्ली, पेढा, मंदिरे, मठ, मशिद, स्मारक, चरित्रनायक यांचा इतिहास जाणता येतो.

पुणे विद्यापीठातील राष्ट्रीय सेवा योजनेच्या स्वयंसेवकांनी दत्तक गावाचा इतिहास लिहीण्याचे प्रयत्न केला, तर प्रकल्प यशोभासाद्वारे अनेक अभ्यासकांनी स्थानिक इतिहासाच्या अभ्यासास महत्त्व दिले असल्याने जाणवते. विद्यापीठाच्या निर्मितानुष्या-च्या प्रदेशातील स्थानिक इतिहास संकलनेत योजने व प्रसिद्ध करण्याचे काम आपण युरोपा प्रमाणे घ्यावेनाचे केंद्रे पाहिजे.

राज्य सांस्कृतिक आणि शैक्षणिक चळवळीला लाभलेले अंबाजोगाई शहर ही आता पराठवाइयाचे सांस्कृतिक राजधानी आहे. अंबाजोगाई ही सांस्कृतिक, ऐतिहासिक व सांस्कृतिक दृष्टीने महत्त्व प्राप्त झालेले, प्राचीन नगरी, पराठवाइयाच्या आधुनिक इतिहासात या शहराचे उल्लेखनीय स्थान आहे. शक्तीपीठ म्हणून ओळख असलेल्या 'अंबा' या देवीच्या नावावरून या प्राचीन नगरास 'जयंतीपूर', 'अंबापूर', 'अंबावर्ग', 'अंबे', 'अंबाजोगाई' अशी विविध नावे प्राप्त झाली आहेत. चक्रधरांच्या 'लीला चरित्रात' या शहराचा उल्लेख खोलनायकाच्या 'अंबेया' म्हणजे यादव सेनापती खोलेश्वर यांनी नगरी अंबा असा उल्लेख आहे. योगेश्वरी महात्म्यात जयंती नदी तीरावरील जयंतीनगर तर जयंतपाळ राजांनी नगरी अम्बा उल्लेख येतो. अंबाजोगाईत प्राप्त विविध शिलालेखामधून अंबासमाधिष्ठित, आम्रपूर, अंबादेश इत्यादी ग्रामनाम दिलेले आढळते. हेच नाव हेमाद्रीच्या चतुर्वर्ग चिंतामणी, समरांगण सुत्रधार, अपराजितपृच्छा या ग्रंथातून येते. योगेश्वरी महात्म्य या ग्रंथानुसार येथे कितीतरी विख्यात सिद्ध गहतात यावरून हे शहर योगसिद्धीचे केंद्रही असावे. आनंद भैरव, मुकुंदगज, नागनाथ, निदानंद, परमानंद, विमलनाथ, रेणुकनाथ, बुट्टेनाथ हे सिद्ध शैवागम मानणारे नागपंथी या शहरातील होत अशी ओळख धर्मग्रंथातून व त्यांच्या अंबाजोगाईतील समाधी स्थानावरून सांगण्यात येते. या धर्मग्रंथापेक्षाही अंबाजोगाईचे प्राचीनत्व स्पष्टपणे दर्शवते ते येथील यादवपूर्व व यादवकालीन स्थापत्य लेणी व शिलालेखांच्या अवशेषांवरून.

खोलेश्वर हा सिंधण यादवाचा (शके ११३२ ते ११६९) उत्तमगणेशाचा सेनापती होता. अंबाजोगाई हे त्याचे प्रशासक मंडळ होते. मुख्यालय असल्याने या

नागरीय राजनगरीचा सन्मान प्राप्त झाल्याचे दिसते 'किली कीमती' या प्रस्तावून तर सकलेश्वर मंदीर, खोलेश्वर मंदीर, चौबारा गणेश मंदीर यातील शिल्पकलेवाचून त्याचे पराक्रम, नशकिल कळण्यास मदत होते. त्याने या शहरात अनेक मठ, वाराजपेडा, शर्मशाळा, मंदिर, उपनगरे निर्माण केली होती. अंबाजोगाईच्या इतिहासाचा मातोदार असणाऱ्या स्थापत्याचा परिचय येथे करून देणे हा या लेखाचा उद्देश आहे.

जैन लेणी, मंदीर :

नगरीच्या पश्चिम दिशेला जयंती नदी किनाऱ्यावर ही लेणी जमिनीच्या सगळ्या खोदण्यात आली आहे. इ.स.१०६६ मध्ये गणेशकृत शासक महामंडलेश्वर उदयारिण्याच्या कळ्यात ही कोरली गेली. पाषाण अनुकूल नसल्याने अर्धवट किंवा निसर्गाच्या मान्यामुळे आज जिर्ण अवस्थेत आहे. या गुहामंदीराच्या पूर्व दिशेला एक सभामंडप आहे. याच्या तीन गर्भगृह आहेत या मंडपाला आभागासाठी अंगभूत खांबे खोदण्यात आले आहेत. या सभामंडपाच्या बाहेर एक ध्वज स्तंभाची गोळाकार रचना आहे पण आज स्तंभ उपाकळ नाही सभामंडपाच्या मध्यभागी २३ चे तीर्थंकर पार्श्वनाथस्वामी यांची पद्मासनातील विरिः आमनावर विराजमान मूर्ती आहे. या मूर्ती भोवती दोन चवरी शरीणी आहेत. या लेणीत दोन खडगासनातील जैन प्रतिमा आहेत. याशिवाय पद्मासनातील तीर्थकरांची मूर्ती आहे. गर्भगृहाच्या बाहेर छोदया स्वरूपात २४ तीर्थकरांच्या प्रतिमा आहेत, या तीन ओळीत कोरलेल्या आहेत. याशिवाय ध्यानरत रूपभटवांची मूर्ती आहे. याशिवाय दोन इल्लीचे मुदर रेखीव शिल्प या गुहेमध्ये आहे.

जोगाईचे माहेर :

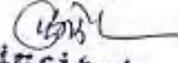
अंबाजोगाई शहराच्या पश्चिमकडे हा लेणी समुद्र आहे. जमिनीला समांतर असणाऱ्या खडक कोरून ही शैलगुहे निर्माण करण्यात आली आहेत. येथे असलेल्या शिल्पावरून ही शैव आणि जैन पंथायांनी कोरलेली शैलगुहे दिसतात. तथापि येथील शैलगुहे खडक व उतावरून बाह्यत येणाऱ्या नात्याचे पाणी वागुळे याची बरीच हानी झाली आहे जवळच जोगाईचेच माहेर म्हणून ओळखली जाणारी प्रसिद्ध लेणी आहे. येथेही जमिनीला समांतर असणाऱ्या खडक

वागुनन रूपात कोरले आहे. इ.स. ११०० मध्ये सभामंडप (१२ फूट वाय १० फूट उंची) असून तो स्तंभावर उभाकोरलेला आहे. मागील काळात उदयारिण्या, भितीवर गणेश, सत्यमानुषा शिवाचे गोडेनमूर्ती, पत्नी अशा आख्यायिकांच्या सांगण्यावरून सभामंडप (३० वाय ३० फूट) आहे. त्याची मेषदंयरी आता अर्ध राहून अधिक कोरलेली आहे. त्याच्या सभोवती जो प्रशस्त असा प्रशिक्षणापथ देवण्यात आला आहे तो उभा असून त्याच्या चारही कोरण्यात चार इल्ली कोरण्यात आले आहेत. प्रत्येक इल्लीचा वेग २३ फूट व लांबी १२ फूट आहे. या लेणी विपर्यायी नंद जंम्स वर्जेस यांनी आपल्या रिपोर्ट ऑफ आर्किऑलॉजिकल सर्वे ऑफ वेस्टर्न इंडिया या ग्रंथात केली आहे.

नदी मंडपाच्या समोर सभागृहात सभान्यासाख्या खोलीमध्ये शंकराची मूर्ती होती. पण आता तिचा आकार न ओळखता येण्या इतका व्यन्न झाला आहे. लेण्याची दुरुवती चालू असताना १९८६ मध्ये मातोच्या दिगाऱ्यात प्राप्त झालेल्या शिल्पकलेवाचून या मूर्तीला 'भुचिनाथ' म्हटले आहे. अंबाजोगाईचा महामंडलेश्वर उदयारिण्य याने शके १०६६ मध्ये या भुचिनाथ मंदिरास दिलेले दान या लेखात कोरलेले आहेत. दान दिलेली सर्व गावे अंबाजोगाई परिसरातले असून त्यात मेल्लुग्राम अंबाजोगाई पासून सुमारे ८ कि.मी. वर असलेले आजचे मेल्लु, कामारव्या (साधारण १०कि.मी वरील कामखेड, राडी (आजचे राडी), जवळग्राम (जवळगाव) आणि (आजचे कुंभेफळ) यांचा समावेश आहे.

दैन्यव लेणी :

एके काळी अंबाजोगाईतील सर्वात सुंदर लेणी असावे आज या लेण्याच्या सभागृहाचे अवशेष शिल्लक आहे. सभागृहाच्या मागील म्हणजे पूर्वाभिमुख भितीत वीरभद्र, दत्तात्रय, अष्टभुजादेवी, तिष्णू, गरुड, वराह इत्यादी सुंदर मूर्तीने भग्नावशेष त्यांच्या अतिमक्षणाची वाट पाहत असलेल्या स्थितीत अजून तसे दिसतात. या लेण्यामधून एक नाला गेला आहे. उतारावरून येणाऱ्या पाण्यामुळे ही लेणी पूर्ण क्षिजली आहेत या नाल्यावर निष्काळजीपणाने एक पूल बांधण्यात आला आहे. ज्यामुळे लेणी झाकली जाऊन तेथे पाण साचले आहे.

Principal
Kholashwar Mahavidyalaya
AMBAJOGAI

अंबाजोगाई परिसरात ०७ शिलालेख प्राप्त झाले. सकलेश्वर उत्खननात एक लेख २०१७ ला प्राप्त झाला पण एकही शिलालेख या लेण्याविषयी माहिती देत नाही. महामंडलेश्वर उदयादित्याच्या लेखात जोगाईच्या लेण्याचा 'भूचरिनाथाचे मंदिर' असा उल्लेख आहे. हा लेख शके १०६६ चा आहे. त्यामुळे ही लेणी यादव पूर्व काळात जातात. राष्ट्रकूटांच्या उत्तरकाळात ही लेणी कोरली गेली असावीत. अमलेश्वर :

शहराच्या उत्तरेला दोन कि.मी अंतरावर एका टेकडीवर हे शिवमंदिर आहे. खडक कोरून मंदिराच्या बांधणीसाठी आवश्यक ते मदान करण्यात आले आहे. जमिनीच्या उतागचा फायदा मंदिराच्या अधिष्ठानाची रचना करताना घेतलेला दिसतो. त्यामुळेच अधिष्ठानात समोरच्या वाजूस असलेली उंची पार्श्वभागी नाही. मंदिर पूर्वाभिमुख असून गर्भगृह, अंतराल व सभागृह अशी त्याची रचना दिसते. सभागृह १६ स्तंभावर उभारण्यात आले असून त्याला पूर्व, दक्षिण व उत्तर अशा तीन वाजूने प्रवेशद्वारे असावीत. दक्षिण व उत्तर प्रवेशद्वारे नंतरच्या काळात बंद केलेली दिसतात. सभागृहात रंगशीला आहे.

अमलेश्वरचे शिल्प वैभव:-

समामंडपाचे स्तंभ उत्कृष्टप्रतीचे असून स्तंभशीर्ष नागबंधयुक्त आहेत. स्तंभ मध्यावर गणेश, नृत्यांगणासह शिवपार्वती, गणेश व कार्तिके यासह शिव इत्यादी उदावदान शिल्पे कोरलेली आहेत. अंतराळात असलेले देवकोष्ट आकर्षक आहे. मंदिराच्या वितानाची रचना क्षिप्त उक्षिप्त पद्धतीची आहे. वितानावर पूर्ण विकसित कमळ कोरलेली मध्यशिळा आहे. वाजूला किर्तिमुख, तांडव नृत्यमग्न शिव, महिषासुरमर्दिनी इत्यादी रेखीव शिल्पे आहेत. मंदिराच्या मंडोवगच्या जंघा भागावर (वाह्य अंगावर) मुख्य शिल्पे कोरलेली आहेत. गणेश, नृसिंह, भैरव, नृत्यांगना इत्यादी प्रमाणवद्ध रेखीव शिल्पे त्यात आहेत. देवकांप्यान देवलेल्या शिवपार्वती, गणेश, मृदंगवाटक यांच्याही मूर्ती चेहऱ्यावरील जिवंत भाव आणि त्याची प्रमाणवद्ध रचना यामुळे आंबेजोगाईतील मंदिरांमध्ये कलात्मकतेसाठी या मंदिराला सर्व श्रेष्ठतेचा दर्जा द्यावा लागेल. कल्याणीच्या चालुक्यांच्या काळातील मंदिर शैलीशी या मंदिराचे साम्य आहे.

भोगादित्य देवाचा मठ:

अंबाजोगाई शहरातील सगौन मंडोवगच्या आंठखली जाणारी वास्तू हे मंदिराच्या एकी बांधणीचे मंदिर आहे. या मंदिराच्या उत्तरार्ध कोरलेल्या प्रांगणाला संपादन प्रथम शं.गो.तुळपुळे यांनी केले. ब्रह्मानंद मंडलेश्वर म्हणून या भागावर शासन करीत असून शके १११० मध्ये त्याने या मंदिरास दान दिले. नंतर तुळपुळे यांच्या मते तो कलचुरी वंशातील सिंधणदेव असावा.

या लेखातील नोंदीप्रमाणे सिंधणदेव या महाप्रधान टंडनायक दोनरस याचा पुत्र व महामंडलेश्वर सिंधणदेव याचा पट्टसहाणी (मुख्यमंत्री), दाकम रते कीर्तन (देऊळ), पोळभ (आवाराची भिंत), पट्टशाळा (धर्मशाळा), भोगादित्य देवाचा मठ (देऊळ) वगळ, तसेच १० गद्याण उत्पन्न असलेली जमीन पुजेसाठी दान देण्यात आली.

हा लेख अपूर्णावस्थेत उपलब्ध झाला असून शं.गो.तुळपुळे हे प्रस्तुत लेखाच्या मंडोवग मठ या दोन्ही शब्दांना अर्थ देऊळ असा देतात. अन्य संशोधकांनीही कीर्तन, प्रासाद, मठ हे विविध शब्द एकाच अर्थाने म्हटले आहेत पण महानुभाव साहित्यातील देऊळ व मठ या वास्तूंचा शोध देत असे आढळून येते की, मंदिर ही एकसामाजिक संस्था म्हणून विकास पावली होती. तेव्हा अशा मंदिराचा भोवती प्रशस्त पटांगण ठेवून त्याला पोळी (आवाराची भिंत) बांधत जात असत. त्यास पट्टशाळा (धर्मशाळा) संबोधले जाई. याचे परिसरात अध्ययन व अध्यापनासाठी एक स्वतंत्र सभागृह बांधले जात असे. त्याच्या मध्ये कुरंडा बांधला जाई व त्याला मठ म्हटले जात असे. मठ व मंदिर संलग्न असत. वरील शिलालेखात भोगादित्य त्याच्या मंदिराची अशी रचना स्पष्ट होते. कीर्तन व मठ अशा दोन स्वतंत्र वास्तू येथून जवळच असलेल्या धर्मापुरी तसेच लोणार (पोटाण) या ठिकाणी आजही सुरक्षित आहेत.

सकलेश्वर मंदिर (बाराखांबी) :

अंबाजोगाईतील मंदिर स्थापत्याच्या अभ्यासात सकलेश्वर मंदिर महत्वपूर्ण स्थान द्यावे लागते. या

सहस्रतीक्ष्ण शिलालेख शके १९१० ना अगुन तो यादव नृपती सिंघणदेव यांच्या गजावटीतल्या आठ, लेखात म्हटले आहे की, श्री खोलेश्वर याने हा पुराण (लेख) इत्यादी या विषयीचे भूर्जपत्र देण्यात आले. ते जगाच्या तसे शिल्प-प्रजापति कोरून ठेवले आहे. अंबा देश, औंधा देश आणि उदयगिरी देश यांच्या नारही देशातून असलेल्या राजायाच्या मधून उदयनागाठी वरिष्ठ स्वरूपात दिलेल्या ज्ञानाने वर्णन त्यात आहे. अंबादेशातील नौभंग गणेश मंदिरातील लेखानही खोलेश्वराने सकलेश्वर मंदिरासाठी पुनः दान दिल्याचा उल्लेख आहे.

नावापासून वायव्येस सुमारे २ कि.मी अंतरावर हे मंदिर आहे. मंदिराची रचना करताना पाताळलिंगी गर्भगृह त्यापुढे अंतराळ व पुढे बारा स्तंभावर आधारित नौभंगआकृती सभामंडप उभा राहिलेला आहे. तो सर्व बाजूंनी उंचा असून मधोमध वर्तुळाकार रंगशिला आहे. त्याच्या नौभंगवाली आठ स्तंभावर करोटक पद्धतीचे झेब्र वितान उभारलेले असावे. बाकी भागावर क्षिप्र उभेपण पद्धतीचे वितान आहे. येथील स्तंभ वैशिष्ट्यपूर्ण आहेत. त्यावर अलंकारानी विभूषित नृत्यमग्न स्थितीतील अन्नानेच सुखे शिल्ले आहेत. टीप धारण केलेल्या नननातुका टिपकत्ताळाका भिंतीवर कोरलेल्या आहेत. आज देखे उखडनन चालू असून अनेक देवतांच्या मुर्ती, नुसुंदरी व योगी मूर्ती सापडल्या आहेत. हा मंदिर नमुह पंचायतन असावा कारण तेथे मंदिरांची अनेक अवशेष प्राग ज्ञाने आहेत. मंदिर उध्वस्त अवस्थेत आहे व मंदिराचे शिल्यांकित चिंरे इतम्यत, मंदिर परिसरात एवढेच आहेत.

नौभंग उभागणीतील वैशिष्ट्य :

खोलेश्वर मंदिराच्या रचनाचे निर्गमण केंद्र अयना यादवकालीन (हेमाडपती) मंदिरावर जे कर्याकर्यांचे काम केंद्र ज्ञान असे त्याची पद्धत लक्षात येते मंदिराच्या अधिष्ठानावर उभागण्यात येणारी शिल्पा प्रथम शिल्पा खडापासून तासून तयार करण्यात येत असे नंतर त्या स्तंभाशेखर नक्षीकामाचा वा मुर्तीचा कला आगच्छत करण्यात येई. उदा. कितीमुख, पदपान्धव, भौगविक नक्षी इत्यादी नंतर मुक्त स्थानावर उभाग्या ज्ञान असे उभागणी ज्ञानावर त्यावर शेतकऱ्या हात पिरविण्यात येई अशा गिाने अत्यंत नाजूक

नक्षीकाम गुढा मंदिराच्या उभागणीत कोरण्याची प्रकृष्ट न त्यापाता गुश्चिंत मान असे, पण खोलेश्वराने निर्गमणाच्या आमानाने ह्या मंदिराचा विषय आग्या नक्षीकामात येत निन नक्ष्य त्याचा निर्गमिता शिल्पकलागोष्ठी. **खोलेश्वर मंदिर (गमनागयणाचे मंदिर) :**

अंबाजोगाई शहराच्या यादवकालीन तटवर्ती होती. गोवताली वैगर्गिक स्थितीचा फायदा घेऊन खोलेश्वर खंडक होता. आज देखी शिल्लक नक्षी पण नक्षीचा एक वृत्त नच्या अवस्थेत आहे. मंदिराच्या जगातुकी गद्दी म्हटले जाते. या वृत्ताजोगाई यादवकालीन पद्धतीचे खोलेश्वरमंदिर आहे. हे मूळ गमनागयणाचे मंदिर यादवांचा सेनापती खोलेश्वर याची कथा म्हणून हिने युद्धात वीरगती प्राप्त झालेला याचा भाऊ नक्षेत्र याच्या स्मरणार्थ ब्रह्मपुरी नावाच्या भागात हा रामनागयणाचा प्रसाद उभागला. भिंतीत यमकालेच जसे ११६२ चा शिलालेख ही माहिती देते.

मंदिराची रचना :

हे मंदिर पूर्वाभिमुख असून उंच व प्रचल अशा अधिष्ठानावर त्याची उभागणी करण्यात आली आहे. गर्भगृह, अंतराळ, सभामंडप व पुढे नुखनडन किंवा अर्धमंडप अशी याची रचना आहे. पूर्व, उत्तर व दक्षिण दिशांना सभामंडपास तीन प्रवेशद्वारे आहेत. ती १२+८ अशा २० स्तंभावर उभागलेला आहे. सभामंडपात रंगशिला असून त्याच्या पश्चिम भिंतीत दोन व अंतराळतही दोन अत्यंत कलात्मक पद्धतीचे देवकोष्टे आहेत.

गर्भगृहाने प्रवेशद्वारे हे मंदिराने प्रमुख आकर्षण आहे. ही द्वारशाखा अतिशय कलात्मक आहे नरशाख, पदमशाखा, वेल्पवशाखा, रतभशाखा आणि पण आयुधयुक्त मनुष्यशाखा अशा पंचशाखांनी युक्त असे हे ज्येष्ठद्वार आहे. याला नदिनी या प्रकारात गणत येईल. दुवारशाखेच्या ललाटकिनार गणेश आहे. त्यावर उतरले शिल्प आहे. खाली कितीमुख असून दुवारशाखेचे दुवारपाल गणेशानेभद तसे आहेत. ते जैलनी असून त्याच्या तशी अक्षय्ये शंभू नक्षी, गजा, मधुम ती आयुधे आहेत. सभामंडपाच्या तसेच भागात पुराण पण नक्षी असलेले (जोगेश्वर पद्धतीचे) आहे. उदा. गणेश, गणेशशेखर, आनंदी, लोका, पांडे, गणेश, गणेश, गणेशावर पंचमूर्ती शिल्पा हे १९७५ पासून नवी

योगेश्वरी मंदिर :

यादवपूर्व काळापासूनच अंबाजोगाई हे शक्तिपीठ म्हणून परिचित असावे. चौबारा गणेश मंदिरातील (गणेशलिंगात) लोखंडाचे योगेश्वरी मंदिरात दिलेल्या तानाची नोंद आहे. मुळात या मंदिराची बांधणी यादवकाळाच्या सुरुवातीची असावी. गरा अगळेले मंदिर सुमारे २५० वर्षापूर्वी नागोजी त्रिपल आणि कामली बापुजी यांनी जिर्णोद्धार करून बांधले मूळ मंदिराची रचना गर्भगृह, अंतगळ व लंबआयताकृती सभामंडप असणे होती. उत्तर व पूर्व पश्चिम दिशेने अर्धमंडप होते. आजच्या मंदिरातही ही रचना लक्षात येते. मंदिराच्या जांघा भागावर सुंदर शिल्पे होती व निष्काळजीपणाने त्यावर शेंगमाती चुन्याचा गिलावा करून करून ती शिल्पे झाकली गेली वा नष्ट झाली.

उत्तर मराठा काळखंडामध्ये मंदिराच्या मुख्य देवाळाच्या अगळेलेल्या यजकुंडावर मंडप बांधण्यात आला. सभोवनाली प्राकार व ओवऱ्या बांधण्यात आल्या. मंदिराच्या लगत असलेले 'सर्व तीर्थ' या मंदिराचे यादवकाळीन अस्तित्व स्पष्ट करते. लगतच यादवकाळीन बांधणीची छोटी खांब आहे. तीला मायमांचन तीर्थ म्हटले जाते. या ठिकाणी शिलालेख उपलब्ध झाला त्याचे संपादन ग.ह.खरे यांनी केले आहे.

अंबाजोगाईच्या वायव्येस सकलेश्वरगच्या मार्गावर एक गणेशदेवाचे स्थान आहे. स्थान महात्म्यामध्ये या विघर्षी कथा पहायला मिळते. मध्ययुगात योगेश्वरी मंदिराच्या विकास एक समाजिक संस्था म्हणून झालेला दिसतो. त्याद्वारेच मंदिराची बांधणी तथाप्रकारची वृद्धी केली गेली असे दिसते.

मन्दिर्कार्जुन, सिद्धलिंग व नरसिंह मंदिर :

मुकुंदगजाच्या समर्थस्थानाकडे जाणाऱ्या मार्गावर दासोपताची समार्धी आहे. या समार्धीच्या मागे सिद्धलिंग मन्दिर्कार्जुनाचे दोन छोटी देवळे आहेत. यादवकाळीन मंदिराच्या विविध घटक अवयवांना एकत्र करून त्यांनी उभागणी झालेली आहे. यादवाच्या ऋषानंतर झालेल्या विश्वामुळे अनेक मंदिरांची तोडफोड झाली. त्यानंतर असे विघ्नमुळे मंदिर घटक एकत्र करून काही मंदिर उभी केली गेली असावीत. या शिवमंदिराचे त्रिपादगणेशी काही घटक अवयव त्यावेळेस आढळतात. मंदिराच्या

मार्गाक ओढ्यावर नवून मंदिराची बांधणी सुरुवात करणारे नरसिंह आणि तीर्थ आर्जन. या मंदिराच्या बांधणीत अनेक मंदिरांचे अवशेष आहेत. या मंदिराचे मंदिराचे गर्भगृह जांघीच्या पाने बांधणीत यादवकाळीन मंदिराच्या घटक अवयवांचे उपयोग केलेल्या आहे. परिणत नगरीच्या अशा काही भग्न मूर्ती देवळाच्या बांधणीत सूर्यदेवता व जैनमूर्ती विजेत लक्ष देणून वेदा काशीविश्वेश्वर मंदिर :

अंबाजोगाई शहरातून त्रेश्वरगच्या मंदिरात रविवार पेटेनून सकलेश्वरगडे जाण्याचा मार्ग हा या मार्गावर शहराची वेग ओढ्यावर काशीविश्वेश्वरगचे मंदिर लागते. हेही मंदिर विकल खुणा अंगावर वेऊन उभे आहे. खालेच येते याचे विलक्षण साम्य आहे. गर्भगृह, अंतगळ व सभामंडप, सभामंडपामध्ये गणेशाचा, कंगटक पदवि वितान अशीच मंदिराची रचना आहे. अर्धमंडप आहे. गर्भगृहाची द्वाारशाखा खालेश्वर मंदिराचे द्वाारशाखेप्रमाणेच कलात्म व सुंदर आहे. **जैन मंदिर :**

अंबाजोगाईच्या सांस्कृतिक इतिहासात हा सांप्रदायाचा वाटा मोठा आहे. जैन धर्मियांनी मंदिर गावात बरीच आहे. जैन गल्लीतच अजलेले धर्मियांच्या वास्तव्याचा काळ यादवांच्या काळात मागे नेते. योगेश्वरी महात्म्यातील राजा जयपाल किंवा जैवपाल हा जैन धर्मी होता. जैन मंदिराचे गर्भ सभागृहा मारखे असून चौरसाकृती आहे. यादवकाळी पद्धतीच्या स्तंभावर ते उभारलेले आहे. मुळात हे मंदिर हेमाडपंती बांधनीचे आहे. गर्भगृहात तीर्थार विमाळनाशांची मूर्ती आहे. मंदिराचा जिर्णोद्धार सुरु असून भोवताली लागून जुने वाडे आहेत. मंदिराचे पृष्ठ स्वरूप लक्षात न येण्याइतके झालेले आहे.

चौबारा गणेश मंदिर :

अंबाजोगाई शहराच्या पमुख बाजणेची चौकामध्ये नारी (मुक्ता)च्या मधोमध उभारलेले या यादवकाळी (प्रसिद्ध) तिभूत पश्चिमेला जाणाऱ्या मार्गावर मंदिराची बांधणी सुरु आहे. उत्तर पूर्वेकडे जाणाऱ्या

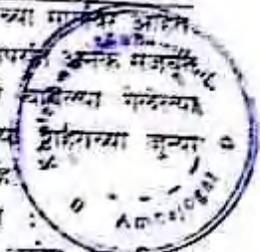
मार्ग पर्यटनविज्ञानाभागाकडे जाणाऱ्या रस्त्यावरून वेशीकडे जातो. उत्तरेकडे जाणाऱ्या मार्ग ज्या वेशीपर्यंत जातो त्या वेशीतून अमलेश्वर मंदिराकडे जाणाऱ्या रस्ता आहे. नैर्ऋत दिशेकडे जाणाऱ्या रस्ता आजच्या रामदासी मठालाकडे येतो. यादवकाळात या जागोपण (आज जिथे गनदागो मठ आणि त्याच्या जवळ हनुमान मंदिर आहे) न्या भागात हेमाडपंती मंदिर होते त्याचे मठकअवयव या भागात पडलेले आढळतात. चौदावा नृपाजे चौक, महानुभाव साहित्यातून अशा प्रकारच्या चौद्याच्याने उल्लेख येतात.

जे जागो मंदिर म्हणजे उंच अधिष्ठानावर उभारण्यात आलेल्या उत्तुंग मंडप आहे. त्याला वाग न्तभ आहेत. हे न्तभ नेहमीच्या यादवकाळीन स्थांभ्या नूतनेत जवळपास दृष्ट उंचीचे आहेत. स्थांभ्या वर विमानाच्या प्रारंभी अष्टकोनी बँडक तयार करून त्यावर कोरक पद्धतीचे वितान उभारले आहे. विमानाच्या प्रारंभी असलेल्या बँडकीवर लहान लहान देवकोष्ट आहेत. त्यातील प्रतिष्ठित पुरुषांच्या आकृती कटाचित् खोलेश्वराच्या राजदरवाजी मंडळीची स्मृती असावी किंवा ६४ योगींनी आसाव्यात. विमानाची गोपुंगच्या आकाराची नक्षी उल्लेखनीय आहे. येथेही यादवकाळीन शिल्पलेख उपलब्ध आहे.

यादवकाळीन वारवा व तीर्थे :

अंबाजोगाई शहरात विविध मंदिरांची उभारणी होत असताना अनेक तीर्थांची व कुंडांची निर्मिती झाली. त्या यशेवरच अनेक वारवांची निर्मिती केल्याळ किंवा एखाद्या देवतेची संलग्न असलेले कुंड म्हणून झाली. यादवकाळीन प्रमुख नगरांमध्ये पाणीपुरवठ्याची योजना म्हणूनच अशा वारवा बांधण्यात आल्या असाव्यात. वस्तुच्याच्या मळा म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या भागात अशा देान वारवा जवळ जवळ आहेत. त्यातील एक सुमार २० वाय २०' अशी चौकोनी असून तिच्या कटड्यांना आतून देवकोष्ट आहेत. त्यात मध्यातरी काही वेणावमूर्ती दिसतात. दुसरी वारव प्रशस्त व चौसरकृती असून उतरल्या पायऱ्यांच्या आकार देणाऱ्या चौगु तार्जान शिल्पांनी बांधलेली आहे. ही वारव हे तीर्थ आहे व चालुक्यकाळीन आहे. धर्मापुराच्या अलिंकडे असलेल्या मल्लिकार्जुन मंदिरावरूनही तीर्थ असेच चालुक्यकाळीन दिसते.

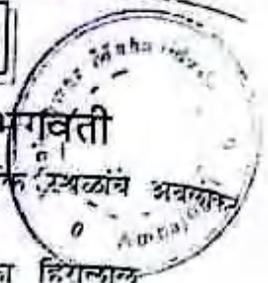
यादवकाळीन वारवा आता विनामाच्या मागे आहेत. यादवकाळापासून ते १९ व्या शतकापर्यंत अनेक मजकूर प्रशस्त वारवा शहरात वेळोवेळी दिसतात. रविवाम्पेट, खडकगुग या भागात त्याची संख्या अधिक आहे. गावात विखुरलेले शिल्प वैभव

विपुल प्रमाणात उपलब्ध आहेत. विरगळ विपुल प्रमाणात सापडतात आनंदेश्वर मंदिर परिसरातील वारवे नधून गाळ काढण्यात आल्या न्यात वेणाव व शीव मूर्ती यन्त्याच बांगल्या अवस्थेत खंडीव स्वरूपात प्राप्त झाल्या आहेत. तसेच स्वच्छ पारत सर्वेक्षणात सकलेश्वर मंदिर परिसरात २०१३ च्या उत्खननात अनेक गुप्तुदगी, योगी व सभानडप अवगळ, पंचायतन मंदिर सापडले आहे. याचे संरक्षण व संवर्धन करणे गरजेचे आहे. याशिवाय रविवाम्पेटेतील वारवांची मंदिर तेशील यादवकाळीन वारव महत्त्वपूर्ण आहे. निजामफालीन वागु, त्याच्या सैन्यातील ब्रिटीज सैन्य प्रमुखांचे म्माके यांचे जतन होणे गरजेचे आहे. वस्तुची मळा वारव, मगने वारव, हत्याची वारव, पुत्रेश्वर मंदिर वैशिष्ट्यपूर्ण आहेत.

निष्कर्ष :

१. अंबाजोगाईच्या उवाहीत होणार इतिहास हा प्राचीनकाळापासून आधुनिक काळापर्यंत संपन्न वाग्ना जांपासणाऱ्या आहे.
२. या शहराचा सर्वांगीण विकसन करून, स्थापत्य व गजकीय उत्कर्ष हा यादव काळात झालेला दिसून येते.
३. अंबाजोगाई हे शहर योगी, नाथपंथीय, शाक्त संस्थायाचा प्राभाव व वास्तव्य असलेले शहर होते.
४. सकलेश्वर मंदिराच्या २०१३ मधील झालेल्या उत्खननाद्वारे या प्राग सुंदर शिल्पावर, गुप्तुदगी योगीच्या मूर्ती वैशिष्ट्यावरून या शिल्पावर उतर चालुक्यकाळीनचा प्रभाव असल्याचे जाणवते.
५. या शहरातील शिल्पलेख, मंदिर स्थापत्य व नगर रचना पहाता हे शहर प्रशासनिक व धार्मिक केंद्र म्हणून समकालीन गजकीय परिस्थितीत वावगता दिसते.
६. उमड्यावर सापडलेले आपलेश्वर परिसरातील मूर्ती, वारवांची शिल्पकला, मंदिर विपयी, शिल्पा विपयी व वारवा

राज्यभाषातील लोकसभेच्या व शासनाच्या अर्थीय पध्दती
लोक संशोधने आहे.

७. योशिल लोणीगणत (डॉ. जे.न). मॉरी,
मोशिली यांच्या संशोधनाचे व योग्य नियोजनातून
ऐतिहासिक भर्षतनाम गाल्ना देता येईल
संदर्भ :

१. जोगी लक्ष्मण शास्त्री, मराठी विणवतेश, खंड-१,
महाराष्ट्र राज्य साहित्य संस्कृती मंडळ, मुंबई,
१९७६
२. मारवयौकर मश्री, मानवाहन कालीन महाराष्ट्र,
विष्णुकुज प्रकाशन, १९९४
३. देवात्कर शरद, अंबाजोगाईचे प्राचीनत्व, २४ वे
राज्यस्तरीय इतिहास अधिवेशन, यशवंत रमणिका,
यशवंतराव चव्हाण महाविद्यालय, अंबाजोगाई,
२००५
४. आपटे प्र.प्रा., स्थानिक इतिहास लेखनाचे बहुविध
आयाम, सा. एकता प्रकाशन, पुणे, एकता, जानेवारी
२०१५
५. पाठक अरुणचंद्र, महाराष्ट्रातील बारव स्थापत्य,
अपगत, पुणे, ३० सप्टे. २०१७
६. मालुके मनिश, बीड जिल्ह्यातील शिलालेख व
ताम्रपत्र, बीड जिल्हा इतिहास परिषद, बीड, २९
जानेवारी २०१३.
७. मालुके मनिश, बीड जिल्ह्याचा प्राचीन व
मध्ययुगीन इतिहास, बीड जिल्हा इतिहास परिषद,
बीड, २३ फेब्रुवारी २०११.
८. देव प्रभाकर, मराठवाड्यातील प्राचीन मंदिर स्थापत्य
शिल्पाविष्कार, अपगत, प्रकाशन पुणे, जानेवारी
२०१३
९. पाठक अरुणचंद्र, मराठवाडा: एक शोध, मुंभर
प्रकाशन, मुंबई, डिसेंबर २०००
१०. पानगे मुळीशर, यादव कालीन महाराष्ट्र, मुंबई
मराठी ग्रंथ संग्रहालय प्रकाशन, यादव मुंबई, १९९३
११. मानेकर हरीहर, अंबाजोगाई महाराष्ट्र, विवेकानंद,
अंबाजोगाई
१२. काल्यावकर ल.शा., मंगोहर अंबाजोगाई, विवेकानंद,
अंबाजोगाई
१३. www.jainglory.com/research/ambajogai.cve

कोल्हार भगवती

गाव आणि गावातील शार्पिक स्थळांचे अर्थव्यवस्था

प्रा. पंडुरे लतिका द्वियालक
एम. ए. बी. एड (इतिहास) म्द
कर्या बाणज्य व विज्ञान
महाविद्यालय, मायल,
ना. गहरी, जि. अहमदनगर

प्रस्तावना :-

अहमदनगर जिल्ह्यातील गहरी व कोल्हार
कोल्हार- भगवतीपुर हे गाव वसलेले आहे. हे गाव
अहमदनगर शहरापासून सुमारे ६० कि. मी. उत्तर
शिर्डी या देवस्थानापासून २८ कि. मी. अंतरावर असे
वास्तविक ही दोन गावे असून ही प्रकृत स्थळ
काठावर वसलेली आहे नदीच्या दोन्ही बाजूला जेड
ब्रिटिशकालीन पुल आजही उभा आहे. त्याला
नविन पुल तयार केलेला आहे. गावात एक
मनमाड हा महामार्ग गेलेला आहे. पूर्वीचे गाव
मर्यादित होते. दिवसेंदिवस गावाला छोटी उन्नते जेड
जाऊन गावाचे क्षेत्र विस्तारले आहे. बेलगूर रोड, म्द
समर्थ मंदिर परीसर, राजुरी रोड, भगवती मंदिर
अधिक नगर व वेगवेगळ्या वाडी वस्त्यात गाव विस्तार
आहे तसेच नविन वसाहती निर्माण होत आहे

पूर्वीच्या गावात सराफ गल्ली, चांभार गल्ली,
कृष्ण गल्ली, ब्राम्हण गल्ली, पिंजार गल्ली असे
अनेक गल्ली असा तर आताच्या आधुनिक
गेहीदारा नगर, आंबेडकर नगर, शिवाजी नगर, पुणे
नगर, शहा नगर, सभाजी नगर अशी आधुनिक
नगरातील गावातही आलेली आहे.

गावातील सामदैवता ही भगवती म्द
गावाच्या कळसापेक्षा अधिक जेनी आपल्या इमारती
बागायत जेनी अशा भावनेने गावात कळसापेक्षा
पुणे नवनी आता मंदिर ही आधुनिक आहे
गावा. गावा. गावा. गावा.

Principal

MAH/MUL/03051/2012
ISSN-2519 9218

Special Issue February 2019

Peer Reviewed International Refereed Research Journal

V I D Y A W A R T A

Special Issue – Vol. II

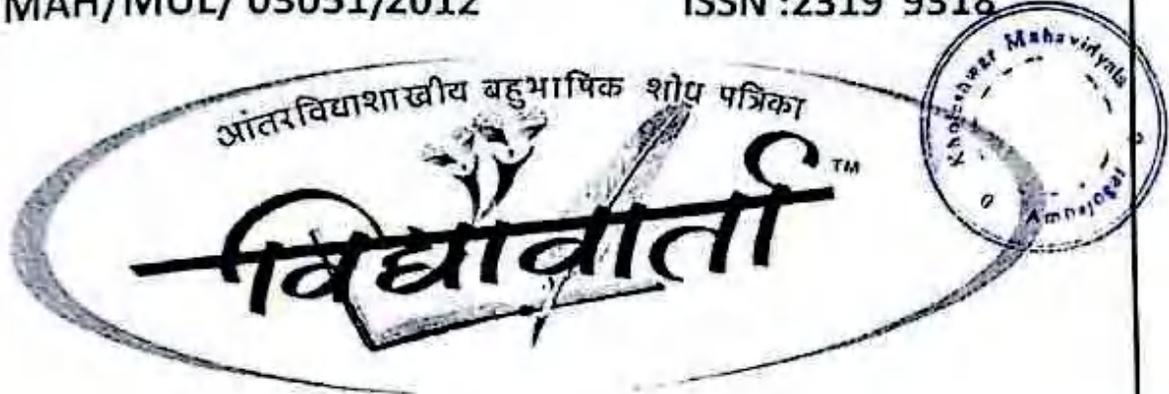

**VIMUKTA - NOMADIC CASTES - TRIBES &
OTHER BACKWARD CLASS: PRESENT CONDITIONS,
DEVELOPMENT & CHALLENGES.**

Guest Editor
Dr.B.K.Shep
Dr.R.D.Rathod
Dr.K.M.Bhange

MAH/MUL/ 03051/2012

ISSN :2319 9318

Special Issue – Vol. 02

VIMUKTA - NOMADIC CASTES – TRIBES AND OTHER
BACKWORD CLASS: PRESENT CONDITIONS,
DEVELOPMENT AND CHALLENGES.

Guest Editor
Dr.B.K.Shep
Dr.R.D.Rathod
Dr.K.M.Bhange

"Printed by: Harshwardhan Publication Pvt.Ltd. Published by Ghodke Archana
Rajendra & Printed & published at Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.,At.Post.
Limbaganesh Dist,Bced -431122 (Maharashtra) and Editor Dr. Gholap Babu Ganpat.

Reg.No.U74120 MH2013 PTC 251205
Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.

At.Post.Limbaganesh,Tq.Dist.Bced
Pin-431126 (Maharashtra) Cell:07588057695,09850203295
harshwardhanpubli@gmail.com, vidyawarta@gmail.com

All Types Educational & Reference Book Publisher & Distributor www.vidyawarta.com

Principal
Kholeshwar Mahavidyalaya
A.M.C. ...

- 28) वंचित, उपेक्षित व लोकनेते गोपीनाथराव मुंडे
डा. प्राचार्य विठ्ठल घुले & प्रा. मुंडे दत्तात्रय रामकिशनराव, परळी वेंजनाथ
- 29) भटक्या-विमुक्त जमातींचे पारंपरिक जीवन व आव्हाने
डा. देवधी मुकुंद अरविंदराव, अंबाजोगाई
- 30) वसंतराव नाईक यांच्या क्रांतिकारक आणि प्रभावी कार्याचा समाजशास्त्रीय अभ्यास
प्रा. डॉ. साहेबराव हिवाळे, वैजापूर
- 31) महाराष्ट्रातील वंजारी जातीची सद्यस्थिती आणि आव्हाने
प्रा. डॉ. गणेश पंढरी व्यंकटी, परळी-वेंजनाथ जि. बीड
- 32) भटक्या विमुक्त जाती जमातीच्या सामाजिक समस्या : एक दृष्टीक्षेप
प्रा. डॉ. आनेराव एम. एम., सोनखेड
- 33) भटक्या विमुक्त वडार जमातीच्या सामाजिक समस्यांचे समाजशास्त्रीय अध्ययन
प्रा. डॉ. पांडुरंग रा. मुंडे, शिरूर अनंतपाळ, जि. लातूर
- 34) महाराष्ट्रातील आदिवासी समाजाची न्यायव्यवस्था :- ऐतिहासिक अभ्यास
प्रा. डॉ. दत्तात्रय रामचंद्र डुबल, सोमेश्वरनगर
- 35) मुस्लिम बंलदार भटकी जमात
प्रा. डॉ. सय्यद मुजीब मुसा, बिडकौन, ता. पेंठण, जि. औरंगाबाद
- 36) महाराष्ट्रातील वंजारी समाजाचा सांस्कृतिक इतिहास
प्रा. डॉ. प्रकाश फड, परळी-वै.
- 37) गोंड जमातीची सद्यस्थिती
डा. काळे बी. एम., सोनपेठ जि. परभणी
- 38) भटक्या-विमुक्त जमातीचे स्वरूप व सध्यास्थिती
डा. देविदास पांडुरंग खोडेवाड, अंबाजोगाई
- 39) महाराष्ट्रातील भटक्या विमुक्त जाती - जमाती व इतर मागासवर्गीय सद्यस्थिती
प्रा. डॉ. विजय दि. पोकळे, कडा, ता. आष्टी, जि. बीड
- 40) ग्रामीण भागातील अनुसूचित जाती-जमातीतील महिलांच्या समस्या व सामनाची भूमिका
प्राचार्या डॉ. जयश्री देरामुख, वाशिम
- 41) महाराष्ट्रातील भटक्या विमुक्त जाती-जमातीचा अभ्यास
प्रा. पोपळपट आर. एस., पाथी ता. फुलंग्री जि. औरंगाबाद

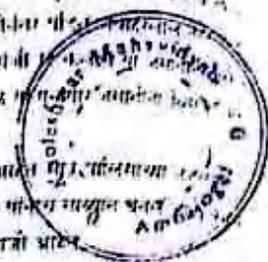

www.vidyawarta.com

16/18
Kholraswale Mahavidyalaya
Ambajogai

भटक्या-विमुक्त जमातीचे पारंपरिक जीवन व आह्वाने

डॉ. देवली सुकुंद तरवित्तराव
सिंहलाम विभाग धुळे,
कोरेपट्टर महाविद्यालय, भक्ताचरण

भटक्या-विमुक्त जमातीचे पारंपरिक जीवन व आह्वाने
या जमातीच्या भटक्या-विमुक्त जमातीच्या आह्वाने
आह्वाने कोरवी जमातीची याही आह्वाने
कोरवी, मोरपूर या जमातीच्या उदरगण तातों आह्वाने
भटक्या-विमुक्त जमातीचे पारंपरिक जीवन -
या जमातीच्या भटक्या-विमुक्त जमातीच्या आह्वाने

भारतीय समाजव्यवस्था ही आज २१ व्या शतकात अव्यक्त भरण
या जमातीचे भटक्या-विमुक्त जमातीचे पारंपरिक जीवन व आह्वाने
या जमातीच्या भटक्या-विमुक्त जमातीच्या आह्वाने
आह्वाने कोरवी जमातीची याही आह्वाने
कोरवी, मोरपूर या जमातीच्या उदरगण तातों आह्वाने
भटक्या-विमुक्त जमातीचे पारंपरिक जीवन -
या जमातीच्या भटक्या-विमुक्त जमातीच्या आह्वाने

जे काय आपला उर्दानाही भागवण्यासाठी भटकत राहतात ते
भटक्या-विमुक्त जमातीचे पारंपरिक जीवन व आह्वाने
या जमातीच्या भटक्या-विमुक्त जमातीच्या आह्वाने
आह्वाने कोरवी जमातीची याही आह्वाने
कोरवी, मोरपूर या जमातीच्या उदरगण तातों आह्वाने
भटक्या-विमुक्त जमातीचे पारंपरिक जीवन -
या जमातीच्या भटक्या-विमुक्त जमातीच्या आह्वाने

या जमातीच्या भटक्या-विमुक्त जमातीच्या आह्वाने
आह्वाने कोरवी जमातीची याही आह्वाने
कोरवी, मोरपूर या जमातीच्या उदरगण तातों आह्वाने
भटक्या-विमुक्त जमातीचे पारंपरिक जीवन -
या जमातीच्या भटक्या-विमुक्त जमातीच्या आह्वाने

पारंपरिक जातपंचायत -
जातपंचायतीला या जमातीत अत्यंत महत्त्वपूर्ण स्थान आहे. राजा
ते प्रति न्यायालय म्हणून पाहतात. कोणत्याही प्रकारची तक्रार जन्म व
परंपरेप्रमाणे आजही ते या जातपंचायती संपादक जातात. या पंचायतीचे गट
अलिखित असते परंपरागत निष्ठांनाच्या आधारावर न्यायनिवाड करून देऊ
व तात्काळ निवाडा करून आरोग्याला शिक्षा दिली जाते. या पंचायतीचा मुख्य
धर्म असा आहे. स्वतःच दिलेला निर्णय हा सुप्रिय मानला जातो. एका ठिकाळ
व्यथा सांगताना समनाथ बघणाने लिहितात "त्याला दिलेल्या शिक्षेचा त्या
रकमेची परपाई करवण्यासाठी त्याने स्वतःची पत्नी त्याच जन्मातूनच
साणसाकडे काही रकमेच्या माध्यमातून हाणून ठेऊन दिवाळीतून घेऊन
जातपंचायतीत भरून स्वतःची सुटका करून घेतली होती" सारक्या
काहीपणे, पूर्वाचार, वायको पळून जाणे, भांडण-तंटे यांचा निवारण करून देणे
असे. पारंपरिक तक्रार नाही, पर्याय औराबाद पध्दत 'गोपाळ' संपादन करून
पंचायतीत बहिष्कार टाकला हे वास्तव आहे. भोक्टांतच परंपरागत जीवन
जमातात

पारंपरिक व्यवसाय -
या भटक्या जमातीत वेळोवेळी, लोहार, धरसाडी, बुध्द
यांच्या इत्यादी भागवण्यासाठी पारंपरिक व्यवसायाचा प्रारंभ झालेला आहे.
उपनिवेशीक भागवतात या जमाती. शिलेला साणघारी अवजार बुध्द, तेल
बुध्द, कुन्नीस, नापर, टापोली, इ. बनवतात व गावापाठी फिरवून विकतात.
जमाती जीवित्यमाची काम करतात. गावाच्या गावा घातमापूर घेतून व
त्या पध्दत हाणून घेतलेल्या भागवण्यात भाग घेऊन होते हे आहे.
पारंपरिक व्यवसाय

गुन्ना नोदयला जातो व शिक्षा सुनावला जाते हा अन्वय थांबवने आक्यान आहे.

१. या जमाती अज्ञानी, अंधश्रद्धाळू असल्यामुळे त्यांचा आरांग्याची समस्या गंभीर आहे. ते गावापासून दूर राहतात, घंडी-बारा-पाचसत नशिबी आलेले जीवन जगतात म्हणून त्यांना विविध रोगांला सामोरे जावे लागते ते कोणताही आजाराने अर्धाबिश्वासालून पाहतात आणि ते गावगाड्यापासून दूर असल्यामुळे आरोग्याची सुविधा पेत नाहीत. त्यांना जागृत करणे कठीण आहे. स्वाध्यायात जावं ही भावनाच या जमातीत नाही. चाचं मन परिवर्तनकरणे एक पंते आक्यान आहे.

संदर्भ :

१. चव्हाण रामनाथ, भटक्या विमुक्तांची जातपंचायत, देशमुख आणि कंपनी पब्लिशर्स, पुणे, मार्च २००२.
२. चव्हाण रामनाथ, भटक्या विमुक्तांची जातपंचायत, खंड २, देशमुख आणि कंपनी पब्लिशर्स, पुणे, २००४.
३. चव्हाण रामनाथ, भटक्या विमुक्तांची जातपंचायत, खंड ३, देशमुख आणि कंपनी पब्लिशर्स, पुणे, २००६.
४. चव्हाण रामनाथ, भटक्या विमुक्तांची जातपंचायत, खंड ४, देशमुख आणि कंपनी पब्लिशर्स, पुणे, २००८.
५. तिवळे सरणकुमार, (संपा) साठेतरां पराठी चाड्मयातील प्रवाह, दितांपराज प्रकाशन, पुणे, २००७.
६. खोंडेवाड देविदास, महाराष्ट्रातील आदिवासी समाज जीवन, विद्या प्रकाशन, औरंगाबाद, २०१८.
७. प्रभुणे गिरीश, भटके विमुक्त विचार परिषद एक दृष्टिकोण, भारतीय विचार साधना, पुणे प्रकाशन, पुणे, २००७.
८. बराडकर र.घ., भारतीय राज्यघटना, मानवी हक्क, निराती प्रकाशन, कोल्हापूर.
९. <https://www.mr.vikaspedia.in>

□□□

वसंतराव नाईक यांच्या
आणि प्रभावी कार्याची
अभ्यास

प्रा. डॉ. साहेबराव हिवाळे
समाजशास्त्र विभाग,
विनायकग पाटील महाविद्यालय, वेजापूर

प्रस्तावना : भारतावर ब्रिटिशांनी जवळपास दिडशे वर्षे राज्य केल्यानंतर १५ ऑगस्ट १९४७ रोजी भारताला स्वातंत्र्य मिळाले. भारताला स्वातंत्र्य मिळाल्यानंतर या सार्वभौम राज्याची घडी बसविणे, त्याम एक नतिमान आणि विकाममुख शामन व्यवस्था प्रदान करणे भारतीय व्यवस्थापुढे एक आव्हान होते. या आव्हानाचा यशस्वी सामना करण्यासाठी युग निर्माते आणि घोरणी व्यक्तीची आवश्यकता होती ती आवश्यकता पं.नेहरु, डॉ. साबाभाईय आवेंडकर, डॉ. राजेंद्र प्रसाद, इत्यादींच्या रुपाने भरून निघाली परंतु भाषावर प्राप्त रचना झाल्यावर देखील महाराष्ट्राचा प्रश्न सुटला नव्हता कारण मराठवाडा निजामाच्या संस्थानाच्या अधिपत्याखाली होता. तर दुसरीकडे संपुक्त महाराष्ट्राची नळवळ कार्यरत होती. अशा संक्रमन काळात महाराष्ट्राला देखील प्रभावी नेतृत्वाची गरज होती. ही युग सांभाळव्याचे काम यशवंतराव चव्हाणांनी जेवढे प्रभावीपणे केले तेवढेच प्रभावीपणे त्याचा नंतर कोणी केले असेत तर ते नाव वसंतराव नाईकाचे घ्यावे लागते. त्यांनी ५ डिसेंबर १९६३ ते २० फेब्रुवारी १९७५ या काळावधीत म्हणजेच ११ वर्षे २ महिने १५ दिवस महाराष्ट्र राज्याचे मुख्यमंत्री पद भुषविले हा काळ महाराष्ट्राच्या गोर-गरीब शेतकरी, कामगार आणि सर्वच स्तरातील जनतेसाठी कल्याणकारी राहिला आहे. याची प्रचित वसंतराव नाईकाच्या कार्यकाळ अभ्यासले तर निश्चित येते

गव्दतीशास्त्र : प्रस्तुत शोध निबंधातून वसंतराव नाईक यांच्या काही निवडक प्रयोगावर व कार्यावर प्रकाश टाकण्याचा प्रयत्न केला आहे. जे प्रयोग त्यांनी आपल्या प्रभावी नेतृत्वाच्या माझ्याने जनहिताचा विचार करून केलेले आहेत त्यामुळे निश्चितच समाजाचे कल्याण साध्य झाले आहेत अर्थात मंदर अभ्यास करतांना समाजशास्त्रीय

Peer Reviewed Refereed and
UGC Listed Journal
(Journal No. 47100)

**AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
HALF YEARLY RESEARCH JOURNAL**

ISSN 2279-0489

GENIUS

MARATHI - PART - II

Volume - 1
February - July - 2018

IMPACT FACTOR / INDEKS
2016 - 4.248
www.ajticor.com

ajanta Prakashan

The information and views expressed and the research content published in this journal the sole responsibility lies entirely with the author(s) and does not reflect the official opinion of the Editorial Board, Advisory Committee and the Editor in Chief of the Journal "GENIUS".
Owner, printer & publisher Vinay S. Hattole has printed this journal at Ajanta Computer and Printer, Jaisingpura, University Gate Aurangabad, also Published the same at Aurangabad.

Printed by

Ajanta Computer, Near University Gate, Jaisingpura, Aurangabad. (M.S.)

Published by :

Ajanta Prakashan, Near University Gate, Jaisingpura, Aurangabad. (M.S.)

Cell No. : 9579260877, 9822620877, Ph.No. : (0240) 2400877, 6969427.

E-mail : ajanta1977@gmail.com, www.ajantaprakashan.com

GENIUS - ISSN - 2279-0489 - IMPACT FACTOR - 4.248 (www.sjifactor.com)

Principal
Ajanta Prakashan
AURANGABAD

CONTENTS OF MARATHI PART - II

अ. क्र.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
१	महाराष्ट्रातील जैन धर्म : उत्तर अणि दख्खिनच्या सामाजिक सांस्कृतिक संबंधातील महत्त्वाचा दुवा रुपेश मडकर	१-५
२	सामाजिक व धार्मिक सुधारणा चळवळीतील प्रार्थना स्मार्थांचे योगदान गडगे शांता रंगनाथ	६-९
३	बहामनौ काळातील खानकाहे प्रा. डॉ. सय्यद मुजीब मुसा	१०-१२
४	न्यायमुर्ती रानडेची पत्रकारिता उदयसिंह मानसिंगराव राजेयादव	१३-१८
५	दक्षिण भारतातील धार्मिक चळवळ - एक अभ्यास प्रा. के. एस. बन	१९-२०
६	कोरवली गावच्या सुरसुंदरी : कला व स्थापत्यकलेचा उत्कृष्ट नमुना प्रा. जामकर ए. आर. डॉ. किरन काळे	२१-२२
७	वेळूळलेणांतील शिवाचे अंधकासुरवध मूर्तिशिल्प डॉ. मेलोडे जगदिश व्यंकटराव	२३-२५
८	औरंगजेबाच्या दक्षिण घोरणाचे परिक्षण डॉ. व्ही. बी. लांब प्रा. किर्ती वर्मा	२६-२९
९	महाराष्ट्रातील जैनपत्रकारितेचा इतिहास : एक अभ्यास दिपक गुणपाल कुनुरे डॉ. निशा पवार	३०-३२
१०	अस्तित्ववादाच्या मुशांतून मराठवाड्यातील विद्यार्थींमध्ये आलेले आत्मभान आणि हैदराबाद मुक्तिसंग्राम (इ.स. १९१८ ते इ.स. १९४८) डॉ. गीतांजली भिमराव बोराडे	३३-३८
११	महाराष्ट्रातील वारकरी संप्रदायाचे स्वरूप प्रा. घाडगे सोमनाथ व्यंकटी	३९-४२
१२	योगल-मराठा संबंध : एक ऐतिहासिक आढावा डॉ. बोचरे जे. एम.	४३-४५
१३	श्रीवर्धन ते बीड - प्रवाहीत हांगारा इतिहास प्रा. डॉ. यु. अ. देवर्षी	४६-४८
१४	महाराष्ट्रातील हिंदू धर्म सुधारणा चळवळ प्रा. डॉ. हरी नारायण जगाले	४९-५१

श्रीवर्धन ते बीड - प्रवाहीत होणारा इतिहास

प्रा. डॉ. मु. अ. देवर्षी

इतिहास विभाग प्रमुख, खोलेधर महाविद्यालय, अंबाजोगाई.

महाराष्ट्र हा रावट प्रदेश, दगडांचा प्रदेश तो आमचा प्रदेश आहे. अन्य प्रदेश भलेही सुंदर असतील पण आमचा रावटप्रदेश अजून इतरांहून थिप आहे. कारण सामाजिक, धार्मिक, सांस्कृतिक परंपरा हा या प्रदेशाचा पाया आहे. याचे प्रगटीकरण हे अनेक प्रतिवक्तांमधून अनेक प्रदेशांमधून व्यक्त झालेले पहावयास मिळतात. महाराष्ट्राच्या ऐतिहासिक जडणगडणीत, सांस्कृतिक क्षेत्रात गोदावराठ्य्या भराठ्याळात सातव्या, चाळुक्य, चालुक्य, राष्ट्रकुट, यादव या राजवंशांबरोबरच सुलतानशाही, बहामणी सत्तांच्या काळात सर्व प्रकारची कार्यांगरी उल्लेखनीय होते त्यामुळे या प्रदेशात सुवाकता व स्वैर्य लाभल्याने सर्व अर्थाने बीडचा विकास झाल्याचे पहावयास मिळतो. सत्तेच्या राजवट्यातील घडामोडी अपवा लक्षायातील जय-पराजयाची मिमांसा इतिहासात केली जाते. मात्र याच इतिहासाच्या प्रगटीकरणाचे दुसरे अंग म्हणजे मंदिर, मूर्ते स्थापत्य, दग व मशिदी यांच्याकडे पहाता येते. बीड शहराचा इतिहास हा राजकीय, सांस्कृतिक घडामोडींबरोबरच अनेक चळवळींनी प्रगटीत झालेला दिसतो. दंतकथांच्या आधारे बीडची ओळख ही रामायण, महाभारत काळापर्यंत मागे दर्शविता येते. इ.स. चौथ्या शतकापासून बीड जिल्हाच इतिहासाच्या पाऊलखुना दिसतात. बीड जिल्हात पुरातत्व खात्याने केलेल्या उत्खननात मांजरा नदीच्या खोऱ्यात अति-प्राचिन प्राण्यांची हाडे सापडल्याने अश्मक युगात माणूस याभागात वस्ती करून राहत होता. याचा पुरावा प्राप्त होतो. अस्मक-मूलक प्राचीन जननदाच्या काळात बीडचे नागरिकरणाला सुरवात झाली असावी. पुढे मार्यसत्येच्या काळात 'कुंथला' ओळखला जाणारा हा प्रदेश शालिवाहन काळात ज्यापरी रसवावांस प्रमुख टप्पा म्हणून नागरिकरणाचा येथे विकास झाला. पांडवकालीन या नगराचे नाव दुर्गावती व नंतर बलनी असे होते. चालुक्य सम्राट विक्रमादित्य यांच्या भगोनीने हा भाग जिंकल्यानंतर त्याचे नाव चंपावती नगरी असे ठेवले. दख्खनच्या पठारावरील दंडकारण्यामध्ये बालाघाट डोंगर रांगेत बिदुसरेच्या तिरावर वसलेल्या लोवस्तीला श्रीवर्धन हे नाव वेरूळ लेण्यातील शिलालेखात शके ११५६ मध्ये कोरल्याचे डॉ. देशपांडे बलनाद यांचे मत आहे. समकालीन महानुभव पथांच्या साहित्यातूनही या प्रदेशाला श्रीवर्धन संबोधल्याचे उल्लेख आहेत. तर इतिहास अभ्यसकांच्यामते व प्रदेशाला कलिंगदेश म्हणून ओळखले जात होते.

बीड हे जिल्हाचे ठिकाण असून ते प्रशासकीय मुख्यालय असल्याचा उल्लेख पंढरपूर येथील ८४ च्या शिलालेखात आहे. बीड हे बीड किंवा बीड चं तद्भव रूप असून त्याचा अर्थ राजधानी किंवा सैन्याचा तळ असा होतो. यावरून हे एखाद्या राजसत्तेचे प्राचीन काळापासून महत्त्वाचे सैन्यतळाचे ठिकाण असावे. भौगोलिकदृष्ट्या बीड हे अनेक महात्त्वपूर्ण नगरांना जोडणारे मध्यवर्ती ठिकाण होते. म्हणून लष्करी, व्यापारी अर्थाने व नगराचे महत्त्व होते. भास्कराचार्यांच्या 'लिलावती' या ग्रंथात बीडचे वर्णन विज्जल बीड असे आहे. भास्कराचार्यांपुढी दक्षिण भारतात वज्र किंवा वज्र हा राष्ट्रकुट प्रमुख इ.स. ७ व्या शतकात होऊन गेला. त्याने बदामीच्या चालुक्य सम्राट विक्रमादित्यास आव्हान दिले होते. त्या वज्रझंभे बीड ही राजधानी असावी असे डॉ. हरीहर ठोंसर म्हणतात. पुढे यादव काळात बीड हे विद्वानांचे भाहेरघर व चंद्र विद्येचे केंद्र बनले होते. शालिवाहनांनंतर अस्तित्वात आलेल्या राष्ट्रकुट, चालुक्य, परमार, यादव आदि राजवटीमध्ये या शहराची म्हणावी तशी भरभराट झाली नाही. मात्र बीड पंचक्रोशीतले अंबाजोगाई, धर्मापूरी, मानूर, परळी, धारूर या भागांचा प्रभाव जाणवतो.

इ.स. १३२६ मध्ये महोम्मद तुघलकाने यादवांकडून हे शहर घेतल्यानंतर तेथील शहराचे डोंगरांतील बिळासारखे स्थान, बिदुसरा नदीने वाढलेली तटबंदी व शहरातील प्रत्येक वाड्यात असलेल्या लहान विहिरी, त्यातील पाणी पाहून तो चकित झाला व त्याने त्यास भीर हे नाव बहाल केले. फारशी भाषेतील भीर या शब्दाचा अपभ्रंश होऊन हे वर्तमानातले बीड अस्तित्वात आहे. याच्यात काळात बीडचा किल्ला अनेक वेष्टी तटबंदी, पेठा या वसावण्यात आल्या होत्या. मोहम्मद तुघलकानेच या भागास स्वतंत्र सुभ्याचा दर्जा देऊन तो सुभ्याचा प्रमुख केंद्र व

महत्त्व प्रदान करून तेथे रीतिवृत्ती तळ उभारण्यात आला. बसवणी राजवटी मध्ये बीडचा भौतिक प्रवासीय मग प्रस्थापीत करण्यासाठी अनेक खोटेवा लक्ष्या या भागात झालेल्या आहेत. याचाने या प्रदेशामे यागीक अशा या भागातील रणमैदानावर अदिलशाही व निजामशाही काळात प्रचंड रणसंधान झाल्याचे येथे तीदी सापडतात. कोकथे आजही तेथे उपलब्ध आहे.

बीड सुरुवाला स्वातंत्र्य दर्जा देणाऱ्या मुघल राजवटीने सोजपेट येथील युद्धात त्यांनी शाहजाहच्या सेवक पोरनेचा पालव करून हा प्रदेश वारस्य प्राप्त केले. मुघलकाळात अनेक येथी, तीन किलो मिटरची दगडी तटबंदी, बगीचे, इतारली उभारण्यात आल्या. पुरुषोत्तम मुघल काळात या प्रदेशावर वारस्य प्रस्थापीत करून सुलतानजी निबाळकर यांना सुबेदार नेमले यांच्या काळात या शहरात अनेक मंदिर, इमारत, कले, रत्ने, मंदिर, उभारण्यात आले, व शहराचा विकास होत गेला. स्वातंत्र्याच्या उगीने पुढे ब्रिटीशांनंतर निजामा विरोधी विचारवंती या प्रदेशात शेत निजामा विरोधी स्वातंत्र्य संग्राम आरंभनारे काशीनाथराव जाधव, सशस्त्र संघर्ष करणारे मयूर गोडसे, गौरीबादो सपर्यंत शत्रु या काळात स्वातंत्र्य सेनिकांनी या भागाच्या स्वातंत्र्यासाठी संघर्ष केल्याचे पुरावे येथे उपलब्ध आहेत. प्रशासकीय मुख्यालय अमळनाथ शिखर अनेक ऐतिहासिक, राजकीय वारसा लाभलेल्या शहरांचा अंतर्भाव होतो. त्यात प्रामुख्याने माजलागांव, अंबाजोगांव, परळी, गंधर्व मंगूर, कुतुबीकलांबा, धारूर, नेकरूर यांचे महत्त्व आहे. याग्ये धर्मापुरी व धारूर येथे मजसूत भुईकोट किल्ले आहेत तर अंबाजोगांव येथे अंतर्गत दोः व परळी येथे १२ ज्योतिर्लिंगांपैकी एक परळी वैजनाथ आहे. प्रस्तुत लेखात बीड शहराची पार्श्वभूमी पाहतांना येथील प्रमुख कृतीमयक कृत्य परिचय करून घेऊयात.

बीड शहराच्या मधोमध बिंदुसरा ही नदी वाहते त्यामुळे या शहराचे पुर्व-पश्चिम असे दोन भाग पडतात. पूर्वी पूर्वकडे पत्र व प्रशासकीय केंद्रात मोंडे वाडे व हवेल्या अस्तित्वात होत्या. पश्चिमकडील बाजूस व्यापारी व इतर लोकांची धरे होती. शहरास तटबंदी व अनेक वेगळे, दरवाजे निव्यात होते. बीड हे शहर आपल्या अंगावर अनेक ऐतिहासिक वास्तूंचे अलंकार घेऊन नटलेले शहर आहे. त्यापैकीच एक शहराच्या पूर्वकडे स्थित उत्कृष्ट जलमंदिर कंकालेश्वर होय. डॉ. गुलाम याजदानी यांनी निजाम राजवटीत यास खाख मंदिर हे नांव सर्वेक्षणाने दिले होते. कंकालेश्वर सानिध्यात जलाशयाच्या मधोमध उभारलेले हे चांदणी आकाराचे जलमंदिर अप्रतिम असे आहे. हे मंदिर त्रिदलीय असून त्याचा केंद्र चांदणी सारखा आहे. मुख मंडप, अर्ध मंडप, सभामंडप, गंगारे अश्या रचनेतील हे मंदीर ७५ स्तंभावर तांतलेले आहे. शिवमंदिरावर स. विष्णू, अष्टदिकपाल व अन्य अशे २१५ शिल्पे यावर आहेत. परकीय चिनी प्रवाश्यांचे दोन शिल्प, पूर्ण आवतार प्रतिमा, ककाळ, सिद्धार्थ आदी प्रतिमा उत्तम आहेत. सिताहरण करणाऱ्या रावणाशी लडून मरणोन्मुख जटापुने रामाला निवेदन करून प्राण सोडला व दंतकथेचा प्रसंग घडून यादव कालीन जटाशंकराचे मंदिर हे थिंगळे गल्ली येथे आहे. याचे वैशिष्ट्य म्हणजे नंदी मंडपात नंदी नसून तो छतावर उतरकडे येऊन बसविण्यात आलेला आहे. जो आकाराने मोठा आहे. येथेच एक छोटी आड असून त्यात दोन भाग असून एका बाजूस गोंड व दुसऱ्या बाजूस खार पाणी हा निसर्गाचा चमत्कार दिसतो. बीड शहरात आपल्या वैशिष्ट्यांनीशी अशी अनेक श्रध्दास्थाने अस्तित्वात आहेत. त्यात पुर्वेचे मंदिर, कमलेश्वर मंदिर, कल्लोळेस्वर, कलिंदेश्वर, पालीचे नागनाथ मंदिरांचा उल्लेख करता येतो. स्त्री शक्तीचा जागर करण्यासाठी आपले कृत्ये बौद्धनेही धारण केली आहे. त्यात खंडेश्वरी मंदिर, आंधळे दिवीचे मंदिर, वडगावची देवी, खासबाग मंदिर ही अस्तित्वात आली आहेत. बीडचे जहागीरदार, सुलतानजी निबाळकर यांनी बांधलेले हेमाडपंथी शैलीचे खंडोबा मंदिर आपल्या समोरील दोन २१, ३३ मीटर उगोव्या प्रचंडी दीपमाळ घेऊन उभे आहे. कुतुबीगंगारसारखी रचना असलेल्या ह्या दीपमाळा टेराकोटा शिल्पांनी सुशोभीत असून बीडचे मानचिन्ह बनून गेलेले आहेत. पेट बीड भागात नारदस्वामींचे सहसा कुठेही न आढळणारे असे मध्ययुगीन वैशिष्ट्यपूर्ण मंदिर आहे. परंपरांचा वारसा व प्राचीन श्रध्दा असणारे कोरडेगणपती बीडचे आराध्य दैवत असून बीड पंचक्रोशीत नवगण राजुरी, लिंबागणेश, नागलागांव, गिपळनेर अशी अनेक गणेश मंदिरे यापत्य परंपरा, शिलालेख व श्रध्दा यांची साक्ष देत उभी आहेत. वीरशैव पंथीयांचे श्रध्दास्थान असणारे जगिपल्लार क्षेत्र मानूर क्षेत्र. कृत्ये यापत्य परंपरा, शिलालेख व श्रध्दा यांची साक्ष देत उभी आहेत. मध्ययुगीन मुस्लीम अंधकारातून निघून येऊन या क्षेत्रात यापत्य परंपरा, शिलालेख व श्रध्दा यांची साक्ष देत उभी आहेत. मध्ययुगीन मुस्लीम अंधकारातून निघून येऊन या क्षेत्रात यापत्य परंपरा, शिलालेख व श्रध्दा यांची साक्ष देत उभी आहेत. मध्ययुगीन मुस्लीम अंधकारातून निघून येऊन या क्षेत्रात यापत्य परंपरा, शिलालेख व श्रध्दा यांची साक्ष देत उभी आहेत.

Principal
 Mahavidyalaya
 Ambajogai

सुभेदाराने बौड येथे अनेक सुधारणा केल्या बिंदुसरा नदीचा प्रवाह परिचमकडून वळविण्याचे श्रेय हे त्यालाच देण्यात येते. त्याने सुधारणा व सैन्याचे सोयीसाठी जुनाबाजार ही व्यापार पेठ बसविली होती. मुर्तुजा निजाम शहाचा सरदार सलाबत खान याने बौडचे सुभे हाती घेऊन अनेक राजे बगोचे. नगर सुशोभीकरण, वृक्षारोपण करून विकासाची कामे करून बौडला वेगळा चेहरा प्राप्त करून दिला. भुवनेश्वर शास्त्रज राजा भारद्वाजाने मदतीने शेतीला पाणीपुरवठासाठी १५८२ मध्ये शहराच्या दक्षिणेस खाना बावडी नामक विहिर बांधली जी आजही चालू रावण्याच्या सुयोग्यतेने वैशिष्ट्यासह अस्तित्वात आहे. औरंगबाजाच्या दक्षिणेतील नायब सुभेदार महंगद सदरशाहाने या शहराची आळणी करून त्रयंतरीचे अनेक गावे प्रवेशद्वारे यांचो निर्मिती केली. बौडच्या परिचमकडे चंपावती शाळेसमोर एक सव्यामिटर उंचीचा रणछांब उभा असून तो मराठी व उर्दू लिपीत कोरलेला आहे.

शहेशाहवली दर्गा, बालाशाह, दर्गा, मन्सूशाहवली, मुलतान तुघलकांच्या दाताची कर्जणी येथील कबर ह्या मुस्लिम स्थापत्य व इत जपत आजही अस्तित्वात आहेत. हैद्राबादच्या निजामाच्या अख्यारीत असलेल्या बौडने पेशवा माधवराव-निजाम यांच्यातील झालेला गहसामुद्दारा रणसंग्राम अनुभवला त्याला १० ऑक्टोबर २०१३ ला नुकतीच अडीचशे वर्षेपूर्ण झाली. जुनाट सरंजामी परंपरेच्या अभिमाना असेलेल्या निजामने आपल्या प्रजेवर अनेक बंधने लादली होती. धार्मिक, आर्थिक, सांस्कृतिक, राजकीय बंधने नष्ट करण्याचा प्रयत्न बौडच्या जनतेने केला त्या स्वातंत्र्य व सावंभोमत्वासाठी निजामी सत्ते विरुद्ध संघर्ष उभा केला तेव्हा येथील तरुणाईने त्यांना साथ देत अनेक आंदोलने उभा केलेली रंगीत वंदेमातरम आंदोलन, स्वदेशी आंदोलन, करोडगिरी आंदोलन, लेव्ही आंदोलन, सशस्त्र आंदोलने यात भात घेत या भूमीला अत्याचारा, सरंजामदत्त, धमांध सत्तेविरुद्ध जय मिळवून दिला होता. बिंदुसरेच्या साक्षीने अपारलेल्या या लढ्यात अनेक तरुणांनी पुढाकार घेतला होता व सरंजाम बुरसटलेल्या निजामी राजवटीपासून या प्रदेशास स्वातंत्र्य मिळवून देण्यास मदत केली होती. स्वातंत्र्येतर काळातही बौड शहराचा समावेस आर्थिक, औद्योगिक आणि राजकीय प्रवाह हा आजही विकासशील दिशेने सुरु आहे.

संदर्भ

- १) महाईगभट, लीळा चरित्र, संपादक वि.भि.कोलते, ३ री आवृत्ती.
- २) साळुंके सतीश, बौड जिल्हाचा प्राचीन व मध्ययुगीन इतिहास, बौड जिल्हा इतिहास परिषद, बौड, प्रथम आवृत्ती. ३ फेब्रुवारी २०११
- ३) मराठी विश्वकोश खंड-११, संपादक लक्ष्मणशास्त्री जोशी, महाराष्ट्र राज्य मराठी विश्वकोश निर्माती मंडळ, मुंबई.
- ४) चक्रधर दर्शन, संपादक डॉ.वि.भि.कोलते, महाराष्ट्र राज्य साहित्य आणि संस्कृती मंडळ, मुंबई, जाने. २०१३
- ५) सातवाहन कालीन महाराष्ट्र, डॉ.मोरवंचीकर रा.श्री., प्रतिमा प्रकाशन, पुणे १९९३
- ६) हैद्राबाद स्वातंत्र्य संग्राम आणि मराठवाडा, भालेराव अनंत, जनवानीक प्रेस, औरंगाबाद.
- ७) महाराष्ट्र इतिहास प्राचिन कालखंड, खंड-१, संपादक पाठक अरुणचंद्र, दार्शनिका विभाग, महाराष्ट्र शासन, मुंबई, २००८
- ८) मराठवाडा एक शोध, पाठक अरुणचंद्र, पुणे
- ९) देव शां.भा., मराठवाडा संशोधन मंडळ बापीकांक, पुणे. १९६२
- १०) डॉ.देशमुख किरण, बौड कंकालेश्वर देवालय, साहित्य जत्रा, रविवार २५/०८/१९६५

उत्तर २१२

Impact Factor (SJIF) - 5.266

eISSN NO. 2394-5362

KNOWLEDGE SCHOLAR

An International Peer Reviewed E-Journal of Multidisciplinary Research

Frequency: Bi- Monthly (06 issues per year) Nature: Online

Special Issue— March 2019 Volume -1

Guest Executive Editor
Prof. Mohammed Tahir
I/c. Principal

Guest Editor-in-Chief
Dr. Rajesh Bhoite
Assistant Professor
Dept. of Economics

AI's Akbar Peerbhoy
College of Commerce &
Economics, Grant Road (E),
Mumbai

**One Day National Multi-Disciplinary
Conference**
ON
"Recent Trends and Issues in Commerce,
Economics and Management in India"

Saturday, 30th March 2019

Organized by
Anjuman-I-Islam's
Akbar Peerbhoy College of Commerce &
Economics
Grant Road (E), Mumbai
NAAC Accredited College

In Association with
University of Mumbai
Mumbai
Maharashtra

09766337888

Publisher

Knowledge Publishing, Printing and Distribution House,
Aurangabad, Maharashtra State. India
Address :- H. No. 1-27-15, Manzoor Pura, Collector Office Road,
Aurangabad (M.S.) India.
Mobile: 09881520380, 08237348416, 09766337888
Email:- knowledgepublishinghouse@gmail.com
Website:- <http://www.knowledgepublishinghouse.com>

Handwritten signature
Principal
Akbar Peerbhoy College of Commerce & Economics
Mumbai
AMR JODAI

Content

Theme 01 - Economics

Sr. No.	Title	Author's	Page No.
1.	Recent Trends in Indian Economy	Ajay Kant Dwivedi Dr. M. K. Choudhari	01-06
2.	Critical Analysis of Foreign Direct Investment And It's Impact on Retail Sector in Maharashtra State	Subhash Sahebrao Patekar Dr. K. L. Salve	07-15
3.	To Review The Impact Of Demonetization On Traders of "Dhasai Village" (First Cashless Village Of India)	Dr. Karbhari Bhalchandra Kashinath Dr. (Mrs.) Arwah Madan	16-22
4.	An Analysis on Investment in Mutual Fund through Systematic Investment Planning	Dr. Ganatra Kashyap A.	23-37
5.	A Perception of Marginal Workers towards Banking: A Case Study of Workers in Thane City	Geetanjali B. Chiplunkar	38-44
6.	Triumph of Indian Market Foyer: A Case Study of Metro Cash & Carry India Private Limited Borivoli, Mumbai.	Hadibandhu Golekha Pradhan Prof. (Dr.) Shaukat Ali	45-51
7.	Recent Trends in Indian Economy	Prof. J. Hemanth Kumar	52-56
8.	Managing Non-Performing Assets of Indian Banks	Isha Raju Chowdhri	57-64
9.	A Study on Hydroponic Technology in Raigad Districts	Ishrat Sange Suman Patel	65-68
10.	Recent Trend in Consumer Behaviour	Kirti Hemant Menghani	69-75
11.	Examining the Causal Relationship between FII and Stock Returns: Evidence from Bombay Stock Exchange	Kunal Borkar Girish Kapdi	76-91
12.	An Analysis of India's Trade with South Asia	Nilesh S. Mhatre Dr.(Mrs) Parveen Prasad	92-97
13.	Recent Trends and Performance of SSI Units in India in Globalisation Era	Pradeep H. Tawade	98-102

Principal
K. J. Somaiya Institute of Management Studies & Research
MUMBAI

Critical Analysis of Foreign Direct Investment And It's Impact on Retail Sector in Maharashtra State

Subhush Sahebrao Patekar * Dr. K. L. Salve**

* Research Scholar
Dept. of Commerce
Dr. B. A. M. U.
Aurangabad, Maharashtra
India.

** Principal,
Dr. Babasaheb Ambedkar
College of Arts &
Commerce,
Aurangabad, Maharashtra
India.

QR Code

Abstract: - Indian economy has been experiencing unprecedented up-surge in terms of foreign investment ever since it adopted the economic reforms in the 90s decade and the constant up gradation of FDI policy till date. The up surge in economic activity by foreign investors has led to, no matter, development; but it also tried to shake the traditional commercial patterns in urban and rural areas. In order to boost the socio-economic activity, the government of India has approved FDI in retail sector, which was so far reserved for local retailers in India. In order to grab the huge retail market in India, the international retail giants like Wal-Mart, Carrefour etc. somehow tried to enter Indian market by setting up their big malls. Their entry implied many fold recuperations for urban organized and unorganized retailers.

Keeping in view the role of FDI in growing up the economy of various countries across the globe, it becomes mandatory to observe its impact on local retailers as well as organized domestic sectors. To observe this the present study aimed at critical study of Impact of FDI in retail sector of Maharashtra during the decade 2001-2011. The primary aim was to study the FDI policy of government of India and see what the Maharashtra government has done with it in dealing with issue that emerged after allowing FDI in Multi-Brand and Single Brand retailers in Maharashtra.

Keywords: FDI, Retail Sector, Impact of FDI on Retail Sector in Maharashtra State

Introduction:

The entire commercial and political system was halted to resolve the issue of FDI in retail market. One of the major demands was to protect the rights of local retailers- the shopkeepers, the vendors, and supermarkets etc. that cater the needs of majority of customers. It was feared that an entry of foreign company would harm the network of local traders and shops, but few owners and

retail traders have welcome the step of allowing the FDI in Indian market.

They believed that it will augment the current retail industry by taking support from foreign company in transportation, infrastructure, technology enhancement, creation jobs for unemployed people and above all boost the Gross Domestic Product at next level, and thus ultimately enhance the living standard of people. Keeping in view both the aspects, a massive discussion was

held among commercial circles. The ultimate effect of this was a massive overhauling discussion on whether FDI was beneficial for Indian retail market or not. Thus, this research also undertakes to discuss one of the key issues of impact of FDI in retail industry in India in general and in Maharashtra particular.

Literature Review:

The previous research works help in reviewing, analyzing and broadening the outlook of the study area. Referring the preceding research studies in concerned area helps in clearing concepts, issues related to the study undertaken. The research scholars try to seek direct or indirect relevance of the new topic.

Dilip Das (2001)¹ pointed out positive contribution of FDI to the growth and development in China. In his analysis of the flows of FDI worldwide, he traced large share of commercial banks that witnessed increasing level of private sector attracting direct inflows. It was observed that investment climate for FDI inflow is directly related to economies that are in the transition phase of development.

Findlay (1978)² pointed FDI effects in the form of increased rate of technical progression. Apart from this it boosted the management practices, suggested by foreign companies that invested in the host country. Due to FDI a new era of trained and skill oriented man power started to maintain quality standards as a part of management practices and organizational arrangements that

could meet the newly evolved market demands.

Mundell (1957)³ summed his observation regarding FDI in retail that it must eventually flow in countries which import goods and services from foreign countries. The reason is the market imperfection which includes: 'tariffs and quotas. On account of this 'the foreign firms will find it attractive to produce locally in order to satisfy domestic demand of retailers.'

Objectives of the study:

The objective of the present study is to study the foreign direct investment (FDI) and its impact on Retail Sector in Maharashtra State:

1. To study FDI in retail sector
2. To analyze the sectors attracting highest FDI equity inflows
3. To know the impact of FDI on retail sector in Maharashtra.

Hypothesis:

Hypothesis for study are as follows.

1. Foreign Direct Investment is important development tool for the growth and development of the Indian economy.
2. The increasing FDI is accelerating growth of retail sector of Maharashtra state.

Research Methodology:

Primary and secondary data is used in the present study To collect the primary data, the researcher conducted a filed survey. As far as the secondary sources is concerned the annual reports about FDI by government and private organizations, private and government web portals, journals, magazines, newspapers, published and unpublished documents,

research articles, reports, Annual Social and Economic Review Reports of Maharashtra have been utilized.

The Concept of FDI or (Foreign Direct Investment)

Foreign Direct Investment, in short FDI, is described from two points of views: first, at the macro level or global finance and the second as at micro or industrial organization level. The macro aspect of FDI refers to "inflow of funds in a host country i.e. native country to host country. The fund flow is often measured in Balance of Payment (BoP) Statistics. On other hand, the micro view is explained in terms of encouragement for limited investment in industry operations by foreign investors. Thus, FDI is the investment made by an investor from native country in the host country."⁴

Foreign Direct Investment (FDI) relationship established between parent enterprise and a foreign affiliate can lead to an international business or multinational corporation (MNC). "Few things must be considered while attracting FDI: the investor must pay for the parent enterprise for control over its foreign partner. The United Nations organization have defined the limit of control up to 10% or more of the ordinary shares or voting power of an integrated company."⁵

The concept of retail

Retailing is market activity in which the shop owner or vendor sells goods to the customer for ultimate consumption or end users i.e. the goods are no more involved in sell and purchase activity. The term retail

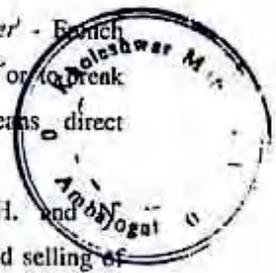
refers to the original word 'retailer' - French word that means 'to cut a piece off or to break bulk. In other words, it means direct transaction with the customer.

According to Vidushi H. and Grover, retailing is the buying and selling of goods and services; it is the timely delivery of goods and services demanded by consumers at prices that are competitive and affordable.⁶ In 2004, The High Court of Delhi defined the term 'Retail' as a sale for final consumption in contrast to a sale for further sale or processing (i.e. wholesale), a sale to the ultimate consumer.⁷

Thus, retailing a market activity between the manufacturer or producer and an individual customer wherein the goods and services are purchased for ultimate use instead of reselling. "It does not cover direct interface between the manufacturers and institutional buyers for instance, the government and other bulk customers. It is the last link that connects the individual consumers with the manufacturing and distribution chain. A retailer is involved in the act of selling goods to the individual consumer at a margin of profit."⁸

FDI in Retail Sector

When foreign investor wants to open a shop in host country it is termed as foreign direct investment in retail market of that country. India, in present situation, has not allowed so far any such foreigner investors to set up their shops, but they can have partnership with domestic retailers. Of late foreign investors are, as the amendments in

(Signature)
Principal
Ambalgaon
AMBALGAON

the FDI policy of Government of India, allowed to invest and sell particular brand products in their shop. According to Parmar and Bhesaniya K.V. "Indian retail industry is estimated to be worth approximately US\$411.28 billion and is still growing, expected to reach US\$804.06 billion in 2015."⁹

Owing the government policies inflows radically increased since liberalization. Inflows in the post reform i.e. in the year 2012 rose up to \$ 46.5 billion, an increment of 34% to the last year. Table No.1 gives data FDI inflows in India during the years 2000 to 2012.

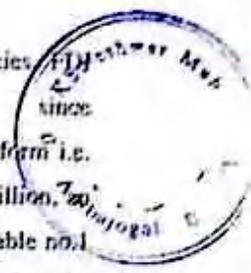

Table No.1
Foreign Direct Investment in India during Years 2000 To 2012

Financial Year (April-March)	Equity		Reinvested Earnings	Other Capital	Total FDI Inflows: in US\$ terms (in Millions)	% change over previous financial year
	FIPB Route/ Automatic Route/ Acquisition Route	Equity Capital of unincorporated Bodies				
2000-01	2,339	61	1,350	279	4,029	
2001-02	3,904	191	1,645	390	6,130	+ 52%
2002-03	2,574	190	1,633	438	5,035	- 18%
2003-04	2,197	32	1,460	633	4,322	- 14%
2004-05	3,250	628	1,904	369	6,051	+ 40%
2005-06	5,540	435	2,760	226	8,961	+ 48%
2006-07	15,585	896	5,828	517	22,826	+ 146%
2007-08	24,573	2,291	7,679	300	34,843	+ 53%
2008-09	31,364	702	9,030	777	41,873	+ 20%
2009-10	25,606	1,540	8,668	1,931	37,745	- 10%
2010-11	21,376	874	11,939	658	34,847	- 08%
2011-12	34,833	1,021	8,205	2,494	46,553	+ 34%

Source: Reports of DIPP and SIA during the years 2000 to 2012

The economic reforms started from the 2001 promoted investment inflows in India. Now more sectors are allowed for FDI through the automatic route. Rules for foreign investment are cut down especially the foreign investors can collaborate with local enterprises. As per the new changes both the foreign as well as the local partners can share

responsibilities. All such ventures are considered as automatic route.

[Handwritten signature]
KSJMR
Knowledge Scholar - An International Peer Reviewed E-Journal Of Multidisciplinary Research
Special Issue, March 2019

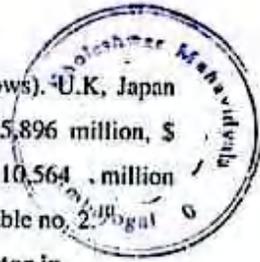

Table no.2
FDI Equity Inflows to India from major countries (2000 To 2012)

Country	Cumulative FDI b/w April'00-March'12 (in terms of US\$)	% age to total inflows (in terms of US\$)
Mauritius	64,169	38
Singapore	17,153	10
United Kingdom	15,896	7
Japan	12,313	9
United States of America	10,564	6
Netherlands	7,109	4
Cyprus	6,400	4
Germany	4,621	3
France	2,927	2
U.A.E.	2,243	1
Total FDI Inflows	1, 70,407	

Source: Monthly Newsletters of DIPP & SIA for the years 2000 to 2012

Foreign investors found India as the new destination, but 70% of the inflows came from five countries. From Mauritius India received US \$ 64,169 million equity inflows between April, 2000 and March, 2012. The double-taxation treaty between India and Mauritius was one of the major reasons for this rise in equity inflows. Advantage of Double Taxation Avoidance Agreement (DTAA) between Mauritius and India helped them to avoid the capital gain taxes payable to India. Next country was Singapore as the largest investor investing \$ 17, 153 million

(10% of the total FDI in flows). U.K, Japan and USA with invested \$ 15,896 million, \$ 12313 million and \$ 10,564 million respectively as depicted in Table no. 2.

Impact of FDI on Retail Sector in Maharashtra State:

Maharashtra has been prime destination for FDI inflow during the 2001-2011 decade hence; the determining factors of FDI must have had deep impact on the livelihood of general public. Thus the following analysis will surely help us in comprehending actual impact of foreign direct investment in retail sector.

Do you feel any impact of FDI on your day to day business?

Table No. 3

Impact of FDI on Day-to-Day business

Sr. No.	Responses	No. Of Respondents	Percentage
1	Yes	30	30
2	No	70	70
	Total	100	100

Source: Field Survey (2015-16)

When the respondents asked about impact of Malls on their day to day business, out of 100 respondents, only 30 respondents told that there is decrease in customers. 70 per cent of the respondents told that there is no direct impact on their business. It means that more than 70 per cent of the shop owners felt negligible impact after the opening of a mall in their locality. One of the possible reasons is that the small shop owners cater to the middle and lower middle class customers' needs.

Do you think that allowing FDI in retail market increases job opportunities in your locality?

Table No.4

Employment Generation Potentiality of FDI policy in Retail

S. No.	Responses	No. Of respondents	Percentage of Respondents
1	Yes	30	30
2	No	70	70
	Total	100	100

Source: Field Survey (2015-16)

From the above table and graph it becomes clear that the 70 per cent shop owner, vendors believe that entry of FDI will not create job opportunities and only 30 per cent of the retail shop owners felt that it will generate new jobs for the local people

Do you think that entry of FDI in retail will improve infrastructure and allied facilities in localities and thus we will bring development in our areas?

Table No. 5

Improvement in infrastructure after FDI and Role of Government

Sr. No.	Response	Respondents	Responses in Percentage
1	Yes, we need more funds for improving basic facilities like transportation, storage, trained	38	38

	manpower etc.		
2	No, foreign retail firms will grab our entire market and government should take this responsibility to improve infrastructure for smooth running of retail industry	62	62
	Total	100	100

Source: Field Survey (2015-16)

As the above responses indicate, establishment of foreign retail firms will have some impact on development in India. When asked about it, out of 100 respondents, 38 per cent told that allowing FDI in retail will surely improve conditions of retail market as it will inflow of funds for basic infrastructure such as transportation, storage, road and electricity facilities for the areas whereabouts the foreign companies will set up malls. And 62 percent responses No, foreign retail firms will grab our entire market and government should take this responsibility to improve infrastructure for smooth running of retail industry.

Table No.6

Foreign Direct Investment is important development tool for the growth and development of the Indian Economy.

Sl. No.	Particulars	Organized Retail Sectors Respondents	Unorganized Retail Sectors Respondents
1	Agree	102	174
2	Strongly Agree	41	31
3	Disagree	12	12
4	Strongly Disagree	7	4
	Neither		
5	Agree nor Disagree	12	24
	Total	151	251

Source: Field Survey (2015-16)

The above table No. 6 shows the impact of FDI in organized and unorganized retail sector in India economy. The data shows a trend in the responses from the organized and unorganized sector respondents that covered Khasra Shop Owners, Vendors in and around the Wholesale Area, Customers, Employees/Sales Representatives in Wholesale Supermarket Stores, Administration Management of Wholesale, Farmers/Local Goods Producers. The cumulative responses of 251 respondents show that 102 Agree - 41 strongly agree (32%) and 174 Agree - 31 strongly agree (62%) respondents from organized and unorganized retail sector are agreed to the fact that FDI is positively affecting their job, business environment and satisfaction level. Unorganized retail sector

respondents feel the impact on their surrounding in terms of infrastructure, information and technology, job and trade prospect investment in their area.

Table No.7

The increasing FDI is accelerating growth of retail sector of Maharashtra state.

Sl. No.	Particulars	Organized Retail Sectors Respondents	Unorganized Retail Sectors Respondents
1	Agree	109	124
2	Strongly Agree	65	61
3	Disagree	25	11
4	Strongly Disagree	19	11
	Neither	32	32
5	Agree nor Disagree		
	Total	251	251

Source: Field Survey (2015-16)

The cumulative data of the respondents, broadly divided into organized and unorganized, indicate that Maharashtra state achieved the status of being the most attractive destination of investment for foreign investment after the post-economic reforms adopted by the state government. The recent changes in FDI policy especially retail sector single and multi-brand retail sector, imply changes in business at regional and local in Maharashtra. It is evident from the data that 109 Agree - 65 strongly Agree = 174 (69.3%) organized and 124 Agree - 61 strongly Agree (74%) unorganized retail

sector are of the opinion that Maharashtra state really got benefited by FDI.

Testing of Hypothesis:

H1: Foreign Direct Investment is important development tools for the growth and development of the Indian Economy.

Chi-Square Tests (Table No.5.58)

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	9.385 ^a	4	.052
Likelihood Ratio	9.583	4	.048
Linear-by-Linear Association	.000	1	1.000
N of Valid Cases	500		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 12.00.

The given hypothesis i.e. Foreign Direct Investment is important development tools for the growth and development of the Indian Economy is tested with chi-square test. Here the minimum expected value is more than expected count so that the concern hypothesis is *accepted*.

H2: The increasing FDI is accelerating growth of retail sector of Maharashtra state

Chi-Square Tests (Table No.6)			
	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	6.388 ^a	4	.172
Likelihood Ratio	6.501	4	.165
Linear-by-Linear Association	.980	1	.322

Chi-Square Tests (Table No.6)

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	6.388 ^a	4	.172
Likelihood Ratio	6.501	4	.165
Linear-by-Linear Association	.980	1	.322
N of Valid Cases	500		

a. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 16.00.

The given hypothesis i.e. the increasing FDI is accelerating growth of retail sector of Maharashtra state is tested with chi-square test. Here the minimum expected value is more than expected count so that the concern hypothesis is *accepted*.

Findings:

1. The foreign retail companies must be under continuous monitoring ensuring that the economic development happens to the country, generate employment and enhance living standard of common people, especially farmer community in India.
2. The Govt. of India must decide over the number of foreign retail players in every city so that prospect of domestic retail companies is protected.
3. Govt. of India opened up gates to FDI in economy FDI but consumers, farmers, and general stores are really unclear about its motives.
4. A strict rule for the foreign companies be implemented who enter India. These companies must buy products from local manufacturing and production factories

(Signature)
Principal
K. S. J. M. R.
AMBAJOGAI

instead of importing it from other countries.

Conclusion:

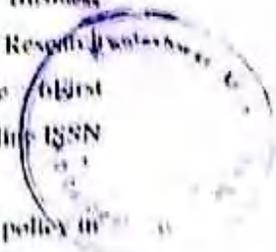
In conclusion, to minimize the impact of foreign investment in retail sector, the government must act as a catalyst by devising competition commission, which will protect rights and existence of domestic retailers. Maharashtra state must grapple with now is the impact of reduced competition brought about by retailer concentration on various stakeholders and the ways in which competition laws and policy can deal with this growth of power in foreign investors under the disguise of organized domestic retailer.

References:

1. Dillip Das (2001), "Global Trading System at the Crossroads: A Post-Seattle Perspective", Routledge Studies in the Modern World Economy.
2. Pindlay (1978), "Relative Backwardness, Direct Foreign Investment and the Transfer of Technology: A Simple Dynamic Model", Quarterly Journal of Economics p. 17.
3. Mundell (1957), Leading Issues in Economic Development, Oxford University Press, 5th (Ed), p. 257
4. Aliber, R.Z. (1970): A Theory of Direct Foreign Investment, in: C. P. Kindleberger, ed. The International Corporation, Cambridge Press, p.25
5. Chaudhary Shubha (2011). Empirical study of Indian unorganised retail sector and the reality of FDI in organised

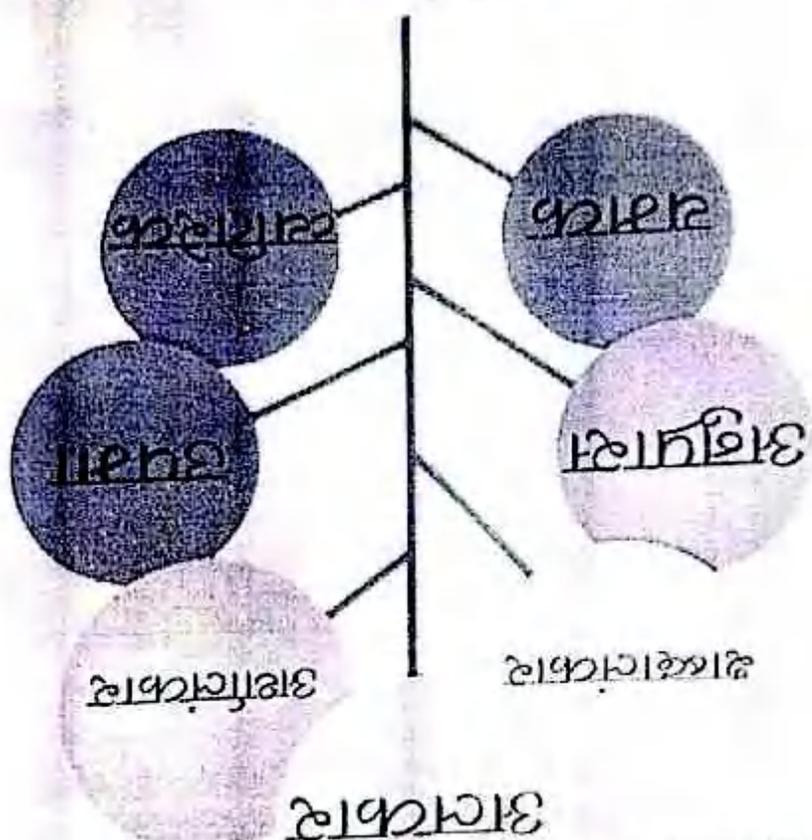
retail, International Journal of Business Economics and Management Research
 Year: 2011, Volume : 3, Issue : 01st
 page : (1) Last page : (11) Online ISSN : 2229-4848.

6. K.M. Chaandh, "The New FDI policy in Retail in India: Promises, Problems and Perceptions", Asian Journal of Management Research Vol. 3 Issue 1, 2012.
7. K.L. Chandh, "The New FDI policy in Retail in India: Promises, Problems and Perceptions", Asian Journal of Management Research Volume 3 Issue 1, 2012.
8. B. Kusuma, A Study on Organized Retailing and Its Challenges and Retail Customer services DIRM, 2:6 Sept-Oct. 2013, p.98.
9. Ibid.
10. Monthly Newsletters of DIPP & SIA for the years 2000 to 2012

Prakashan
2018

Ajanta
Prakashan

ଅଗ୍ରାଣୀ

IMPACT FACTOR / INDEXING
2018 - 5-5
www.sjifactor.com

Volume-VIII, Issue-I
January - March - 2019
Manath Part - II

AJANTA

AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
QUARTERLY RESEARCH JOURNAL
ISSN 2277 - 5730

Peer Reviewed Referred and UGC Listed Journal
(Journal No. 40776)

CONTENTS OF MARATHI PART - II

क्र.सं.	विषय	पृष्ठ सं.
१	संशोधन प्रतिवेदन	५१-५३
२	डॉ. ए. श्रीरंग विठ्ठल	
३	डॉ. सुधा तेलवंत कुर्बे	५२-५३
४	डॉ. शैल शंकरराव	
५	डॉ. एम. एम. शर्मा	५२-५३
६	डॉ. ए. ए. शर्मा	
७	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
८	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
९	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१०	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
११	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१२	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१३	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१४	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१५	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१६	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१७	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१८	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१९	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
२०	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
२१	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
२२	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
२३	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
२४	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
२५	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
२६	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३

CONTENTS OF MARATHI PART - II

क्र.सं.	विषय	पृष्ठ सं.
१	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
२	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
३	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
४	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
५	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
६	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
७	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
८	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
९	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१०	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
११	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१२	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१३	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१४	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१५	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१६	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१७	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१८	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
१९	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
२०	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
२१	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
२२	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
२३	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
२४	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
२५	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३
२६	डॉ. ए. ए. शर्मा	५२-५३

Principal
 Mahavidyala
 AMB D D G AI

१४. फेसटाई कांद्वरीचा भाषिक अभ्यास

श. डॉ. हंबरेवास देविदास

पत्रको विभाग मुंबईप्रादेश, अंधाळोर्गे.

फेसटाई ही संज्ञाच मोरे यांची आत्मचरित्रात्मक कादंबरी आहे. लेखक ज्या परिस्थिती वाढला, त्या स्थल-काल-परिस्थितीचं लेखकांचेचंद तीयच्या मालकाचं जगणं-भोगणं त्यांच्या औपखत्या भारीतून आलेचं आहे. लेखक स्वताची जस्त धनगर सांगतो. त्यामुळे इतिहासिक सांगली, जत, विजयपूर, निमडी या परिचित लुकराष्ट्रातील धनगरी बोली भाषेच्या पाठलेखण या कादंबरीतून उमडतात. कांद्वरीची सुरवात,

मुंदरजानं माहित।

बुडरजानं नाहित।

मुंडरजानं सुवाचं।

एका माणुबा जन्माचं।

अशी हदती या सुंदराचं लोक गातातून त्याक, भाकणूक, भाकिया अशा खोबीचा लपार करवा रया परिचारातील सौकराषेचा ठेवा लोकांनीराष्ट्या ताज्यामातून कला जलम कैसा जस्त आहे ती सांगितलं आहे. या कादंबरीत, कला, काळू, मासक, बोळी गुरूची, शिडे गुरूची, बारदा मातक, जगतार गुरूची खोबी, कंवाकटर गिऱ् दगडच्या अर्थित, अजित, येबाकर्ध, जलम अचौ फितीती पाज जी आपारली स्वतंत्र भाषा बोलातान, अनेक पदना पर्यंत संकदात जी भाषा बोलाती जाते. त्यातून जी दोती भाषा बोलाती जातं त्या बोलीला एक स्वतंत्र हिस आहे. गोंडवा आहे. अतंकार, प्रसिन्न प्रतिक्रिया सौस नदी निखळ अं जाणवतं अं आपणाल्हा बोलीतून त्याच्या पावंल्या तेंडून लेखकांनी बढवळं आहे. ज्यामुळे या कादंबरीच्या भाषिक अभ्यास महत्वाचा ठरतो तीचं भाषिक व सांस्कृतिक रूपे पाहता येतात

१. भाषिक रूपे

तीचा ही निषिध स्वरुकाचं परिस्थितीनुसार बदलते, तरीच यकाई गाड जगत, जगत व कुंदबागुसारी बदलते या कादंबरीत धनगर या शब्दाचा विमुक्त रचनातीची बोली त्या बोलीची भाषिक रूपे पाहवयास मिळवत.

ज्यामुळे सांगतो, जत परिस्थितीत भाषिक, सांस्कृतिक कोटय पाहवयास मिळते ज्या सुरकुत जाळत जातत हुती, जगाची एक जवारी गर् हुती, गावान एक होटल हुत, तथा श्री परसत हुत, श्री बोल्ल येन येन हुत येचं हुत, हुती, हुत, हुतीची भाषिक रूपे पाहवयास मिळतात. तसेच कुठं येता हुताचं, खट बसत हुवाच दच, बाप तु काय बी विता करत वापुं ही 'व' ची भाषा खोबीत शिधकरी कायदनात. तसेच लेखकाच्या कुंदबागुसारी व परिस्थितीत माणव ही बोली बोलातत. या अशीरच मातगा, दसा म्णवी, हुवाची, तेंडुवा शिधद अशा किती तरी भाषिक रूपे ठेवुंकी यम यकाप प्रदाशतीत भाषाभाषिका बोलावतून जावयासत. यामुळे रया प्रदाशतीत भाषिक कोटय अभ्यासता येते.

२. शब्द रूपे

शब्द हे त्या त्या प्रदेशातील भाषेचं जतंकार असतात जसे शब्दाची रूपे विकसित होतात, संमतीचा भाषा लमूळ हीत, कामानुष्य काही तचं शब्द साधत भर दाकतात तं. काही मुनी पारंपरिक, सांस्कृतिक ठेवत जयकारी शब्द जोष पावतात. आणि ही शब्दरूपे बोलीत अधिक सहसमयने रसतेने उचलतात. अशा तय्या जुन्या शब्दरुतीत भाषिक रूपे महणजे बोली असते. या कादंबरीत परिचय लहापाट्टीतून शरीरी मोखदरत माणसापासून तं भनीपा शेतकरी, शेजारी व मंडपाळ जसे अंजंजम माणव बोली भाषेतोत ही शब्द, शयतात ज्यातून त्या परिस्थितीचा, काळाचा महिसा अधिक खुलत येते. आणि कादंबरीला वैभव प्राप्त होतं.

ज्या काडवळे, रयात, मैका, छडी, शिंगी, रंजतकार, रं. रं. रं. आईरवार, सगळी, सकाळी, गाडूक, बायस, पातवार, पपूर, पमुखर हासाभुपी, सुरूप, सैदव, शिष, बंगळ, चायत, हुल, नया, निचडू इत्यादी: असे कितीतीतरी नवे जुने शब्द पावतातचर सांखळतात. ज्यातून शोभां-भाते, परंपरा संस्पृती, तिसरां इत्यादीची प्रचिती देणारे कमी. अधिक शब्द आढळतात. याएका एका शब्दाचा थूष मीका अर्थ या कादंबरीत पाहवयास मिळतो. ज्यामुळे कादंबरीला अत्याहारमणीयत्व प्राप्त होतं. ही भाषेची ताकत पुंगुपूर ओंकातून लेखकाने कादंबरीला वजत प्राप्त जंमन दिले आहे.

३. शब्दप्रयोग

भाषेमध्ये असे काही शब्द असतात की, अं काहीतकळी उचलातातून अधिकारिक असे उचलत करतात विधीत: बोलीभाषेत या शब्दांचा भरणा अधिक असतो. ज्यामुळे संलगाच्या वाणीला अधिक महत्त्व द्याय असाय शकित.
शुकीर जग

दिल जाते हैं कि केसरी कादंबरीत अनेक धार्यवर्णा आहेत आहे त्यामुळे कादंबरी 188 पृष्ठांची असूदी ही तीव्र पट श्रुत आहे. ते या धार्यवर्णांमुळेच धार्य झाले आहे.

उदा. मोडला घालणे, अंगाची केसरी हीणे, सुपाल पाडस आतणे, यदगुदीत पडणे, कुंजुळीना येणे, धाकनाक भरणे, पंचाचल हीणे, उतरवून उतरणे, धार्यकत इतू हीणे असे किती तरी धार्यवर्णा वात आहेत. त्यामुळे कशी पालात श्रुत मोठा आशय दडवता आहे. हेच कादंबरीचे धार्यक धार्य सश्रुत करते.

4. प्रतिमा व पतिके

पतिना आणि पतिके एखाद्या घटनेः पसंगाल उठाव देण्याचे काम करतात. जेथे एखाद्या घटनेचे किंवा पसंगाचे वर्णनच करणे अशक्य होते. तेथे नेहक या पतिनांचा धार्य करते. पतिना आणि पतिके यांच्या आधारेन एका धार्यकार त्या संपूर्ण घटनेचा पट सांडता येतो. तीव्र सनर्पक शब्द जो असतो तो पतिके व प्रतिमा असते. आणि जेथे नेहकाने नेहके तेच साधले आहे. यामीण बोलोभादरील दैनंदिन जीवनात धार्यवर्णा जगणाच्या वदतू फळं. तिसर्ग इत्यादींच्या पतिना देवून कादंबरीच्या धार्यना सोदून घ्यायला शक्य होते आहे.

उदा. 'बाय गरीबान एकदम बाड उंच एखादा दैन घालल्यावाणी वाटायची.' जेथे तिसराचो वापरतो आणारी धार्यवर्णिक नाजूक, कुंदुदाता या पतिना नाकारल्या आहेत. त्नीच्या चालण्याची गुनना देलाच्या चालण्याची करून नवा शब्द, नवी भाषा नूद केली आहे. तसेच 'शोळांच्या बरकट्या वाळक्या नाक्यांच्या कांदी सारख्या विसत हीत्या.' जेथे दुष्काळात धारा पाणी नसल्यामुळे शाल झालेल्या शोळांचाही नाक्यांच्या कांदीची उपमा देवून तिसर्ग व भाणूस यांची जलकीकता सिद्ध केलेली आहे. ही वाळल्याला साकडापी भावावर परिस्थिती न्हणजे अत्यंत मोठा करडा दुष्काळ झालत करते. अशा अनेक पतिना देवून नेहकाने तत्कालीन परिस्थिती धार्यवर्णा कसादीवर सांडलेली आहे.

5. म्हणी व वाक्यचार

म्हणी व वाक्यचार या त्या त्या प्रदेशातील लोकजीवनाचा धार्यक आधिकार असतात त्या बोली भाषेवून सामान्य गरीब, यामीण भाषासांच्या जीवनात रचलेल्या असतात. या म्हणी स्पष्ट, कालपरते बदलतात व आपला धार्यक परिणामी सिद्ध करतात. उदा. इतभर धोटासाठी इतभर साबायला सागतो. 'आई मरून शीत जगू दे.' या म्हणीवर जगण्याची पडपड व आईपेसा मांडणी किती उपजायला येते. यशी पविती येते. हीच म्हण मराठवाड्यात

188

म्हणी व वाक्यचार असावेत. नेहक नावधारीक मोठा झाला असल्यामुळे त्याच्या नेहकानावून

अशा म्हणी येतात. आई पेसा नावरीना महत्त्व देवून आतात आता कितीही म्हणी या कादंबरीत आणू न्यायून त्या प्रदेशातील धार्यची पविती येते. एकाच केसरी ही कादंबरी पविचन म्हणण्यातील पत्रकारिता जलनीमकट त्या पतिनातील सर्व लक्ष्यकी भाषित भटक्या विमुक्त जलनीच्या उंचल्या देणिकेने बोड्याच्या पट उतरावते ती भाषा जे धार्य बोलतात त्या बोलीचे सोदून घेत आहे. नेहक त्वतःकट शिथिल अशिक्षित, धार्य व यामीण भाषासांची शीव बोली आणारी भाषा सांडतो. त्यामुळे ही कादंबरी एकदम धनगर जगणाची वाहत नाही. तर त्या पतिनातील भाषासांची त्यांच्या जगण्या शीजण्याची कडनी सागत. आडव्या 21 व्या शतकातही यामीण भाषातही बोली धार्य अस्तित्त्व करत सनर्पण दिवून आहे ते सिद्ध होते. त्या बोलीचा तालपट ही कादंबरी सनर्पण घेतते संदर्भ

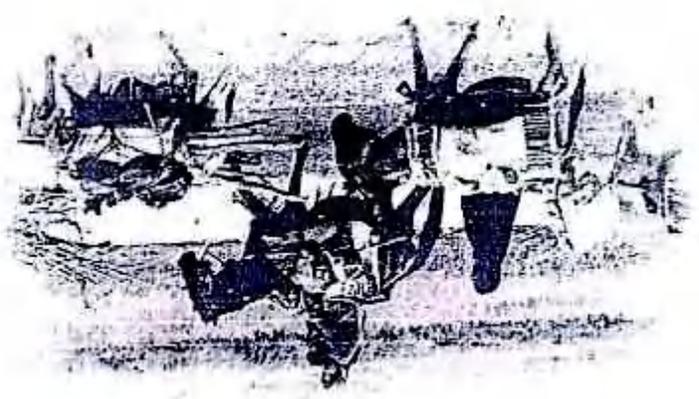
1. महाराष्ट्र गीत, केसरी: अक्षरवाडय प्रकाशन, पुणे तृतीय आवृत्ती, 13 जुलै 2018

Principal
Kshobhar Mahavidyalaya
AMBARDOL

Guest Editor
Dr.B.K.Shep
Dr.R.D.Rathod
Dr.K.M.Bhange

Principal
K. S. Jadhav
Ambedkar University
Ahmednagar

**VIMUKTA - NOMADIC CASTES - TRIBES &
OTHER BACKWORD CLASS: PRESENT CONDITIONS,
DEVELOPMENT & CHALLENGES.**

Special Issue - Vol. II

VIMUKTA

Peer Reviewed International Refereed Research Journal

Special Issue February 2019

ISSN: 2278-1221
MAHARAJA GADGE 2012

1104	41)
1102	40)
1099	39)
1098	38)
1096	37)
1093	36)
1091	35)
1087	34)
1084	33)
1082	32)
1080	31)
1076	30)
1074	29)
1071	28)

www.ijifjournal.com/02

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

February 2019
Special Issue-02

Vidyaawata®
Peer-Reviewed International Publication

Principal
Prof. Mahavidyalaya
Ambajogai

Executive Editor of This Issue
Dr. A.M. More
Dept. of Economics
Vasundhara College, Chhatnandur,
Tq. Ambajogai, Dist. Beed

Chief Editor
Dr. Dhanraj T. Dhargar
Asst. Prof. (Marketing)
MGV'S Arts & Commerce College,
Tq. Ambajogai (M.S.) India

Research Journey

28th January 2019 Special Issue - 106

PEER REFERRED & INDEXED JOURNAL

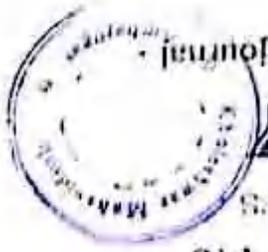
UGC Approved Multidisciplinary International E-research Journal

RESEARCH JOURNEY

ISSN- 2348-7143

Impact Factor 6.261

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOWS ASSOCIATION'S

Principal
K. S. Narayana Murthy
ANBARJOGAI

Executive Editor of This Issue
Dr. A. M. More
Dept. of Economics
Vasundhara College, Chhatrapati
Sri Ambedkar Post Road

Chief Editor -
Dr. Dhanraj T. Dhangar,
Asstt. Prof. (Marathi)
WGS Arts & Commerce College,
Veda Post - Maharashtra [India]

The Changing Role of the Welfare State in the Last Two Decades

28 January 2019 Special Issue - 106

Multidisciplinary International E-research Journal
PEER REVIEWED & INDEXED JOURNAL

RESEARCH JOURNEY

INTERNATIONAL RESEARCH FLOWS ASSOCIATION
Impact Factor 6.261 ISSN 2348-7143

Volume 10
Number 1
January 2019

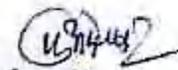
RESEARCH JOURNEY International Multidisciplinary E-research Journal
Special Issue - The Changing Role of the Welfare State in the Last Two Decades
January 2019

47. शासन आणि कल्याणकारी योजना
प्रा.डॉ. अर्जुन मोरे, दुर्गादास जोधरी 155
48. भारतातील कामगारांचे अधिकार
डॉ. अनंता चापूराव देजमूख 156
49. भारतातील कामगार सुधारणा व आव्हान
प्रा. लोहें गणोज 162
50. भारतीय अर्थव्यवस्थेत कृषी क्षेत्राचे स्थान
प्रा. डॉ. सुरेश टी. सायलें 164
51. भारतातील राष्ट्रीयकृत कंपा एक दिवस
डॉ. वी.के. जिंदे 167
52. कामगार कल्याणकारी कायद्यांचा अर्थत्व
डॉ. सी. मनिषा देजमूख 170
53. जागतिकीकरणाचे भारतीय कृषी क्षेत्रावरील परिणाम
प्रा. डॉ. खंडे सुरेश वसंतराव 172
54. विकासात्मक योजना
प्रा. घुले उमेश भास्कर, प्रा. जाधव हेमराज वसंतराव 174
55. शासन आणि भारतीय कृषी व्यवस्था
प्रा. गिजे दत्तात्रय अजांफराव 176
56. शासन आणि कल्याणकारी योजना
प्रा. भांडार रवि राम 177
57. शासन सरकारच्या प्रशासकीय प्रणाली
वसंत नधू दिवसले 179
58. भारत सरकारच्या कृषी क्षेत्रातील एकात्मिकतेचे महत्त्व
प्रा. डॉ. कामदे उ.रा. 182
59. शासकीय कामगार व त्यांचे अधिकार
प्रा. डॉ. मंदे वी.जी 184
60. शासन आणि कल्याणकारी योजना
डॉ. रमनाथ धीरेन वसंतराव 187
61. शासन आणि कल्याणकारी योजना
प्रा. डॉ. वी.पी. सादलकर 188
62. शासन आणि कल्याणकारी योजना
प्रा. डॉ. वी.पी. सादलकर 189

Principal
Kholashwar Mahavidyalaya
AMBAJOGAI

Principal
K. S. Narayanaiah
A. B. S. S. S.

Prakashan
Ajanta

AJANTA

[Handwritten signature]

85

Principal
K. S. Narayana
Ambajogai, Dist. Bellary

(K. S. Narayana)

श्रीजन्ता शोधकर्तव्य

❖ PUBLISHED BY ❖

Asst. Prof. Vinay Shankarrao Halole
In Charge (Acad.) at the Institute of Education, Mumbai

❖ EDITOR ❖

www.sjifactor.com

2018 - 5.5

IMPACT FACTOR / INDEXING

श्रीजन्ता शोधकर्तव्य

Journal No. 40776

Peer Reviewed Referred
and UGC Listed Journal

Volume - VIII Issue - I Marathi Part - I January - March - 2019

AJANTA

AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
QUARTERLY RESEARCH JOURNAL
ISSN 2277 - 5730

CONTENTS OF MARATHI PART

स.क्र.	सर्व आणिक लेखकांचे नाव	पृष्ठ क्र.
१	महाराष्ट्रातील कृषी विकास (संशोधन क्षेत्र) - विशेष संदर्भ सातूर जिल्हा डॉ. एम. एम. देवनायकर	१-१५
२	भारतीय प्रेमी संशोधन - भाग १ डॉ. राजेश डे.	१६-२५
३	महाराष्ट्र प्रेमी आणि त्यांचे कार्य प्रा. डॉ. विठ्ठलराव डोंगरे	२६-३५
४	कृषी उत्पादकता - एक लेख डॉ. राजेश देवनायकर	३६-४५
५	महाराष्ट्रातील कृषी विकास - भाग २ डॉ. राजेश डे डॉ. विठ्ठलराव डोंगरे	४६-५५
६	भारतीय कृषी उत्पादकता - भाग ३ डॉ. राजेश डे	५६-६५
७	भारतीय कृषी उत्पादकता - भाग ४ डॉ. राजेश डे	६६-७५
८	भारतीय कृषी उत्पादकता - भाग ५ डॉ. राजेश डे	७६-८५
९	भारतीय कृषी उत्पादकता - भाग ६ डॉ. राजेश डे	८६-९५
१०	भारतीय कृषी उत्पादकता - भाग ७ डॉ. राजेश डे	९६-१०५
११	भारतीय कृषी उत्पादकता - भाग ८ डॉ. राजेश डे	१०६-११५
१२	भारतीय कृषी उत्पादकता - भाग ९ डॉ. राजेश डे	११६-१२५
१३	भारतीय कृषी उत्पादकता - भाग १० डॉ. राजेश डे	१२६-१३५

(Signature)
 Principal
 Motilal Mahavidyalaya
 ABEJA, PUNE

Impact Factor 6.261

ISSN- 2345

INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL/ASSOCIATION

RESEARCH JOURNAL

UGC Approved Multidisciplinary International E-research

PEER REVIEWED & INDEXED JOURNAL

Sponsored By
National Commission for Women, New Delhi

Organised By
M.S. Madal's Yashwantrao Chavan College, A. S. ...
One Day National Level Seminar
on

Government Schemes and women
Related to Water, Sanitation and Hygiene

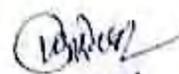
Author: Prof. K. D. ...
Dr. J. ...

Principal
M.S. Madal's Yashwantrao Chavan College
A. S. ...

36. सॅनिटरी नेपाकिमधी विलंबात व माहितीगर्भात जनजागृती प्रयत्न प्रा. रोहिणी निवृत्ती अंकुश	119
37. जलव्यवस्थापनात महिलांचा सहभाग - काळाची गरज प्रा.कविता फोंडपल्ले	122
38. जलव्यवस्थापनात महिलांचा सहभाग डॉ.सौ.उमा आसरहोकर	124
39. महाराष्ट्र शासनाच्या योजना व महिला डॉ. आरहत्ते एस. डी.	126
40. पर्यावरण आणि स्त्री आरोग्य - एक दृष्टिक्षेप प्रा.गडदे भारती बाबूराव	128
41. पर्यावरणरक्षण आणि स्त्रिया प्रा.डॉ.संपदा कुलकर्णी-गिरगावकर	130
42. जल व्यवस्थापनात स्त्रियांचो भूमिका प्रा. दिलीप म. कांबळे , प्रा. डॉ. पिसाळ एच.जी.	132
43. कुमारी माता- एक सामाजिक समस्या डॉ.यातासाहेब किलचे	136
44. पर्यावरण संरक्षण व व्यवस्थापनात महिलांचो भूमिका डॉ. जयदीप रामकृष्ण सोळंके	140
45. पेयजल और महिलाओं का व्यवस्थापन प्रा.डॉ. लहाडे मुरलीधर अच्युतराव	143
46. नारी रवास्थ-सामाजिक प्रतिष्ठा डॉ.अरविंद अंबादास घोडके	146

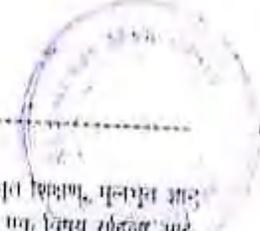

Principal
Cholashwar Mahavidyalaya
AMBAJOGAI 10

सॅनिटरी नॅपकिनची विल्हेवाट व महिलांमधील जनजागृती प्रमुख

प्र. रोहिणी निवृत्ती अंकुश

गृहविज्ञान विभाग प्रमुख, खोलेस्वर महाविद्यालय, अंबानोबाई, जि. बीड

ज्या देशात स्त्रिया जगाच्या सिमेंटात पोहचले आहेत त्यामध्ये स्वच्छतेच्या स्वच्छ पाणी, शौचालय, मूलभूत शिक्षण, मूलभूत आरोग्य आणि स्त्रियांच्या स्वच्छतेसाठी उपायानासाठी मूलभूत आवश्यकता प्राचीन भागातील महिलांची स्वच्छता नेहमीच एक विषय राहिली आहे. ज्यात बरेच विवाद आणि ऐंथ आहे. भारतातील सर्व प्रजननक्षम रोगांपैकी सुमारे 70% रोग मासिक पाळीच्या स्वच्छतेमुळे उद्भवतात. स्त्रिया त्यांचे आरोग्य, उपजीविका आणि लोखीम घोक्यात उकतात मुंबई भाषांसाठी रद्दोआपल्या माते 88% स्त्रिया मासिक पाळीच्या वेळी कपड्यांचे आणि प्लास्टिक कोर्टे मासारख्या आरोग्याची उपयुक्त करतात. 70% स्त्रिया प्रजननक्षम संरक्षणारा वेळी पदतल आणि 23% मुलींना शाळेत अपुन्हा सुविधा दिल्यामुळे भासक पाळी सुरु असताना शाळा सोडतात प्राचीन भागातील इन्डोर शौचालयांसाठी आवश्यक असलेल्या जागरूकता विषयी जागरूकता पसरविण्यासाठी भारत सरकारने मागील काही वर्षात ही परिस्थिती बदलली आहे. मूलभूत सुविधा आणि स्वच्छ शौचालयांची सतत उपलब्धता यामुळे स्त्रियांना मासिक पाळीत किंवा अन्यथा त्यांच्या सुपूर्ण आरोग्याची खात्री घेण्यासाठी मदत होईल. शहरी भागात महिलांना शक्य तितक्या सर्वोत्तम शिक्षण, आरोग्यसेवा आणि स्वच्छता उपलब्ध आहे. तथापि, स्वच्छतेच्या समस्या केवळ प्राचीन भागातील महिलांनाच प्रतिबंधित आहेत असा विचार चुकीचा आहे. शहरी भागात राहणारी सरासरी महिला 150-200 kgm सॅनिटरी नॅपकिन्स हा मार्ग शोधतात. पण या नॅपकिन्स ची योग्य प्रकारे विल्हेवाट न लावल्याने या बाबताच्या समस्या राधा गीरी रूप घारण केल्याने आवळून घेते.

सॅनिटरी नॅपकिनचा कचरा हा शहरांमध्ये मोठे समस्या झाले असून, शहरांमध्ये विल्हेवाटला 20 लाखपेक्षा अधिक सॅनिटरी नॅपकिन कचऱ्यामध्ये टाकले जात असल्याची प्राथमिक माहिती आहे. योग्य विल्हेवाट न लावल्याने हा सॅनिटरी नॅपकिनचा कचरा प्रभाव ठरत आहे. शहरात दररोज कचऱ्यातील डायपर आणि नॅपकिन्सचे प्रमाण दिवसेंदिवस वाढते आहे. शहरात काही संस्थानी वेळेवेळा सर्वेक्षणानुसार विल्हेवाटला 20 लाख पेक्षा अधिक सॅनिटरी नॅपकिन कचऱ्यामध्ये फेकले जातात. तर शहरात दररोज निर्माण होणाऱ्या कचऱ्यामध्ये 3% म्हणजे तब्बल 42 टन कचरा हा लहान मुलांचे डायपर आणि सॅनिटरी नॅपकिनचा असतो. परंतु यबाबत महिला, मुलींमध्ये जनजागृती नसल्याने हा कचरा हाताळताना सफाई कर्मचाऱ्यांना स्वतःचे आरोग्य घोक्यात घालावे लागते आहे. वेळोवेळी नॅपकिन्स हे जोकक कचऱ्यांमध्ये मोंडत असले, तरी सध्या घरातल्या रोकक्या कचऱ्यामध्ये हे सॅनिटरी नॅपकिन आणि डायपर फेकले जातात.

भारतात मोठ्या प्रमाणावर सॅनिटरी नॅपकिन्सचा वापर वाढताना घासाठी प्रसार माध्यमांच्या साहाय्याने याचा प्रचार होत आहे. अगदी सोशल मिडीया मंडळीही याबाबत जागरण घेतून लागते आहेत. यामुळे सॅनिटरी नॅपकिन्सचा वापर हा मोठ्या प्रमाणावर वाढत पण हा कचरा अविघटनशील आहे. यामुळे पर्यावरणाचे तसेच मानवी आरोग्याचेही मोठे प्रमाणावर नुकसान होत आहे. भारतात सॅनिटरी नॅपकिन्सच्या विल्हेवाटोची समस्याही मोठी घट्टन आहे. महानगरपालिका स्वराज्येला भारतातील पहिलीच सॅनिटरी नॅपकिन्स डिग्रीवेल करणाऱ्यांपैकी जनजागृती कार्यक्रम प्रकल्प जनजागृती सेवामार्फत सॅनिटरी नॅपकिन्स वाचून घ्यावेत. त्यामध्ये सॅनिटरी नॅपकिन्स इतरांचे कचऱ्यावपसोची जनजागृती कार्यक्रम घेण्यात आला.

● सॅनिटरी नॅपकिनच्या विल्हेवाटोअभावी उद्भवणाऱ्या समस्या :

देशभरात सॅनिटरी नॅपकिन्स वापरणाऱ्या कचरा कुठल्या कुठेत आहे या विषयी विल्हेवाट योग्य प्रकारे न लावल्याने उद्भवणाऱ्या दुष्परिणामाबाबत उदासीनता असल्याचे दिसू येते. शाळा, महाविद्यालयात, सरकारी व खाजगी कार्यालयात सर्वोच्च शिक्का जसे पित्रपट्टा, मॉन्स मंडीवाजार इ. ठिकाणी विल्हेवाट योग्य प्रकारे लावण्यासाठी कुठलीच शासकीय मदत उपलब्ध नाही. 2015-16 च्या राष्ट्रीय आरोग्य सर्वेक्षणानुसार भारतातील 30 ते 35 कोटी महिला नॅपकिनचा उपयोग करू लागल्या आहेत. 15 ते 54 वर्षांच्यातील 17 कोटी महिलांचा त्यात समावी हसतो. मासिक बारा नॅपकिन्स या हिशोबाने वापरलेल्या 204 कोटी नॅपकिन्स वजन 23 हजार टन एवढे भरते. सर्वच महिलांमध्ये नॅपकिन वापरणे सुरु झाले. तर हा कचरा किली भागावर स्वच्छता मोठा होईल याचा अंदाज केलेला बरा.

स्थिरस्थितीत वापरलेले नॅपकिन्स कचराघोटीत किंवा शौचालयात टाकल्या जातात किंवा नाल्यात उघड्यावर फेकून दिल्या जातात. 90% पेक्षा जास्त नॅपकिन्समध्ये जैविकीय विघटन होऊ न शकणाऱ्या कुड जोईल पॉलिमरच्या वापर होते. ते नष्ट होण्यास शेकडो वर्षे लागतात. त्यांचे पुनर्प्रक्रिया होऊ शकत नाही. घासाठी महिलांमध्ये कचरा व्यवस्थापन, कचरा कमीकरण करणे व त्या कचऱ्याची योग्य विल्हेवाट लावणे, इन्सिनरेटर मशीनचा वापर करणे घासाठी जनजागृतीची आवश्यकता आहे. याविषयी महिलांमधील याविषयीचा जागरणी माहिती अभ्यासण्यासाठी हा विषय संशोधनासाठी निवडण्यात आला.

संशोधनाची उद्दीष्टे :

- १) सॅनिटरी नॅपकिन्सची विल्हेवाट विषयक महिलांमधील जाणिव - जागृती तपासणे.
- २) सॅनिटरी नॅपकिन्सची विल्हेवाट ह्या समस्यांचे माधोय समजून घ्यावे.

(Signature)
 सॅनिटरी नॅपकिनचा
 विल्हेवाट विषयक
 महिलांमधील जाणिव - जागृती तपासणे

- ३) कचरा व्यवस्थापनात अविघटनशील कचरा वेगळा गोळा करतात का ? हे जाणून घेणे.
- ४) सॅनिटरी नॅपकिन्सची विल्हेवाट लावण्यासाठी वेगळ्या व्यवस्था आहेत का ? हे जाणून घेणे.

● **गुहितक :**

सॅनिटरी नॅपकिन्सची विल्हेवाट योग्य प्रकारे लावण्याविषयी महिलांना माहिती आहे.

● **मर्यादा :-**

संशोधनासाठी अंबाजोगाई शहरातील एवढीच मर्यादीत व्यापकता होती. तसेच महिलांचा वयोगट ३० वर्ष ते ४० वर्ष एवढा मर्यादित होता. यामाठी १०० नमुनांची सांख्यिक नमुना पद्धतीने निवड करण्यात आली.

● **संशोधन पद्धती :-**

- सांख्यिक नमुना पद्धतीचा वापर करण्यात आला.
- प्रस्तावती व मुलाखत तंत्र वापरण्यात आले.
- वर्गीकरण, टक्केवारी व सांख्यिक विश्लेषण करण्यात आले.

● **निष्कर्ष :-**

- अंबाजोगाई शहरामधील ९८% महिला सॅनिटरी नॅपकिन्स वापरतात.
- या शहरात सॅनिटरी नॅपकिन्स इन्सिन्टेरेटर मजिग कॉलनीत, सार्वजनिक ठिकाणी वसविलेले नाहीत.
- सॅनिटरी नॅपकिन्स इन्सिन्टेरेटर मजिग डारे राह करणात हेच महिलांना माहित नाही (९५% महिलांना हे माहित नाही.)
- ९८% महिला नगरपरिषदेच्या घटा नाहीत वापरलेले नॅपकिन्स टाकतात.
- त्या रूढ पद्धतीच्या पिढ्याची संख्या १००% महिलांना माहितच नाही.
- सॅनिटरी अयोग्य प्रकारे विल्हेवाट लावण्यामुळे प्रदुषणात भर टाकली जाते. या विषयी ९५% महिलांना माहिती नाही
- सॅनिटरी नॅपकिन्स अविघटनशील कचर्यामध्ये जोडतात याविषयी ८०% महिलांना माहिती नाही.

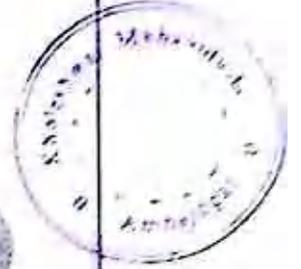
● **शिफारसी :**

- १) महिलांमध्ये कापटी पेंडचा वापर वाढला पाहिजे.
- २) सॅनिटरी नॅपकिन्सची विल्हेवाट सॅनिटरी पेंडसची विद्युतदाहिनीत विल्हेवाट लावता येऊ शकते.
- ३) सॅनिटरी नॅपकिन्सच्या एवजी महिलांना मॅन्युअल कप वापरले तर या समस्या पासून सुटका होऊ शकते.
- ४) अविघटनशील कचरा वेगळा गोळा पाहिजे, त्याविषयी महिलांमध्ये जाणिव जागृती करणे आवश्यक आहे.
- ५) शासनस्तरीय डिस्पोज प्रकल्प राबविण्यात येत आहे. त्यासाठी महिलांमध्ये जाणिव - जागृती करणे आवश्यक आहे.
- ६) सॅनिटरी नॅपकिन्स वापरण्याविषयी या जशी जन जागृती केली, त्याचप्रमाणे विल्हेवाट लावण्याविषयी देखील जन - जागृती सज्जे पाहिजे. यामाठी सर्व स्तरातून प्रयत्न चालवला पाहिजे.

(Signature)
Principal
Kholashwar Mahavidyalaya
AMBAJOGAI 120

MAH/MUL/03051/2012

ISSN :2319 9318

Special Issue – Vol. I

VIMUKTA - NOMADIC CASTES – TRIBES AND OTHER
BACKWORD CLASS: PRESENT CONDITIONS,
DEVELOPMENT AND CHALLENGES.

Guest Editor
Dr.R.D.Rathod
Dr.B.K.Shep
Dr.K.M.Bhange

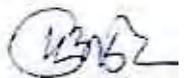
"Printed by: Harshwardhan Publication Pvt.Ltd. Published by Ghodke Archana
Rajendra & Printed & published at Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.,At.Post.
Limbaganesh Dist,Beed -431122 (Maharashtra) and Editor Dr. Gholap Babu Ganpat.

Reg.No.U74120 MH2013 PTC 251205
Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.

At Post.Limbaganesh,Tq Dist.Beed
Pin-431124 (Maharashtra) Cell:07588057695,03850203295
harshwardhanpubh@gmail.com, vidyawarta@gmail.com

All types Educational & Reference Books Publisher & Distributor www.vidyawarta.com

Principal

MAH MUL/03051/2017
ISSN: 2319 9318

Vidyawarta®
Peer-Reviewed International Publication

February 2019
Special Issue-01

07

46) चरमसंग नार्किक याने कृषि विकासनीलक योगदान प्र. डॉ. ज्ञानेश सुनिल महादेवसंग, पाटोदा	123
47) कृषि कलोन जतक चरमसंग नार्किक प्र. डॉ. कदन बा. जगसंग, पाटोदा, जि. बीड	124
48) भारतसंग अदरशी भूसीपूड — सा चरमसंग नार्किक प्र. डॉ. चरमसंग जगसंग, नाशिक	126
49) महाराष्ट्रनीलक नोककडली विकसनीकरणान चरमसंग नार्किक याने योगदान प्र. संजय अंकुशसंग जगसंग, किनसांग	127
50) महाराष्ट्रसंग कृषि विकासान सुसंगी चरमसंग नार्किक याने योगदान डॉ. संजय चरमसंग जगसंग, जि. बीड (महाराष्ट्र)	129
51) जीवन उरनीचे प्रणने चरमसंग नार्किक — जीवन ज्ञानि कडरी प्र. मोदावरी वडी, वन, जि. सवलसाळ	131
52) महाराष्ट्रसंग विकासान चरमसंग नार्किक याने योगदान प्र. संजय अंकुशसंग जगसंग, जि. बीड	134
53) महाराष्ट्रसंग विकासान चरमसंग नार्किक याने योगदान प्र. डॉ. शिवाजी लक्ष्मण नागसंग, नांदुरगाड	136
54) महाराष्ट्रसंग ज्ञानसंग विकास — चरमसंग नार्किक प्र. डॉ. मल्लथाडे वडी. प्र. & प्र. नवसंगसंग राजाभाड नवसंगसंग, जि. हिंगोली	137
55) जीवनउरनीचे प्रणने चरमसंग नार्किक प्र. नार्किक एन. डी., ना. पळोडी-वे, जि. बीड	139
56) जीवनउरनीचे प्रणने — चरमसंग नार्किक याने योगदान व जगरी डॉ. शिवाजी एन. नागरे, ना. सिंदखेड राजा जि. बुलडुझगा	140
57) जीवनउरनीचे प्रणने चरमसंग नार्किक — प्र. जीवन प्रणसंग प्र. अजय श्रीसंग फड, ना. अहमदपुर, जि. खतुर	143
58) जीवनउरनीचे प्रणने चरमसंग नार्किक — जीवन ज्ञानि कडरी प्र. सौ. सयलसंग दिगसंगसंग विश्वनाथ, जि. परभणी	144
59) आधुनिक महाराष्ट्रसंग निर्मितीसंगील चरमसंग नार्किक याने योगदान प्र. दिगसंग मोदासंग जगसंग, ना. जि. खतुर	146
60) महाराष्ट्रसंग विकासान चरमसंग नार्किक याने योगदान प्र. डॉ. भासा भासु राडोड, सिंगसाळ, ना. पळोडी वे, जि. बीड	149
61) जीवनउरनीचे प्रणने चरमसंग नार्किक — जीवन व जगरी प्र. डॉ. प्र. राडोड, जगसंग, जि. बीड (महाराष्ट्र)	151

NAR

ISSN 2277 - 5730
AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
QUARTERLY RESEARCH JOURNAL

AJANTA

Volume - VII Issue - II Marathi Part - II / Hindi Part - II April - June - 2018

Peer Reviewed Referred
and UGC Listed Journal

Journal No. 40776

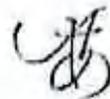
ज्ञान-विज्ञान विमुक्तये

IMPACT FACTOR / INDEXING
2017 - 5.2
www.sjifactor.com

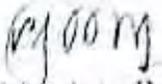
❖ EDITOR ❖

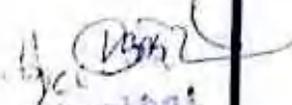
Assit. Prof. Vinay Shankarrao Hatole
M.Sc (Math's), M.B.A. (Mkt), M.B.A (H.R),
M.Drama (Acting), M.Drama (Prod & Dirt), M.Ed.

❖ PUBLISHED BY ❖

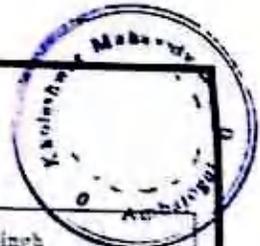

Ajanta Prakashan
Aurangabad, (M.S.)

Subhash S. Patekar
Assistant Professor, Dept. of Commerce,
Khalapur Mahavidyalaya,
Ambajogga - 431517

Lecturer
P.S. College of Phy. Ed. Kalya
Aurangabad.

EDITORIAL BOARD

<p>Dr. S. K. Omanwar Professor and Head, Physics, Sri Gadge Baba Amravati University, Amravati.</p>	<p>Dr. Rana Pratap Singh Professor & Dean, School for Environmental Sciences, Dr. Babasaheb Bhimrao Ambedkar University Rachauli Road, Lucknow.</p>
<p>Dr. Shikhar Gangarwar Hindi Dept. Vastwan Nali Mahavidyalaya, Varanasi, Nanded.</p>	<p>Dr. P. A. Koli Professor & Head (Retd.), Department of Economics, Shivaji University, Kolhapur.</p>
<p>Dr. S. Karunanidhi Professor & Head, Dept. of Psychology, University of Madras.</p>	<p>Prof. Joyanta Borbora Head Dept. of Sociology, University, Dibrugarh.</p>
<p>Dr. Walunik Sarwade HOD Dept. of Commerce Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada University, Aurangabad.</p>	<p>Dr. Manoj Dixit Professor and Head, Dept. of Public Administration Director, Institute of Tourism Studies, Lucknow University, Lucknow.</p>
<p>Prof. P. T. Srinivasan Professor and Head, Dept. of Management Studies, University of Madras, Chennai.</p>	<p>Dr. Shankar Ambhore HOD Economics, Smt. Dinkarwar Mahila Mahavidyalaya, Jalna.</p>
<p>Dr. P. Vithal School of Language and Literature Marathi Dept. Swami Ramkrishna Math Marathwada University, Nanded.</p>	<p>Dr. Jagdish R. Beheti H.O.D. S. N. J. B. College of Pharmacy, Meminagar, A/P. Tal Chandwad, Dist. Nashik.</p>
<p>Dr. Saïique Razaque Univ. Department of Psychology, Vishva Bhava University, Hazarbagh, Jharkhand.</p>	<p>Prof. Ram Nandan Singh Dept. of Buddhist Studies University of Jammu.</p>
<p>Dr. Gajanan Gulhare Asst. Professor Sri Gadge Baba Amravati University, Amravati, Amravati.</p>	<p>Dr. Madhukar Kisanrao Taje Department of Psychology, Deogiri College, Aurangabad.</p>

PUBLISHED BY

Ajanta Prakashan
Aurangabad, (M.S.)

Principal
Yashwantrao Chavan Mahavidyalaya,
P.E.S. College of Ph. Edn.
Aurangabad.

Subhash S. Patekar
Assistant Professor, Dept. of Commerce

EDITORIAL BOARD

Dr. S. K. Desai
 Professor and Head, Physics,
 Sr. College Bhat Ambawati University, Amravati.

Dr. Rama Pratap Singh
 Professor & Dean, School for Environmental Sciences,
 Dr. Babasaheb Bhimase Ambekar University
 Raichurly Road, Lucknow.

Dr. Shekhar Gangurwar
 Head, Dept. Vastu Shastra
 Maharashtra Vastu, Nanded.

Dr. P. A. Koli
 Professor & Head (Retd.),
 Department of Economics,
 Shivaji University, Kolhapur.

Dr. S. Karunanidhi
 Professor & Head,
 Dept. of Psychology, University of Madras.

Prof. Joyanta Borbora
 Head Dept. of Sociology, University, Dibrugarh.

Dr. Waltrak Barwade
 HOD Dept. of Commerce
 Dr. Babasaheb Ambedkar Maharashtra
 University, Aurangabad.

Dr. Manoj Dixit
 Professor and Head, Dept. of Public Administration
 Director, Institute of Tourism Studies,
 Lucknow University, Lucknow.

Prof. P. J. Nalinathan
 Professor and Head, Dept. of Management Studies,
 University of Madras, Chennai.

Dr. Shankar Aimbhori
 HOD Economics,
 Smt. Dinkar Mahila Mahavidyalaya, Jalna.

Dr. P. Vithal
 School of Language and Literature Marathi
 Dept. Swami Kamanand Teerth
 Maharashtra University, Nanded.

Dr. Jagdish R. Baheti
 H.O.D. S. N. J. B. College of Pharmacy,
 Memnagar, A.P. Tal Chikwad, Dist. Nashik.

Dr. Sadique Huzniq
 Head Department of Psychology,
 Yashwantrao Chavan University, Dhule, Dist. Dhule.

Prof. Ram Nandan Singh
 Dept. of Buddhist Studies University of Jammu.

Dr. Vinjan Chhore
 Asst. Professor East College Bhat
 Amravati University, Amravati, Amravati.

Dr. Madhukar Khandao Taje
 Department of Psychology,
 Dargi College, Aurangabad.

PUBLISHED BY

Ajanta Prakashan

Aurangabad, (M.S.)

Lecturer

Dr. J. S. Subhash S. Patkar
 Assistant Professor, Dept. of Commerce

P.E.S. College of Education,
 Aurangabad.

३. लिप्यंकन, लिप्यंतरण और अनुवाद

पा. डॉ. मनीतकुमार अमृतराम चामळे

मुख्यमंत्रि:

अनुवाद अनुपयुक्त अनुशासन है। इसकी अंतरभाषिक कठोरवाइयों में तुलनात्मक और व्यापारिक भाषा विज्ञान की सहायता अपरिहार्य होती है। इस अपरिहार्यता में लक्ष्यभाषा का स्वभाव और संरचनागत नियम उत्प्रेरक बनते हैं, ताकि संप्रेषण और बोध के मामले में अनुवाद मूल जैसे प्रभाव का सुजन की कसौटी होती है। इसलिए अनुवाद को सुजन का सुजन, सुजन का पुनर्सुजन अथवा सुजन का अनुसुजन कहा जाता है और अनुवाद कार्य को सुजनात्मक कर्त्तव्य अभिप्राय स्पष्ट है कि अनुवाद की सार्थकता सुजनात्मक होने में है।

अनुवाद को सुजनात्मक बनाने का सारा दायरोगदार अनुवादक पर होता है। इसके लिए अनुवाद में भाषा की प्रवृत्ति, भाषा में अंतर्भूत सांस्कृतिक तत्व, सामाजिक आचरण और संस्कार को पहचानने तथा उन्हें अनुवाद एवं व्यक्त करने की क्षमता जरूरी होती है। इसके अभाव में अनुवाद में मूल का शाब्दिक प्रतिस्थापन बन कर रह जाता है। यह रजोतभाषा की प्रवृत्ति और संरचना तथा संस्कार का अंधानुकरण बन जाता है। ऐसा अनुवादकता के लिए किसी रचना को लक्ष्य भाषा में फिर से रचना वास्तव में सुजन सारीख मौलिक और उन्मेषी होता है। इसके लिए अनुवादक में मूल रचना के प्रति आसक्ति, उसके अर्थ और अभिप्राय को जानने की जिज्ञासा तथा उसे लक्ष्यभाषा में उलाने की आकांक्षा आदि जरूरी होती है। यह लक्ष्यभाषा के किसी अभाव की पूर्ति मात्र नहीं, बरन किसी एक भाषा की रचनात्मक उपलब्धि को दूसरी भाषा में फिर से रचने का उत्सव होता है। यह व्यापक अर्थ में 'आ गो मदाः कृतवो गंतु विश्वतः' होता है, जिसका स्पष्ट अर्थ है की विश्व को सभी भाषों, दिशाओं से उत्तम ज्ञान मिले। उत्तम ज्ञान का स्वागत है।

आहिए है कि किसी उत्तम ज्ञान की अभिलाषा, उसका अंगीकरण और अन्य भाषा में रूपांतरण स्वयं में रचनात्मक उत्सव है। यह उत्तम रचना के साथ - साथ लक्ष्यभाषा के संप्रेषण होता है। भाषाओं में संरचना एवं अभिव्यक्ति पैटर्न में पाई जानेवाली भिन्नता के कारण किसी एक भाषा की रचना को उसकी मूल अर्थवत्ता, संवेदना तथा प्रभावमयता के साथ दूसरी भाषा में अंतरित करना कठिन होता है। इसके लिए अनुवादकता को रचना के साथ साधारणीकरण का रिश्ता जोड़ना पड़ता है। रचनाकार की भावभूमि पर उलरना पड़ता है। तब कही जाकर अनुवाद मूलवत् संप्रेषण तथा संवेदा हो पाता है। अस्तु, अनुवाद में सुजन की परिकल्पना समसाध्य, ज्ञानाभिमूर्ख एवं नावोन्मेषी परिकल्पना है।

उसे भी अनुवाद भाषा में संयोजन होनाचाला काम है और भाषा मातृभाषा संश्लेषण का अप्रतिम माध्यम
 यहाँ का प्रयोग ही मांग तथा संप्रेषण की अंतर्दृष्टि के अनुसार भाषा अपने परो निर्देश संस्कारों और संघ
 करती है। नए विचार, नए विचार और नई संकल्पना को व्यक्त करने में भाषा को निरंतर नूतन अभिव्यक्तियों
 स्वरूप पड़ती है। भाषा इतनी क्षमतात्मक तरीके से पूरा करती है। कभी कभी नई अभिव्यक्ति के सृजन
 द्वारा, जो कभी अन्य भाषा की किसी अभिव्यक्ति को अंगीकार करते हुए। इस प्रक्रिया में विचार
 संकल्पना की तरह अनुवाद की भी महत्वपूर्ण भूमिका होती है। अनुवाद यह भूमिका सृजनशील बनकर
 करता है। ऐसे अनुवाद में शब्दशः रूपांतरण से परहेज होता है। किराी भाषिक कथन को उसके
 अभिप्राय और प्रभाव समग्र के साथ दूसरी भाषा में अंतरिकृत करने में ज्ञान, कल्पना और प्रभाव सम
 साथ दूसरी भाषा में अंतरिकृत करने में ज्ञान, कल्पना और कार्यान्वयन प्रविष्टि की आवश्यकता पड़ती है।
 अनुवाद अच्चा, पठनीय और मूल जैसा प्रभावकारी बन पाता है। अनुवाद की सकलता भी यही होती है।
 यह अनुवाद न लगे, मूल रचना लगे। अनुवाद का मूल रचना लगना दरअसल स्रोतभाषा के कथ
 लक्ष्यभाषा में समानांतर सृजन करना है। अनुवादकर्ता के रचनात्मक सरोकार और उन्मेषी कल्पना के
 यह संभव नहीं होता। अनुवादकर्ता के ये सरोकार और उन्मेष सृजनशील अनुवाद अथवा अनुवाद में सृज
 अनिवार्य शर्तें हैं।

यद्यपि, अनुवाद के सभी प्रकारों और युक्तियों में सृजनशीलता की जरूरत पड़ती है। लिप्यं
 लिप्यंकन आदि सभी अनुवाद प्रकारों में मौलिकता और सृजनशीलता से सहज थोड़ा बढ़ता है तथा उप
 में वृद्धि होती है। इस बारे में विविध विस्तार से चर्चा की जाएगी।
 लिप्यंकन और अनुवाद

अनुवाद की विभिन्न युक्तियों में लिप्यंकन (प्रतिलेखन) सर्वाधिक वास्तव्य एवं लोकप्रिय युक्ति
 प्रतिलेखन साधन-मातृ भाषिक शब्द, वाक्य या पाठ का होता है। इनमें ध्वनि - प्रतिक केंद्रीय भूमिका
 है। इसमें शब्द, मात्रादि पहले से लिखित रूप में विद्यमान नहीं होते, मौखिक तौर पर उच्चरित या वं
 द्वारा प्रकृत होते हैं। वास्तु लिप्यंकन (प्रतिलेखन) का आधार संधारण होता है। इस प्रकार प्रतिलेखन
 उच्चरित वाक्य प्रकृत शब्द, वाक्य या पाठ का लिप्यंकन होता है। सब शब्दों में उन्हें तो प्रतिलेख
 कथन का लेखन वाली किसी मौखिक या ध्वनि शब्द या वाक्य का लेखन प्रतिलेखन कहलाता है।
 अन्य में या किसी मौखिक कथन का भाषा में लेखन है।

इस तरह लिप्यंकन (प्रतिलेखन) का आधार भाषिक लेखन है। भाषिक लेखन लिपि में होता है
 न अक्षर मात्र है। अक्षर ध्वनि के मौखिक होते हैं। वे स्वर तथा व्यंजन दो प्रकार के होते हैं। हिंदी में लिपि

11/5
 (अं.)
 Edn.
 101

आपत्ती व्यवस्थापन व प्रसार माध्यमे

डॉ. गुंडे बालासाहेब विम्बनाथ
खोलेश्वर महाविद्यालय, अंबाजोगाई
जि.बीड

प्रस्तावना :

आपत्ती ही पृथ्वीतलावरील जीवसृष्टीसाठी अपायकारकच असून ती टाळण्यासाठी व आलेल्या आपत्तीपासून बचाव करण्यासाठी या आपत्तीचे व्यवस्थापन करणे काळाची गरज आहे. आज मानव आपल्या कुशाग्र बुद्धीमत्तेच्या जोरावर नवनवीन शोध लावत आहे. विज्ञान-तंत्रज्ञानाच्या जोरावर भौतिक प्रगती करत आहे. त्यासाठी निसर्गावरही कुरघोडी करत आहे. वाढते औद्योगीकरण, जंगल कटाई, उत्खनन इ. गुळे नैसर्गीक असतात होऊन नैसर्गीक व मानवनिर्मित संकटांना जन्माला घालत आहे. एक वाजुला प्रचंड वेगाने विकसित होत आहे तर त्याचा परिणाम म्हणून दुसऱ्या वाजुला निसर्गाच्या चलासतुन भुकंप, ज्वालामुखी, सुनामी, भुस्खलन, वादळे, उल्कापात, गारपीट इ. सारखे संकटे दिवसेंदिवस वाढत आहेत. रासायनिक, जैविक संकटेही वाढत आहेत. त्यामुळे या नैसर्गीक व मानवनिर्मित आपत्तीचे व्यवस्थापन करणे करावे व हे करत असतात लोकशाहीचा चौथा आद्यारस्तम म्हणून मानल्या गेलेल्या प्रसार माध्यमांची यात काय भूमिका असायला हवी, हे यात पहावयाचे आहे.

आपत्ती व्यवस्थापनाच्या व्याख्या :

पर्यावरणात अचानक घडणाऱ्या अनाकलनीय व विनाशकारी घटनांना पर्यावरणीय आपत्ती म्हणतात. या आपत्ती मानवी क्रियांवर परीणाम होऊन प्राणहानी होते व वित्ताहानी होते. म्हणून प्रगत स्तराची ज्ञानाचा बळगट सुयोग्य व्यवस्थापनाद्वारे नैसर्गीक आपत्तीची तीव्रता कमी करता येते. या प्रकेशाला आपत्ती व्यवस्थापन म्हणतात.

आपत्ती व्यवस्थापना या संज्ञेच्या वस्तुनिष्ठ व्याख्या खालील प्रमाणे पाहता येतील.

जेम्स ल्युडी :-

"विशिष्ट उद्देशांच्या पूर्तीसाठी इतरांनी चालविलेल्या प्रयत्नांचे नियोजन करणे, त्यात सनन्वय साधणे, प्रेरणा निर्माण करणे आणि नियोजन ठेवणे इत्यादीसाठी करावे लागणारे मुख्यकार्य म्हणजेच व्यवस्थापन होय"

हेनरी फेयल :-

"व्यवस्थान म्हणजे गतिस्थानद्वल अंदाज बांधणे, नियोजन करणे, संघटना स्थापने, आदेश देणे व त्यांचे समन्वय साधून नियंत्रण ठेवणे होय"

जॉर्ज टेरी :-

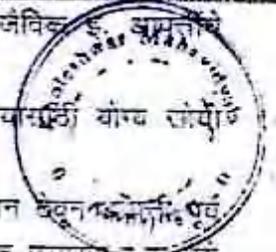
"पूर्वनिर्धारित उद्देशांच्या पूर्तीसाठी व्यक्ती व साधन सामुग्रीया उपयोग करून नियोजन करणे, संघटना निर्माण करणे, प्रोत्साहन देणे तसेच समुहाच्या कार्यावर नियंत्रण करणे, संघटना निर्माण करणे, प्रोत्साहन देणे तसेच समुहाच्या कार्यावर नियंत्रण करणे इत्यादी प्रक्रिया म्हणजे व्यवस्थापन"

व्यवस्थापन ही संकलना व्यावक स्वरूपाचे असून एखादी आपत्ती निर्माण होण्याची शक्यता असल्यास ती निर्मीतीपूर्वीच सर्व शक्यतांचा विचार करून उपाय योजनाची आखणी केली जाते. आपत्ती व्यवस्थापन साधारणता खालील तीन टापात केली जाते.

Lecturer

Website - www.ges.kholshwarMahavidyalayaAmbajogaiDist.Beej mail - researchjourney2018@gmail.com

Kholshwar Mahavidyalaya
Ambajogai

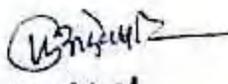

१३. जागतिक तापमान वाढ पुर,मुकंप,सुनामी,वादळ विविध रंग रासायनिक,जैविक
वांग्य पध्दतीने प्रसारण करण्याचे काम ही माध्यमे करतात.
१४. आपत्ती निर्माण झालेल्या प्रदेशात आपत्तीनंतर लोकांचे जीवनमान सुधारण्यासाठी
सुविधा उपलब्ध झाल्या आहेत की, नाही यावर लक्ष देणे.
एवढ्याच आपत्ती व्यवस्थापनात प्रसार माध्यमांनी सामाजिक बांधिलकीची जाण
व नंतर समाजाहित लक्षात घेवूनच प्रसारण करावे. विनम्र, किळसावने, भितीदायक प्रसारण केले नये
वाढून मानवी मूल्यांचे जतन होईल आणि आपत्ती निवारणात मदत होईल असेच यत्न माध्यमांनी, घेवावे.

संदर्भसूची :

१. पर्यावरण मृगालशास्त्र - डॉ. विठ्ठल घालनूरे
२. पर्यावरण आणि संस्कृती - डॉ. केशव ठवळीकर
३. पर्यावरण अभ्यास - डॉ. सुरेश फुले
४. माध्यम दृष्टीकोन - डॉ. वि.ल.धारकरकर
५. माध्यम समीक्षा - डॉ. वि.ल.धारकरकर
६. इंटरनेट सहाय्य आणि मराठी पत्रकारिता - डॉ. गणेश मुळे.

Lecturer
Kholashwar Mahavidyalaya
Ambajogai Dist. Bidar

Principal
Kholashwar Mahavidyalaya
AMBAGOAI

आज या प्रसार माध्यमांचे तीन प्रकार पडतात.

1. मुद्रित माध्यम : यात वर्तमानपत्रे, साप्ताहिके, पाक्षिके, मासिक, व्दमासिक, त्रैमासिक, षांचा सनादेश हातो.
2. श्राव्य माध्यम : आकाशवाणी
3. दृक्श्राव्य माध्यम : यालाच इलेक्ट्रॉनिक माध्यम म्हणतात. यात दुरदर्शन, संगणके, इंटरनेट, चॅटिंग इ. आज काळाच्या आघात या प्रसारमाध्यमांची वाढ होवून जागतिकीकरणाच्या स्वरुत आपले स्वरुप बदलत आहेत. देश-विदेश शैक्षणिक, सांस्कृतिक, पर्यावरणिय, क्रिडा, राजकारण, मनोरंजन व आपत्कालीन परिस्थितीत आपली भूमिका वजावत आहेत.

आपत्ती व्यवस्थापनात प्रसारमाध्यमांची भूमिका :

आपत्ती ही समाजविघातक असते त्यामुळे लोकशाहीच्या आधारस्तंभ या नात्याने लोकांची आपत्ती ही आपली आपत्ती समजून माध्यमांनी समाजाला आपत्तीपूर्य, आपत्ती आल्यानंतर व आपत्ती सदृश्य काळात उपयुक्त असे मार्गदर्शन करणे गरजेचे असते.

1. मुक्य, पुर, सुगामी सारख्या आपत्तीची सुचना सामान्य नागरिकापर्यंत आपत्तीपूर्य पोहचवणे माध्यमांचे काम आहे. कारण मुद्रित व इलेक्ट्रॉनिक माध्यमेहीच आज घरघरात पोहचलेली आहेत.
2. एखादी आपत्ती ओढवणार असले तर ती वातमी पुनःपुन्हा दाखवून सतर्कतेचा इशारा देतात.
3. प्रसारमाध्यमाने शासनाला आपत्ती विषयीची उपाययोजना केली आहे की नाही यासंबंधीची विचारणा करावी.
4. आपत्ती आल्यावर त्या-त्या नागातील गावांना सतर्कतेचा इशारा देवून आपत्ती व्यवस्थापनात लागणाऱ्या साहित्य सामुग्रीची चाचपणी संदर्भी विचारणा करावी.
5. मुक्य, आग, पुर, यासारखी आपत्ती आढळली तर माध्यमांनी घडावकार्याला प्रोत्साहन देणे, लोकांना पोहचवली गेलेली आपबी,अन्न,पाणी, राहण्याची व्यवस्था इ.ची चाचपणी करून शासन व त्या-त्या क्षेत्रातील व्यवस्थांना माहिती पुरवावी.
6. आपत्तीत झालेली वित्तहानी व ननुष्यहानी त्याची चाचपणी करून ती माहितीच्या स्वरुपात आपल्याकडे ठेवावी.
7. झालेले नुकसान व ननुष्यहानी तात्काळ प्रसारित करू नये ज्यामुळे लोकांमध्ये संभ्रमावस्था निर्माण होईल.
8. सामाजिक व मानवी हिताच्या दृष्टीने सर्व घटकांना समान न्याय मिळवून देणे.
9. छिन्न-विच्छिन्न आयस्थंतील मृतदेह वेपत्ता झालेली मुलं,आई-वडिला,इ.ची मातमी तात्काळ प्रसारित करू नये ज्याचा सामान्यननावर विपरीत परिणाम होवू शकतो.
10. घडलेल्या घटनेसंबंधीची कारणनिमांसा तात्काळ लावण्याचा प्रयत्न करू नये तर या आपत्तीचे निवारणावर भर द्यावा.
11. आपत्ती नैसर्गिक असा या मानवनिर्मित ती आल्यानंतर त्याचे राजकारणी नेत्यांना प्रश्न विचारून मांडावून सोडणे सारखी कृती करू नये ज्यामुळे नेत्यांचे लक्ष विचलित होवून मुख्य कामावर लक्ष राहणार नाही.
12. आपत्तीप्रस्तांना तात्काळ मदत पोहचवणे गरजेचे असते म्हणून सामाजिक वाणिज्यिक प्रशात घडून माध्यमांनी काम करावे.

Lecturer

Principal

Kholashwar Mahavidyalaya
Ambajogal Dist. Beed

Kholashwar Mahavidyalaya
AMBAGAL

१. आपत्तीपूर्व व्यावस्थापन
२. आपत्तीकालीन व्यावस्थापन
३. आपत्तीनंतरचे व्यावस्थापन

आपत्ती व्यावस्थापनाच्या पायऱ्या :

आपत्ती व्यावस्थापनाचे योग्य नियोजन केल्यास नैसर्गिक आपत्तीचे नियंत्रण करणे शक्य होते, त्यासाठी खालील पाच पायऱ्यांचा अवलंब करणे म्हत्वाचे ठरले.

आपत्तीचे पूर्वानुमान :-

एतिहासीक घटनांचा अभ्यास करून नैसर्गिक आपत्तीचे पूर्वानुमान करता येते. हवामानातील बदलांचा सतत अभ्यास केल्यास पर्यावरणीय संकटांचा अंदाज घेता येतो. जे अंदाज घेऊन संबंधीत प्रदेशात पूर्वसूचना देऊन मदत यंत्रणा सज्ज ठेवता येते.

आपत्ती विषयक संशोधन :-

प्रगत तंत्रज्ञानामुळे आपत्तीजन्य प्रदेश निश्चित करून त्या प्रदेशाचे सर्व घाजुनी संशोधन करण्यात यावे.

आपत्तीग्रस्तांना तात्काळ मदत करणे :-

आपत्तीग्रस्त प्रदेशातील पिडीत लोकांना सर्व प्रदेशातील पिडीत लोकांना सर्व प्रकारची मदत तात्काळ पोहोचवणे गरजेचे असते या संदर्भात वाट लोकराख्येच्या प्रदेशाला प्राधान्य दिले जाते. तसेच सर्व प्रकारची सहाय्य आपत्तीग्रस्त प्रदेशात कार्भरत असावी.

आपत्ती विषयक प्रशिक्षण :-

आपत्तीजन्य प्रदेशातील नागरिकांना उद्भवू शकणाऱ्या आपत्तीची माहिती देणे, तसेच आपत्ती पूर्व प आपत्तीनंतर कोणत्या प्रकारची साबरदारी घ्यावी याविषयीचे प्रशिक्षण लोकांना देण्यात यावे.

भौगोलिक माहिती प्रणाली (GIS) :-

नैसर्गिक आपत्तीची तीव्रता कमी करण्यासाठी व नियोजनासाठी चांगला उपयोग होऊ शकतो. अशाप्रकारे आपत्तीची तीव्रता कमी करण्यासाठी आली. आपत्तीचे पूर्वानुमान काढण्याच्या दृष्टिकोनातून वरील पाच आपत्ती व्यावस्थापनाच्या पायऱ्या वैशिष्ट्यपूर्ण मानल्या जातात.

प्रसार माध्यमे :

वृत्तपत्र, आकाशवाणी आणि दूरदर्शन ही प्रसारमाध्यमे सर्वसामान्य मानसांपर्यंत पोहचणारी प्रभावी माध्यमे आहेत. जगामध्ये जे काही घडत आहे त्याची तात्काळ माहिती आपणास या प्रसारमाध्यमांमुळेच मिळते. म्हणून पत्रकारितेचा उल्लेख तात्काळ इतिहास असाही केला जातो. बालमी या शब्दासाठी इंग्रजीत न्यूज हा शब्द वापरला जातो. यात अर्थ (नॉर्थ, इस्ट, वेस्ट, साउथ) पृथ्वीच्या पूर्व, पश्चिम, दक्षिण व उत्तर अशा सर्व दिशांनी घडणाऱ्या बाबींचा तात्काळ वृत्तांत आपणास या प्रसारमाध्यमांद्वारे कळतो. प्रसारमाध्यमांची सुरुवात महाराष्ट्रात सर्वप्रथम १९७९ मध्ये बॉम्बे हेरोल्ड या इंग्रजी साप्ताहिकाने झाली. यातील लेखनाची प्रेरणा घेवून बाळशास्त्री जांभेकरांनी ६ जानेवारी १९३२ ला दरपण ही पहिले मराठी नियतकालिक सुरू केले. आणि स्वातंत्र्यपूर्व व स्वातंत्र्यांतर काळात या प्रसारमाध्यमांनी वाढ होवून ज्ञान व विज्ञानाची माहिती जनसामान्यांपर्यंत पोहचविली गेली.

2018-19

ISSN 0976-0377

RNI. MAHMUL02805/2010/33461

International Registered & Recognized
Research Journal Related To Higher Education for all Subjects

INTERLINK RESEARCH ANALYSIS

UGC Approved, Refereed & Peer Reviewed Research Journal

Year -VIII, Issue - XIX, Vol.-I

**Impact Factor 5.85
(GRFI)**

Jan. 2019 To June 2019

**JANVIKAS MAHAVIDYALAYA, BANSAROLA AND
DR. BABASAHEB AMBEDKAR MARATHAWADA UNIVERSITY,
AURANGABAD**

Sponsored

NATIONAL LEVEL CONFERENCE

ON

"POLITICS OF DEVELOPMENT IN INDIA"

**Editor in Chief
Dr. Babasaheb M. Gore**

(Signature)
**Principal
Khodaswar Mahavidyalaya
AMBAJOGAI**

*International Registered & Recognized
 Research Journal Related to Higher Education for all Subjects*

INTERLINK RESEARCH ANALYSIS

UGC APPROVED, REFEREED & PEER REVIEWED RESEARCH JOURNAL

Issue : XIX, Vol. I
 Year - 10 (Half Yearly)
 (Jan. 2019 To June 2019)

Editorial Office :
 'Gyandeept',
 R-9/139/6-A-1,
 Near Vishal School,
 LIC Colony,
 Pragati Nagar, Latur
 Dist. Latur - 413531.
 (Maharashtra), India.

Contact : 02382 - 241913
 09423346913, 09637935252,
 09503814000, 07276301000

Website

www.irasg.com

E-mail :

interlinkresearch@rediffmail.com
 visiongroup1994@gmail.com
 mbkamble2010@gmail.com
 drkamblebg@rediffmail.com

Publisher :

Jyotichandra Publication,
 Latur, Dist. Latur-415331
 (M.S.) India

CHIEF EDITOR

Dr. Babasaheb M. Gore
 Principal
 Janvikas Mahavidyalaya, Bansarola,
 Dist. Beed (MS) India

EXECUTIVE EDITORS

Dr. Aloka Parasher Sen
 Professor, Dept. of History & Classics,
 University of Alberta, Edmonton,
 (CANADA).

Dr. Huen Yen
 Dept. of Inter Cultural
 International Relation
 Central South University,
 Changsha City, (CHINA)

Dr. Omshiva V. Ligade
 Head, Dept. of History,
 Shivjagruti College,
 Nalegaon, Dist. Latur. (M.S.)

Prof. Sambhaji E. Patil
 Dept. of Commerce,
 T.K. Kolekar Mahavidyalaya,
 Nesari, Dist. Kolhapur (M.S.)

Dr. Laxman Satya
 Professor, Dept. of History,
 Lokhevan University, Loheavan,
 PENSULVIYA (USA)

Dr. Balaji G. Kamble
 Head, Dept. of Economics,
 Dr. Babasaheb Ambedkar
 Mahavidyalaya,
 Latur, Dist. Latur(A.P.)

Dr. Sadanand H. Gone
 Principal,
 Ujwal Gramin Mahavidyalaya,
 Ghonsi, Dist. Latur. (M.S.)

Dr. Balaji S. Bhure
 Head, Dept. of Hindi,
 Shivjagruti College,
 Nalegaon, Dist. Latur.(M.S.)

DEPUTY-EDITORS

Dr. S.D. Sindkhedkar
 Vice Principal
 PSGVP's Mandals College,
 Shahada, Dist. Nandurbar (M.S.)

Dr. C.J. Kadam
 Head, Dept. of Physics
 Maharashtra Mahavidyalaya,
 Nilanga, Dist. Latur.(M.S.)

Veera Prasad
 Dept. of Political Science,
 S.K. University,
 Anantpur, (A.P.)

Johrabhai B. Patel,
 Dept. of Hindi,
 S.P. Patel College,
 Simaliya (Gujrat)

CO-EDITORS

Dr. Nilam Chhangani
 Head, Dept. of Economics,
 Shri KNG Mahavidyalaya,
 Karanja Lad, Dist. Washim (M.S.)

Ambuja N. Malkhedkar
 Dept. of Hindi
 Gulbarga, Dist. Gulbarga,
 (Karnataka State)

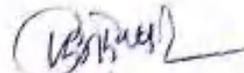
Dr. Shivaji Vaidya
 Dept. of Hindi,
 B. Raghunath College,
 Parbhani, Dist. Parbhani.(M.S.)

Dr. Shivanand M. Giri
 Dept. of Marathi,
 B.K. Deshmukh College,
 Chakur Dist. Latur.(M.S.)

INDEX

Sr. No	Title for Research Paper	Page No.
45	Enviormental Approach in Constitution of India Babasaheb J. Hirve	1
46	Policies For Entrepreneurship Development in India Neeta Bandappa Manak	4
47	Politics of Sustanable Development in Indian Agriculture Balasaheb B. Gore	7
48	Geographical Study of Women in Political Process in India Dr. B.S. Patil, Dr. H. G. Pisal, Dr. A. S. Bhole	12
49	The Role of NGOs and Civil Society in Development Manisha Pandurang Wanjari	16
50	Role of Indian NGOs in Socio-Economic Development A. R. Bobade	22
51	Measures for Sustainable Development Dr. Babasaheb M. Gore	27
52	A Role Of NGO's in Social Development in India and Lead the Country to Sustainable Economic Growth and Development Dr. Santosh Haribhau Kanse	33
53	Development Politics of Urban Fringe: A case of Pune City Dr. Manik Sonawane	37
54	Ideology, Development and Political Parties Umakant Chandrakant Gore	42
55	The political economy of development in India Dr. Manchakrao R. More	45
56	Political Exclusion of Tribes in India: An Evaluation Dr. D. S. Makkalanban	48
57	Role of NGO's In Rural Development of India K.N.Kale, Dr. D. B. Aghav	53
58	The concept of Human Rights in the Era of Globalization Arun M. Rakh, S. M. Mundhe	58

Principal
Maharaja Mahavidyalaya
AMBALOGAI

जागतिकीकरण आणि भारत

डॉ. तात्या बाळकिसन पुरी

राज्यशास्त्र विभाग प्रमुख,
श्री. शिद्धेश्वर महाविद्यालय,
भाजलगाव, जि. बीड

69

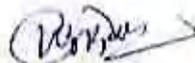
Research Paper - Political Sci.

प्रस्तावना :-

जागतिकीकरण वैश्वीक दृष्टीकोन असून आज जगभर सर्वाधिक चर्चेचा विषय बनलेला आहे. संपुर्ण विश्वातील मानवी समुदायांना गवराणी घालणारी सर्वव्यापी संकल्पना म्हणून जागतिकीकरणाचा विचार केला जातो. यस्तु, सेवा, भांडवल व श्रम यांच्यावरील राष्ट्रीय बंधने शिथिल करून जागतिकपातळीवर मुक्त व्यापाराला चालना देणारी, संपुर्ण जगाचे एका बाजारपेठेत रूपांतर करणारी एक प्रक्रिया आहे. जागतिकीकरणाने मानवी जिवनाचे सर्व अंग व्यापून टाकलेले आहे. जागतिकीकरणामुळे विश्व एक खेडे (ग्लोबल व्हिलेज) बनले आहे. राष्ट्रीय अर्थव्यवस्थेचे आंतरराष्ट्रीय अर्थव्यवस्थेत रूपांतर होऊन विकसनशील, अविकसित राष्ट्रातील संपुर्ण समाज शहरी, ग्रामीण व अदिवासी एक झालेला आहे. भारतासह तिसऱ्या जगातील विकसनशिल व अविकसित देशांनी आपल्या अर्थव्यवस्थेला सोडविष्टी देऊन मुक्त किंवा खुले आर्थिक घोरण स्विकारून विदेशी व खाजगी गुंतवणुकीवरील निर्बंध हटवल्याने देशांतर्गत सामाजिक, राजकीय, आर्थिक, सांस्कृतिक, शैक्षणिक, कृषी, आरोग्य, व्यापार, रोजगार, दळण चळण, पर्यावरण आदी सर्वच क्षेत्र प्रगतीत झालेले असल्याने गार्गे चांगले-वाईट परिणाम दिसत आहेत.

जागतिकीकरणाचा अर्थ :-

जागतिकीकरण ही एकीकरण व परस्परवलंबणाची एक आंतरराष्ट्रीय प्रक्रिया असून ती सर्वत्र योजात दिसून येत आहे. आपुनिक वळखत माहिती संवज्ञानातील क्रांती व भांडवली बाजार पेठाच्या वाढीमुळे संपुर्ण जगाची एकाच बाजार पेठेत रूपांतरित होण्याची प्रक्रिया आहे. जागतिकीकरणात

Principal
Shri. Siddheshwar Mahavidyalaya
AMBALJOGAI

वस्तु, सेवा उत्पादन घटक, व आर्थिक व्यवहार हे बाजाराचे भाग असून जागतीक बाजारपेठावाकत राष्ट्र-राष्ट्राच्या सरहद्दी कायम असतात.

ब्याख्या :-

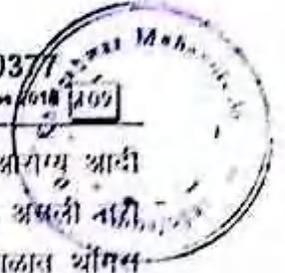
०१. रूसो मोदी यांच्यामते, जागतिकीकरण म्हणजे खुली स्पर्धा आणि नवतंत्रज्ञान यातून उत्पादकता आणि उत्पादन वाढविणे तसेच संपूर्ण जगाची एक बाजारपेठ निर्माण करणे व वस्तु आणि सेवा यांची विक्री करणे होय.
 ०२. स्मिथ यांचेमते जागतिकीकरण ही आंतरराष्ट्रीय वाद व सर्वासाठी स्वातंत्र्य यामुल्यांचा समावेश असणारी आणि मुक्त व्यापार व अर्थव्यवस्थेचे फायदे सर्वांना मिळून देणारी सर्व समावेशक प्रक्रिया आहे.
 ०३. जागतिक बँकेच्या मते - जागतिकीकरण म्हणजे उपभोग्य वस्तुसह सर्व वस्तुंच्या आयातीवरील नियंत्रण समाप्त करणे, आयात शुल्काचे दर कमी करणे व सार्वजनिक उद्योगाचे खाजगीकरण करणे होय.
 ०४. जगदीश भगवती यांच्या मते - जागतिकीकरण म्हणजे राष्ट्रीय अर्थव्यवस्थांना जागतिक अर्थव्यवस्थेमध्ये पुढील प्रक्रियेद्वारे समाविष्ट करून घेणे, बहुराष्ट्रीय कंपन्या, व्यापार व महामंडळे यांचेकडून प्रत्यक्ष गुंतवणूक अल्पकालीन भांडवल प्रवाह कामगार व एकूण मानवाची आंतरराष्ट्रीय गतीमानता व तंत्रज्ञानाचा प्रवाह होय.
- वरील व्याख्येवरून असे दिसते की, जागतिकीकरणाच्या प्रक्रियेत व्यक्ती, राष्ट्र विभक्त समुहाचा भाग न राहता जागतिक व्यवहाराशी जोडला आहे.

जागतिकीकरणाची वैशिष्ट्ये :-

०१. उत्पादीत वस्तु निर्यातीला प्रोत्साहन देणे.
०२. वस्तुंच्या आयातीवरील बंधने शिथिल करणे.
०३. सार्वजनिक क्षेत्रांचे खाजगीकरण करणे.
०४. भांडवल व साधन सामग्रीत गतिशिलता निर्माण करणे.
०५. जागतिक बाजाराच्या विस्ताराला चालना देणे.
०६. खुली स्पर्धा व नवतंत्रज्ञान यातून उत्पादकता व उत्पादन वाढविणे.
०७. बहुराष्ट्रीय कंपन्यांच्या सर्व प्रकारच्या व्यावहारात वाढ करणे.
०८. जागातील सर्व देशांची एकच बाजारपेठ निर्माण करणे.

जागतिकीकरण संकल्पनेचा विकास :-

भारतात प्राचिन काळापासूनच वसुदेव कुटूंबकम व हे विश्वची गाडी घर असे विचार मांडलेले आहेत. प्राचिन काळापासून भारताचा जागातील अन्य प्रदेश, साम्राज्यवरोवर व्यापार चालत

होता. यातून सामाजिक, राजकीय, आर्थिक, सांस्कृतिक, शैक्षणिक, धार्मिक, कृषी, औद्योगिक आदी वावती आदान प्रदान होत होती. याकाळात जागतिकीकरणाची प्रक्रिया सुरु झाली अश्याही नवी जागतीकरण असा शब्द प्रयोग अलीकडील काळात वापरला गेला. आधुनिक काळात थॉमस फ्रिडीमन या जगप्रसिद्ध पत्रकाराने द वर्ल्ड इज प्लॅट : दि ग्लोबलाईज्ड वर्ल्ड इनटूटी फर्स्ट सेन्चुरी या पुस्तकात जागतिकीकरणाच्या प्रक्रियेच्या विकासातील तीन महत्वपूर्ण टप्पे सांगितले. यात पहिला टप्पा १४९२ ते १८०० या काळात कोलंबसच्या सागर सफरीने सुरु झाला या टप्पात राष्ट्र-राज्याचे सवलीकरण घडून आले. दुसरा टप्पा १८०० - २००० या काळात युरोपातील बहुराष्ट्रीय कंपन्या, भांडवलाची वाढ, उपलब्ध साधन सामग्री, दळण-वळण, टेलीफोन यामुळे जागतिकीकरणाचा सुरुवात झाली. हा काळ बहुराष्ट्रीय कंपन्यांच्या सक्षमीकरणाचा व जगाला जवळ आणण्याचा आणि छोटे वनविण्याचा होता. या काळात बहुराष्ट्रीय कंपन्यांनी व्यापाराच्या माध्यमातून राज्य-राज्यांना जोडले. जागतिकीकरणाचा तिसरा टप्पा २००० नंतर सुरु झाला विसाव्या शतकाचा उत्तरार्ध एकविसाव्या शतकाच्या पुर्वार्धात माहिती तंत्रज्ञान इंटरनेट व वस्तु आणि सेवांचा व्यापार जागतिक पातळीवर खुला झाल्याने जागतिकीकरणाला वेग आला जागतिकीकरणाचा तिसरा टप्पा मानव केंद्रीत असून मानवाच्या सक्षमीकरणाचा तिसरा टप्पात जागतिकीकरणाचा असून या टप्पात जे स्थानीक ते जागतिक व जे जागतिक ते स्थानिक बनले आहेत व हे करण्यात व्यक्तीची भूमिका अनन्यसाधारण आहे.

द्वितीय जागतिक महायुद्धानंतर साम्राज्यवादाला ओझोटी लागली, नवोदित स्वतंत्र राष्ट्रांची निर्मिती, अमेरिका व रशिया या दोन महासत्तांचा उदय, शितयुद्ध, लष्करी व क्षेत्रीय संघटनांची निर्मिती जागातील शक्तीशाली राष्ट्रांच्या उदारीकरणामुळे नुकसान होईल, स्वतंत्र उतरावे लागेल. परदेशातील स्वस्त वस्तुमूले देशातील उद्योग धंदे संकटात येतील, परावलंबीत्व वाढेल स्वातंत्र्य अबाधित राहणेसाठी जगातील विविध देशांनी आंतरराष्ट्रीय व्यापाराला बंधने घातले. आंतरराष्ट्रीय व्यापारातील बंधने शिथिल करणेसाठी १९४८ मध्ये गॅटची निर्मिती करण्यात आली. गॅट म्हणजे जकाती व व्यापार विषयक सर्व सामान्य करार होय, गॅट या जागतिक संघटनेने जागतिक खुला व्यापार, आयातीवरील दर कमी करणे यासाठी प्रयत्न केले. १९४८ ते १९९४ पर्यंत जगातील ११७ देशांनी गॅटचे सदस्यत्व स्विकारले. गॅट करारानुसार जागतिक व्यापाराची नेमावली तयार करण्यात आली आयात - निर्यात कर, परवाना पध्दती, कोटा पध्दती, भेद-भाव इत्यादी बंधने दुर करण्यात आले. जागतिक पातळीवर व्यापारावर चर्चा होवून कापड, शंती, वीध्दिक संपदा या मुद्यावर एकमत न झाल्याने श्री.ऑर्थर डॅकेल यांनी एक मसुदा तयार करून सादर केला व १९९५ मध्ये जागतिक व्यापार संघटना या नविन संघटनेची स्थापना करण्यात आली.

जागतिकीकरणाच्या प्रक्रियेत युना, बहुराष्ट्रीय कंपन्यांची भूमिका, विंगर शासकीय संघटनांचे

Principal
Molokher Mahavidyalaya
AMBALOGAI

... ..

... ..

... ..

... ..

RNI MAHMUL02805201033461

Interlink Research Analysis

IMPACT FACTOR
5.85

ISSN 0976-0377

Issue : XX, Vol. I, Jan. 2019 To June 2019

111

जागतिकीकरणाचे दोष :-

जागतिकीकरणात बाजारी करणाला महत्त्व आल्याने मानवी विकासा व मानवी शोषण वाढते आले. जागतिकीकरणामुळे जगभर विविध क्षेत्रात प्रचंड बदल होतांना दिसत आहेत विज्ञान तंत्रज्ञान इंटरनेट, मल्टीमीडीमुळे मनुष्य हुशार व स्वार्थी बनला आहे. मनुष्यातील नाते संबंध प्रेम, आमुलकी, जिह्वाळा कमी होतांना दिसत आहे. जागतिकीकरणामुळे एकीकडे कृषी क्षेत्रात प्रचंड उत्पादन तर दुसरीकडे बाजारात हमीभाव नाही, यामुळे शेती व शेतकऱ्यांचे शोषण व लुट वाढली आहे. यामुळे जागतिकीकरणात बहुतांश शेतकऱ्यांचे शोषण करणारी, बाजार व्यवस्था निर्माण झाली. बँका व खाजगी सावकारीच्या दुष्ट चक्रात अडकलेल्या शेतकऱ्यांना जागतिकीकरणाचा लाभ होण्याऐवजी आत्महत्या करण्याची वेळ आली.

उपाय :-

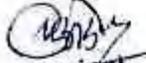
शासनाने नारतीय शेतकरी व शेती टिकवण्यासाठी आयात-निर्यात व्यापार घोरणावर नियंत्रण ठेवणे आवश्यक आहे. कृषी क्षेत्रात विविध सुधारणा करून देशातील खाजगी उद्योग सन्मुहांना कृषी क्षेत्रात गुंतवणुक करणेसाठी प्रोत्साहन देणे आवश्यक आहे. जागतिक स्पर्धेत टिकणेसाठी येथील औद्योगिक घोरणात सुधारणा करून उद्योग व्यवसाय उभा करण्याला चालणा द्यावी. शासनाने देश हिताचा व विकासाच्या दृष्टीने प्रत्येक क्षेत्रात अमुलाग्र बदल करणेसाठी घोरणे निश्चित करून, कायदे करून प्रभावी अंमल करणे आवश्यक आहे.

समारोप :-

जागतिकीकरणामुळे संपुर्ण जगातील मानवी विकासाला व शोषणाला गती आली आहे. जागतिकीकरणात स्थानिक प्रश्न, समस्या, जागतिक बनल्या आहेत. जागतिकीकरणाच्या प्रक्रियेत कोणतीही व्यक्ती स्वतंत्र अथवा विभक्त समुहाचा घटक न राहता संपुर्ण समाज थेट जागतिक समुहाशी जोडला गेला आहे. जागतिकीकरणामुळे राज्याची व वैश्वीक नागरीकत्वाची संकल्पना येणाऱ्या काळात मूर्त स्वरूपात येण्याची शक्यता बळावली आहे.

संदर्भ सूची :-

०१. डॉ.शैलेंद्र देवळणकर : आंतरराष्ट्रीय संबंध, विद्याबुक्स पब्लिशर्स, औरंगाबाद.
०२. डॉ.अशोक नाईकवाडे : भारताचे परराष्ट्रीय घोरण, स्टडी सर्कल पब्लिकेशन, मुंबई.
०३. प्रिती पोहेंकर : भारताचे सार्वजनिक घोरण, विद्याबुक्स पब्लिशर्स, औरंगाबाद.
०४. डॉ.शुभांगी राठी : आधुनिक राजकीय विचार प्रणाली, अथर्व पब्लिशर्स, धुळे.
०५. दे.लोकसत्ता, सकाळ, लोकमत, पुण्यनगरी, इत्यादी.

Principal
Kholeshwar Mahavidyalaya
Ambajogai, Dist. ...

MAH/MUL/03051/2012
ISSN-2319 9318

Special Issue February 2019

Peer Reviewed International Refereed Research Journal

V I D Y A W A R T A

Special Issue - Vol. II

**VIMUKTA - NOMADIC CASTES - TRIBES &
OTHER BACKWARD CLASS: PRESENT CONDITIONS,
DEVELOPMENT & CHALLENGES.**

Guest Editor
Dr. B. K. Shep
Dr. R. D. Rathod
Dr. K. M. Bhange

Principal
Mahatma Jyoti B. Mahavidyalaya
AMBAJOGAI

Date of Publication
16 Feb. 2019

Vidyawarta

International Multilingual Research Journal

Editorial Board & Advisory Committee

- 1) Dr. Vikas Soodan Pathan (Japan)
- 2) Dr. Zahoor, Malakot (Pakistan)
- 3) Dr. Aman Muffaha (Saudi Arabia)
- 4) Dr. Jagadeesh Kumar (Sri Lanka)
- 5) Dr. Madhuchandra Umakant (Maharashtra)
- 6) Dr. Rajarajani Mishra (India)
- 7) Dr. Apolliza Binrad (Sungaili)
- 8) Dr. Jaganathan (India)
- 9) Dr. Pragna Soodan Pathan (Tamil Nadu)
- 10) Dr. Megh Soodan Pathan (Kerala)
- 11) Dr. Subodh Chandra (India)
- 12) Dr. Anand Kumar (India)
- 13) Dr. Pradip Kumar Sengupta (India)
- 14) Dr. Pankaj Deshpande (India)
- 15) Dr. Singh Pradeep Kumar (India)
- 16) Dr. Subodh Chandra (India)
- 17) Dr. Pradeep Kumar (India)
- 18) Dr. Pradeep Kumar (India)
- 19) Dr. Pradeep Kumar (India)
- 20) Dr. Pradeep Kumar (India)
- 21) Dr. Pradeep Kumar (India)
- 22) Dr. Pradeep Kumar (India)
- 23) Dr. Pradeep Kumar (India)
- 24) Dr. Pradeep Kumar (India)

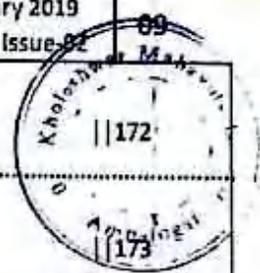
- 24) Dr. Sushmita Yadav (India)
- 25) Dr. Seema Sharma (India)
- 26) Dr. Choudhary N.D. (Kerala)
- 27) Dr. Yallawad Rukman (India)
- 28) Dr. Veranda V.L. (India)
- 29) Dr. Awasthi Sudarshan (India)
- 30) Dr. Prema Chopde (India)
- 31) Dr. Watakar Jayshree
- 32) Dr. Sani Abhilasha
- 33) Dr. Vidya Gullbale (India)
- 34) Dr. Kavya Ravindra (India)
- 35) Dr. Pandey Pooja (India)
- 36) Dr. Suresh Babu (India)
- 37) Dr. Patel Bijesh (India)
- 38) Dr. Bivedi Smita (India)
- 39) Dr. Narda Priya (India)
- 40) Dr. Rama Prasad (India)
- 41) Dr. Shikha Neeva (India)
- 42) Dr. Namdev Mahomate (India)
- 43) Dr. Kanchan S.V. (India)
- 44) Dr. Singh Kanta (India)
- 45) Dr. Pawan Vihar (India)
- 46) Dr. Choudhary Ramesh (India)

Disclaimer: The views expressed in the published articles Research Papers etc. are those of the author. Printing Area does not take any liability regarding accuracy of data/information provided by the author. The responsibility of the published articles rests with the author. Disputes, if any, shall be decided by the Editor, Printing Area.

<http://www.printingarea.blogspot.com>

MAHARAJA/3051/2012
ISSN: 2319-9318

70) महाराष्ट्राच्या विकासात वसंतराव नाईक यांचे योगदान : प्र. कुकडे वॉ. जं., मुळजापूर	172
71) विनूवन जाती व भटव्या जमातीची सामाजिक स्थिती प्र. सतीश कुंडलीकराव खरत, नागसेनवन,औरंगाबाद	173
72) चंजाय जमातीचे लोकजीवन एक आभ्यास प्र. सोनवणे गोरख नामदेव, सिरसाळ ता. परळी वै. जि. वीड	176
73) डॉ.पी.सी. जातीचे सापस्थिती : एक समाजशास्त्रीय अभ्यास (संदर्भ नांदेड जिल्ह्यातील मुदखेड व नांदेड तालुका) प्र.राज जनादेन कांधळे, मुदखेड जि. नांदेड	179
74) चंजाय समाज आणि (AIBSS) चे राष्ट्रीय अध्यक्ष मा. राजूसिंग नाईक यांचे सामाजिक कार्य प्र. गूलोचन यु. जाधव, किन्नवट	182
75) कळामुंगी तालुक्यातील विंगोर्डी येथील आणि आदिवासींचा समाजशास्त्रीय मागोना प्र.डॉ. भोरे माधव माणिकराव & सौ. ए. आर. रुणे (मोरे)	184
76) भटव्या जमातीचे विधान चंजायी मादवरी - फेरारी डॉ. मांगेरी रामराव कोल्हे, हिंगोली	187
77) महाराष्ट्राच्या विकासात चंजायराव नाईक यांचे योगदान प्र.डॉ.टी.पी.पूरी, मानलगाव जि.बीड	188
78) महाराष्ट्रातील चंजाय-विनाय जाती-जाती व इतर समाजशास्त्रीय चंजाय विकासात प्र. गोपीनाथ भूडे वरुडे योगदान प्र. जाधव शशिफांत शिंग, फडले वि. असावावा	190
79) लोखंडाजीचे पणत चंजायराव नाईक जीवन आणि कार्य प्र.सुलभा बाबुराव मोळके, अंबाजीपारु जि.बीड	192
80) चंजाय व चंजाय जमातीचा वृत्तकालक अभ्यास विधान चंजाय जीव विज्ञान डॉ. सांगेरी अशोक भड	194
81) लोखंडाजीचे मुले आणि सामाजिक व समाजशास्त्रीय कार्य प्र.सो.जी.जी.जी.जी., औरंगाबाद	196
82) महाराष्ट्रातील आदिवासी जमातींचे विद्यार्थी सांस्कृतिक जीवनशैली ज्योती रामराव सुर्वे, औरंगाबाद	197
83) महाराष्ट्रातील विनाय- चंजाय जाती -जाती व इतर समाजशास्त्रीय विद्यार्थी विषय सया चंजायरी सावरी, औरंगाबाद	

Prakashan
Kholapur Mahavidyalaya
Kholapur, Maharashtra

महाराष्ट्राच्या विकासात वसंतराव नाईक यांचे योगदान

प्रा. डॉ. टी. बी. पुरी

संस्कृतशास्त्र विभाग प्रमुख,

श्री. मिळेंडकर महाविद्यालय, मा. न. ल. गाव. त्रि. बंद

प्रस्तावना :-

शंत, संयमी, सौजन्यशाली व तंत्रबद्ध दूरदर्शनरच्यो असा महाराष्ट्रातील बहुसंख्य नाईक वसंतराव नाईक यांचा मुख्यमंत्रीपदी सांगण्यात आला आहे. जवळपास ११ वर्षे ०२ महिने व १५ दिवस सत्तेवर राहिल्याने महाराष्ट्र राज्याची दिशा, धोरणे व विकासासाठी वेग वेगळा अनेकांनी प्रयत्न केल्या अर्थाने वसंतराव नाईक केला आहे. महाराष्ट्र राज्याची धोरणी, शोभा व प्रगल्भताचा विकास, हरीकरण, उद्योगांचे विकेंद्रिकरण, लोकशाही विकेंद्रिकरण वगैरे घ्यायला राज्याची अंमलबजावणी, माणूस हक्काधिकार, राजकारणी चाखता असा विविध कालखणकातही महाराष्ट्राला समृद्ध बनविण्याचे धोरणे, धोरण शक्यपणे आल्या. वसंतराव नाईक यांनी सुरु केलेल्या माणूस हक्काधिकार, राजकारणी हक्कांना महाराष्ट्राचे संपूर्ण देशात वेगळेपण दिसून येते. या राज्या देशातलाच नव्हेता विदेशात वसंतराव नाईक यांच्या कुशल नेहूनच आहे.

वसंतराव नाईक यांचा जन्म ०१ जुलै १९२३ रोजी वसंतमाळ जिल्ह्यातील पुण्य तालुक्यातील पाहुली या छोट्याशा गावात सामान्य घरात शंतकरी कुटुंबात झाला. आईचे नाव होमभूषण व वडीलांचे नाव फुलसिंग नाईक होते. त्यांचे शिक्षण अचरकी, नागपूर मधून झाले. पी. ए. एल. एल. सी. पुणे इन्सॉल्व्हर पुस्तकात बघीची व्यवसाय सुरु केला. परंतु व्यवसायात मन न रमल्याने समाज व माणसांचे जायद अगत्याने समाजाचे माणसलेपण, अधःपतन, आशान, अश्रुशिलाणा, वसंतसंयमता, जातबान्धनेपणा, परंपरागत शोभा, असा अनेक काळापासून समाजाचे अयोग्यता झाली होती. नाईकांनी समाज सुधारणेसाठी प्रयत्न सुरु केलेल्या समाजाचे त्यांचेकडे आकर्षण झाला व पुढे घालून त्यांच्याकडे नेहूनच आपण आपण घालून आले. १९४१ मध्ये वसंतरावनांचा वसंतरावनांचे त्यांचा निकट झाला. सर्वोच्च न्यायालय पत्नीचे त्यांना पूर्ण सहकार्य मिळाले. १९४६ मध्ये पुण्य नगर पालिकेचे ते नगरपालिका झाले, व पुढे त्यांचे गावाचे व गावाचे वसंतराव नाईक निरंतर घेले.

वसंतराव नाईकांच्या निरंतर प्रयत्न, यादीचा काम व विविध भाषे भाषा व विविध क्षेत्रात सहकार्य होत. स्वतंत्रपत्रकारिता १९५२ मध्ये पहिल्या वेळापत्रकात मध्यवर्ती विमान संघेवर आमदार म्हणून ते निवडून आले व सन १९५३ मध्ये पुण्य त्यांचे सार्वभौम असावदासो पार पाडली. १९५५ मध्ये मा. न. ल. गाव. त्रि. बंद यांच्या मंत्री पदावर वसंतराव नाईक पार पाडली. १९५७ मध्ये पुढे आमदार म्हणून पार पाडली. २९ मे १९६० रोजी मुंबई प्रांताचे द्वितीयक मन्त्री म्हणून पार पाडली व पुनः राज्याचे विविध क्षेत्रात आली.

... ..

... ..

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

UUU

(H. Jadhav)

2018-19

Impact Factor 6.261

ISSN- 2348-7143

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOW ASSOCIATION'S

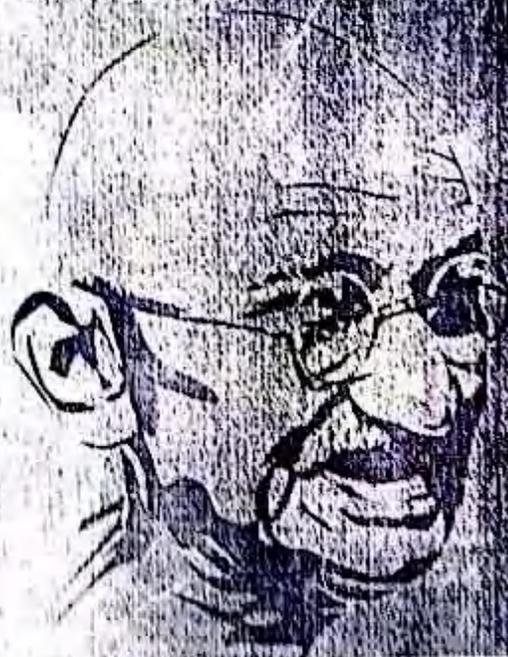
RESEARCH JOURNEY

Approved Multidisciplinary International E-research Journal

PEER-REFREED & INDEXED JOURNAL

12 January 2019 Special Issue - 92

महात्मा गांधी यांचे विचार

Chief Editor
Dr. Dhanraj J. Dhangar
Asst. Prof. (Marathi)
MGV's Arts & Commerce College,
Yola, Dist. Nashik (M.S.) India

Executive Editor of This Issue
Dr. Galphade A.B
Asst. Prof. Heda of Dept.,
Political Science,
Vasant Mahavidyalaya, Kaj, Dist. Beed

Dr. Shinde S.K.
Asst. Prof. Dept. of Political Science,
Vasant Mahavidyalaya, Kaj, Dist. Beed

SWADHAM PUBLICATION

Principals
Khanolkar Mahavidyalaya
AMRAJOTI

RESEARCH JOURNEY International Multidisciplinary E-Research Journal
Impact Factor (2017) 6.261 (2018) 3.452 (2019) 6.076
Special Issue 92 - अखिल गांधी यांचे विचार

ISSN 2348-7144

January 2019

ISI Approved
No. A0105

Impact Factor – 6.261

ISSN – 2348-7144

INTERNATIONAL RESEARCH FELLOWS ASSOCIATION'S

RESEARCH JOURNEY

Multidisciplinary International E-research Journal

PEER REFREED & INDEXED JOURNAL

SPECIAL ISSUE - 92

Title of the issue : अखिल गांधी यांचे विचार

PUBLISHED BY

Mrs. Swati Dhanraj Sonawane,

Director, Swatidhan International Publications, Nashik

E-mail : swatidhanrajs@gmail.com Website : www.researchjourney.net

D.T.P. & PRINTING

R.R. Graphics, Latur- 413512

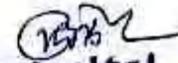
Email-rrtechresearch11@gmail.com

EDITION :

12 Jan 2019

PRICE : 400/-

१. लेखाचे सर्व अधिकार प्रकाशकांनी स्वतःकडे राखून ठेवले आहेत. लेखाचे प्रकाशन व पुनर्प्रकाशनाचे अधिकार प्रकाशक
कांनी राखिलेले असल्याने प्रकाशक अंमल बाध निवृत्तीतून नते ही संबंधित लेखाच्या लेखाकांची वेगळीतक नते आहेत त्या
वेळी प्रकाशक व प्रकाशक विहित असतीलच असे नाही.

Principal
Swadeshwar Mahavidyalaya
AMBA, ISO 9001

महात्मा गांधी यांच्या शैक्षणिक विचारांचा अभ्यास

प्रा.वि.ज.रा.म. श्रीकृष्ण बागल
अध्यक्ष (विभाग), श्री सिध्द्वर महाविद्यालय, भाजाजोगी

सारांश :-

भारतातील व जगातील लोक गांधीजींच्या तत्त्वज्ञानाने भारावून गेलेले आहेत. महात्मा गांधीजींना राष्ट्रपिता (Father of the Nation) असा सन्मान पुढील उल्लेख नेतानी सुभाषचंद्र बोस यांनी आझाद हिंद सरकार स्थापन करताना केला. भारतीय स्वातंत्र्य चळवळीत महात्मा गांधींचे अत्यंत महत्त्वाचे योग्य दान आहे. 1920 ते 1948 गांधीजींच्या विचारांचा प्रभाव भारतीयचर दिग्गज होते. त्यांच्या विचारांचे अनेक लोक देशासाठी अचूकदोषासाठी तयार झाले होते. त्यांचे व्यक्ती महत्त्वाचे अनेक पंगू होते. स्वातंत्र्ययोधे, समाजसुधारक, शिक्षणस, समाजसुधारक, अस्पृश्यतास, धर्मसुधारक, अस्पृश्य, महात्मा गांधींचे चरित्र यांचा भाव यांनी अने महत्त्वे आहे की, भगवान बुद्धा नंतर महात्मा गांधींचा ऐवढा पुजारी झाला आहे. अल्बर्ट आइनस्टाईन गांधीजींचेच महत्त्वात हाडा मासाचा हा महात्माच अस्मितावात होता यावर पुढील महत्त्वाचे विचार्ये घेतात नाही.

आजच्या महात्मा गांधींचे विचार्ये महात्मा गांधींचे तत्त्वज्ञान शिकवले जाते त्यामुळे महात्मा गांधींचा विचार जगातील स्वातंत्र्यसैन्यांकरिता अनेक देशांमध्ये जात्या जात्या व परिवर्तन चळवळी झाले. जगातील स्वातंत्र्य युद्धाचा चर आणि अभ्यास केला तर महात्मा गांधींचे विचार्ये प्रसूत झालेले त्या देशातील स्वातंत्र्यसैन्यांकरिता महत्त्वाचे पद घेऊनलेले विमुक्त होते. परंतु महात्मा गांधींचा यांचे योगदान भारतात 15 ऑक्टोबर 1947 या दिवशी भारताचे राष्ट्रपती किंवा पंतप्रधान न होता ते भारत-पाकिस्तान सिमेंबर वेगळे जात करतानाचो दिवस होतो.

आजच्या पुढील देशाचे विकास हा त्या देशाचा दिव्या तारानाच शिकवाय अचलंयून असतो याची जाणीव महात्मा गांधींचा होती. 15 व 14 ऑक्टोबर 1937 रोजी महात्मा गांधींचा यांचे आत्मज्ञान शैक्षणिक परिचययून आलेले शैक्षणिक विचार मांडले यात मूल्यदायी जाणवते. जे सामाजिक, धर्मिक, शैक्षणिक, वैयक्तिक शिक्षण व विद्येने शिक्षण इत्यादी यांचे दिव्या आहेत. महात्मा गांधींचा भारताचा त्या गांधींचा अनेक जाणवतात महात्मांचा गांधींचे अनेक शैक्षणिक विचार त्यांच्या विद्येने धरण्या विद्येनेच आलेले हे आमुने आहे.

महात्मा गांधींचा शैक्षणिक विचार :-

- 1. महात्मा गांधींचा शैक्षणिक विचार्ये अभ्यास करावे.
- 2. महात्मा गांधींचा शैक्षणिक विचार्ये अभ्यास करावे.
- 3. महात्मा गांधींचा शैक्षणिक विचार्ये अभ्यास करावे.

महात्मा गांधींचा शैक्षणिक तत्त्वज्ञान :-

महात्मा गांधींचे शैक्षणिक विचार्ये महात्मा गांधींचे विचार्ये होते. त्यांचे विचार्येच त्यांच्याच विचार्येच होते. आजच्या महात्मा गांधींचे शैक्षणिक विचार्ये महात्मा गांधींचे विचार्ये होते. त्यांचे विचार्येच त्यांच्याच विचार्येच होते. आजच्या महात्मा गांधींचे शैक्षणिक विचार्ये महात्मा गांधींचे विचार्ये होते. त्यांचे विचार्येच त्यांच्याच विचार्येच होते. आजच्या महात्मा गांधींचे शैक्षणिक विचार्ये महात्मा गांधींचे विचार्ये होते. त्यांचे विचार्येच त्यांच्याच विचार्येच होते.

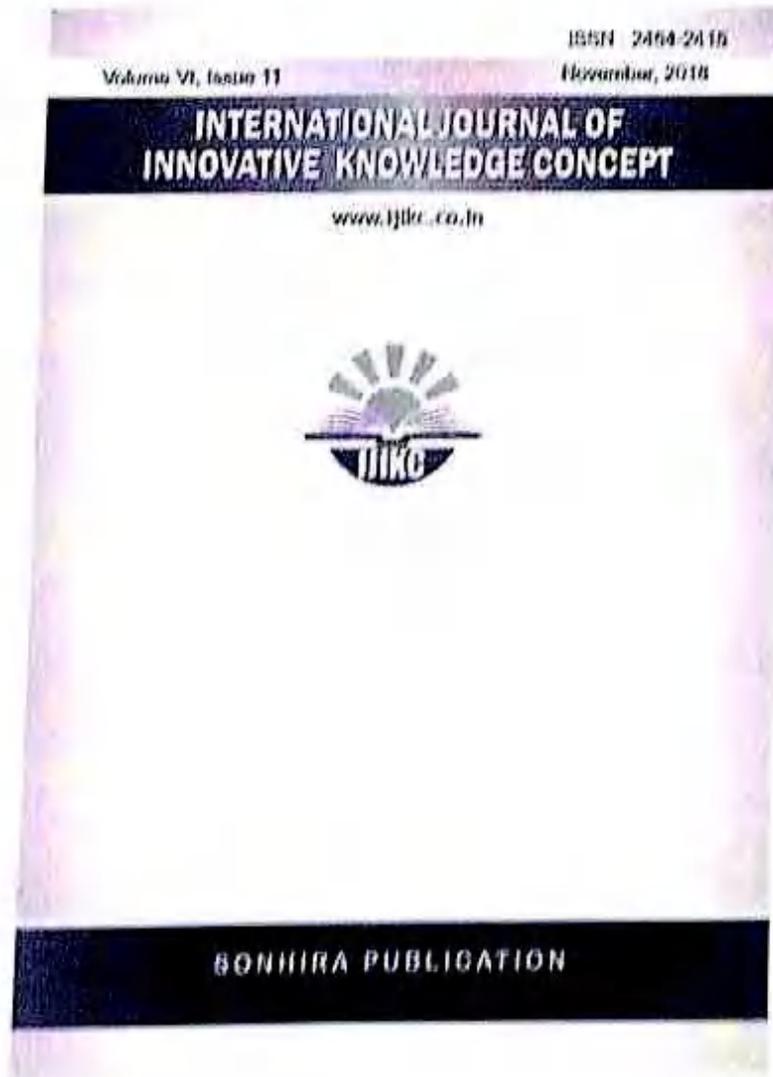
महात्मा गांधींचे शैक्षणिक विचार्ये महात्मा गांधींचे विचार्ये होते. त्यांचे विचार्येच त्यांच्याच विचार्येच होते. आजच्या महात्मा गांधींचे शैक्षणिक विचार्ये महात्मा गांधींचे विचार्ये होते. त्यांचे विचार्येच त्यांच्याच विचार्येच होते. आजच्या महात्मा गांधींचे शैक्षणिक विचार्ये महात्मा गांधींचे विचार्ये होते. त्यांचे विचार्येच त्यांच्याच विचार्येच होते.

संदर्भ :-

महात्मा गांधींचे शैक्षणिक विचार्ये महात्मा गांधींचे विचार्ये होते. त्यांचे विचार्येच त्यांच्याच विचार्येच होते. आजच्या महात्मा गांधींचे शैक्षणिक विचार्ये महात्मा गांधींचे विचार्ये होते. त्यांचे विचार्येच त्यांच्याच विचार्येच होते. आजच्या महात्मा गांधींचे शैक्षणिक विचार्ये महात्मा गांधींचे विचार्ये होते. त्यांचे विचार्येच त्यांच्याच विचार्येच होते.

- 1. महात्मा गांधींचे शैक्षणिक विचार्ये
- 2. महात्मा गांधींचे शैक्षणिक विचार्ये
- 3. महात्मा गांधींचे शैक्षणिक विचार्ये
- 4. महात्मा गांधींचे शैक्षणिक विचार्ये
- 5. महात्मा गांधींचे शैक्षणिक विचार्ये

Principal
Khaleswar Mahavidyalaya
Ambajogai

(Signature)
Principal
Kholiwar Mahavidyalaya
Ambajogai

International Journal of Innovative Knowledge Concepts

Editor
Pramila M. Jamdade

Language: English

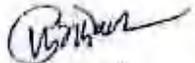
Published by
Sonhira Publication,
204, Om, ChandranganSwaroop Society,
Ambegaon Bk., Near Sinhgad Institute, Ambegaon,
Pune- 411046

Copyrights: Editors 2018
All rights reserved

ISSN: 2454-2415

Volume-VI, Issue-11 November, 2018

Available at www.ijike.co.in

Principal
Kholashwar Mahavidyalaya
AMBEGAON

CONTENTS

Sr.No.	Article Name	Author Name	Page No.
1.	A step towards Improving Quality in Evaluation	Renuka K. Shewkani	01-04
2.	What the Indian Youth Look For While Shopping Online? A Behavioral Analysis	Kirti Gupta, Pratiksha Maheshwari	05-12
3.	Impact of Organizational and Family challenges on Career Decisions - Study on Women Professionals of Rohilkhand Region	Abhinav Nath, Arvind Shukla	13-22
4.	Changing thrust to feudalism: An Indian Historical Approach	Atul Pandey	23-26
5.	Environmental Ethics and Human Ethics	Md. Sirajul Islam	27-32
6.	Identification of Major Factors Affecting the Perception of Experienced Micro Entrepreneurs towards "Training Needs"	Aradhana Chowksey	33-40
7.	The Therapeutic Journey of a Seventeen Year Old: In Search of Self	Digambar Darekar	41-44
8.	Climate Change: Loss and Damage of Agriculture in Rural Tamil Nadu	N. Sukumaran	45-49
9.	Reliability Assessment for Object Oriented Software: Fault Perspective	Brijesh Kumar Bhardwaj	50-53
10.	Work Motivation on an Employability Test for Teachers	Cheki Gyeltshen, Nhidsha Devi	54-57
11.	Coverage of Rural News in National Dailies of Delhi	Nidhi Chaudhry, Anmol Dayal	58-63
12.	On Deep Ecology: Some Considerations	Md Sirajul Islam	64-67
13.	Trends in Indian Textile Export Market: An Analysis of Revealed Comparative Advantage with Special Reference to China	Chandra Prabha	68-76
14.	Spatio-Temporal Analysis of Urban Sprawl and Development of Model Using Geospatial and Open Source Tools	D. Naidu, K. Mallik, B. Singh, P.S Mishra	77-90
15.	Local Hindu Temples and the Brahmins: Locating their significance amongst the Mefel Hindu society of Manipur	Olum Ronale Chant	91-97
16.	A Study on Rural Women Empowerment - A Special Reference to Women in South Kerala	Nishad A, M. Evelyn Chinnadhas, R. Raubilla	98-104
17.	The Implementation mechanism of Mahatma Gandhi National Rural Employment Guarantee Scheme (MGNREGS) with special reference Jalgaon district.	Mayoti Nivrati Gotkwal	105-114

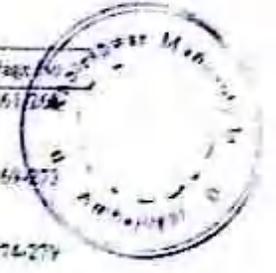

Principal
 Kholaswar Mahavidyalaya
 AMBAJOGAI

Sr.No.	Article Name	Author Name	Page No.
18.	Model ARIMA in Prediction of Relative Relief and Drainage Density: A Study on Purulia District West Bengal, India	Shrinwanta Raha, Shasanka Kumar Gayen	115-125
19.	Hydrothermal method for Synthesis of different Nanostructure Metal Oxide thin film.	Sudhir D. Vavale, Sunil G. Pawar, Deepti H. Deshmukh, Harish P. Deshmukh	
20	Work-Life Balance among dual working couples in Pakistan	Farheen Akram, Muhammad Abrar ul Haq Surjit Victor	130-135
21	Customer Centric Approach Using 7ps of Marketing Mix	D.M. Arvind Mallik , Syeda Naseem Farhan	
22	Exploring Folklore in Works of Manoj Das	PV .Lovelin	150-153
23	The Staff Perception of Participative Leadership Practice in Trivandrum's Print Media	Khaled Mohammed Ahmed Ali Al Karimi, Ajit Prabhu V.	154-160
24.	A study of environment factors of Ashram school and its impacts on academic achievement of tribal children.	Shubhangi Pawar	161-166
25.	Use of expression based digital pictograms in interpersonal communication: a study on social media and social apps	Ruchika Kumari, Rachana Gangwar	167-179
26.	Petrography and Provenance study of Barakar Sandston, Barakar Formation, Raigarh Coal field, District Raigarh (C.G.)	Shahid Ali, M.W.Y. Khan	180-197
27.	Human Development among the Scheduled Tribe: A Comparative Enquiry in Chhattisgarh State	Hari Ram, Jagdish Jadhav	198-210
28.	A comparative phytochemical evaluation of two exotic fruits and two fruits native to Kerala	Jincy Rose K R, Ayona Jayadev	211-219
29.	Roots of Indian Feminism Reflected in Kundanika kapadia's "seven steps in the sky"	Bharti Dave	220-229
30.	Social Responsibility: The Sme Case What to Expect From CSR Engagement: An Sme Perspective	Prabhat Kumar, Anthony Rose	230-234
31.	Foreign Direct Investments in Insurance Industry in India: Opportunites and Challenges	Faniza Joshi, Harpreet Kaur Kohli	235-242
32.	Practice Based Rural Community Camp – A Social Work Perspective	M C Sandhyarani	243-250
33.	Childhood Overweight Causative Factors: An Ayurvedic Approach	Ramchandra P. Babar, Shravani Gund, Jayashree Nandgaonkar, Rahul Gujralathi	251-255
34.	Causes and Consequences of Alcohol Addiction among Youth in Pune City	Kuldeep S. Yadav, B.T.Lawani	256-260

Principal
Kholshwar Mahavidyalaya
AMBANDERI

Sr.No.	Article Name	Author Name	Page No.
35.	Social Protection Programs and Pro-Poor Economic Growth in Times of Economic Crisis	Hesmatullah Adnan	261-268
36.	A Critical Study of Interrelationship Myth, Culture and Literature	Prof. Bikashan Rokdita	269-273
37.	World class Health care Services delivered affordably at the Bottom of the pyramid: Case study of Sri Salraath Hospital Shirdi	Moora Kulkarni, Rahul Kandelwal	274-279
38.	विदेशी भाषा मोह से - हिन्दी भाषा संकट में	उमा चौधरी	280-283
39.	महिला सशक्तिकरण में सूचना प्रौद्योगिकी की भूमिका : एक समाज शास्त्रीय अध्ययन (ग्रामीण महिलाओं के सन्दर्भ में)	स्वप्नी कुमारी	284-286
40.	बेव आधारीत प्रयास्य सेवा	गोपाल राजाराम पाटील	287-290
41.	'डिजिटली मिशनरी चळवळीतील धर्मप्रचारातील बदलते प्रवाह : एक शोध आणि उपाय.'	विद्यास बळवंत	291-294

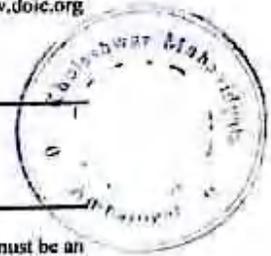
Principal
 Ambajogai, Dist. Beed

A Critical Study of Interrelationship Myth, Culture and Literature

Phad Bibhishan Rokdiba

Assistant Professor and Head, Department of English,
Kholeshwar Mahavidyalaya, Ambajogai Dist. Beed.
Email: phadbibhishan@gmail.com Mob: 9422742445

Abstract

Every human being is greatly influenced by her/his culture as the whole way of life. Any particular culture as a whole way of life comprises of many things and is influenced several historical, geographical, philosophical and political factors. It is influenced by myths, legends, folktales so on. Myth plays a significant role in the development of society in general and an individual in particular. Though there is a tendency to reject myth/s as an outdated story/vies in modern times, the truth is that none can be free of the myth/s or at least of the metaphorical manifestations of myth/s. Myth/s has/have been central to all the cultures of the world.

Literature is the record of a particular culture. It helps in retaining the culture in its existing forms. Literature also contains philosophy of life. It cannot be limited to one aspect of life. It deals with multiple aspects of life including cultural and cross-cultural issues. It has generally been observed that the literature of a particular culture is greatly influenced by the mythology of that culture. Therefore, it is also the record of stories of mythology. Literature helps to retain culture and myth. There is a close connection between myth culture and literature.

The present paper explains the interrelation between the myth, culture and religion by considering the existing theories prevalent in academia and attempts to explore the intricacies of their interrelationship.

Key words: myth, mythology, culture, literature, interrelationship.

The tradition of myth criticism includes some eminent research critics like James Frazer, Claude Levi Strauss, Paul Radin, E. B. Tylor, Joseph Campbell and C. G. Jung. Northrop Frye is the earliest name associated with myth in general and myth criticism in particular. According to him these recurrent patterns of myth commonly found a mythology of different cultures of the world is 'new poetics'. For Frye, this 'new poetics' is to be found in the principle of the mythological framework, which has come to be known as 'archetypal criticism'. Archetypal criticism focused on finding the primordial images in the texts under study. It also attempts to find the significance of these images and symbols in relation to human life in general and psychological developments of an individual in particular. This type of criticism is essentially a centrifugal movement that moves from the text to primitive patterns and characters created by humans.

According to Frye, If criticism exists, "It must be an examination of literature in terms of a conceptual framework derivable from an inductive survey of literary field" (Anatomy 7). The area of criticism is not limited merely to understanding themes, motifs and symbols in a given text. It should transcend the traditional boundaries of thinking critically about a text or the body of texts. Frye rightly comments that "The axioms and postulates of criticism have to grow out of the art it deals with". (Anatomy 6)

James Frazer, a famous anthropologist who investigated myth in terms of its origin and development claimed that myth emerges from ritual during the natural process of religious evolution. Frazer famously argues that man progresses from belief in magic (and rituals based on magic), through belief in religion, to science. His claims however, can be challenged on the ground that it is often not true that a ritual gives rise to myth. Sometimes, myth itself comes out of human imagination to give rise to a ritual. But it is also true that beliefs give rise to myth and vice versa. Frazer argues that,

Man starts out with a reflexive belief in a natural law. He thinks he can influence nature by correctly applying this law; In magic man depends on his own strength to meet the difficulties and dangers that beset him on every side. He believes in a certain established order of nature on which he can surely count, and which he can manipulate for his own ends. (27)

The works of Paul Radin, who too was an anthropologist, reveal a divergent line of thought. His influential study *The Trickster: A Study in American Indian Mythology* is one of the true classics in the field of Native American studies presenting forty-nine stories as a cycle of 'Winnebago Trickster' myths. Tricksters are American mythical gods sometimes compared with Indian Krishna. Eliade argues that all myths are, in one sense, origin myths. According to Campbell, the absolute mystery of life, what he called transcendent reality, cannot be captured directly in words or images. Symbols and mythic metaphors on the other hand point outside themselves and into that reality. They are "being statements" and their enactment through ritual can give to the participant a sense of that ultimate mystery as an experience.

Principal
Principal
Kholeshwar Mahavidyalaya
Ambajogai Dist. Beed.

"Mythological symbols touch and exhilarate centers of life beyond the reach of reason and coercion" (Campbell 49)

E. H. Tylor leaving the sphere of historical religions, often sees the relationship between myth and ritual as analogous to the relationship between science and technology. He saw myth as an attempt to explain the world. He thinks that myth is a sort of proto-science. Ritual is secondary. He argues that the relation between myth and ritual is same as that between technology and science because technology is an application of science and ritual is application of myth. Therefore, ritual is an application of myth.

To Jung, myths emerged from the unconscious and contained archaic truth about existence. "Myths are first and foremost psychic phenomena that reveal the nature of the soul". (Jung 7) In his explanation about the creation of mythology, Carl Jung clearly mentions that myth came into being as it is today because the primitive man is not much interested in objective explanation of the cosmos. He has his imperative needs. This unconscious psyche has an irresistible urge to assimilate all outer experiences to inner psychic events. He declares that primitive man is not satisfied with the observation of a phenomenon. He tries to connect these objective happenings to his inner urge. It is an attempt to connect the self within with the observable physical world outside. The next obvious example according to Jung is that of the hero myth, a common archetype. The hero struggles to overcome his fear and other obstacles to reach his goal. It serves as instigation for every person to do the same. This becomes the collective unconscious for Jung which according to him is the basic mythical pattern that governs the human psyche across all the cultures.

This self-realization according to Jung is nothing but the process of individuation. The true value lies not in being alone as the distinct part of this universe but in being one with it. The process of individuation is to identify ourselves in relation to the culture we are part of along with its beliefs and legends. The process mainly consists of joining the unconscious with the conscious, by having the knowledge of the former to rise to the latter.

Culture

Culture is not a simple term to be understood with the help of one line definition. It extends to all that we understand about a group of people differentiated from others by means of the way of life which stands separated from that of others by means of certain beliefs, rituals and traditions. It is a complicated and contextual term

because the concept of culture does not represent an entity in an independent object world. It can be best understood as a dynamic signifier. It enables us to identify distinct and diversified ways of talking about human activity for a variety of purposes. The concept of culture is a tool that is of more or less usefulness to us as a life form. The usage and meaning of the term continue to change because different people aspire to do different things with it. Among multiple definitions of culture given by different scholars "culture is a whole way of life" (The Sage 44) seems more inclusive. It is like a language, constituted by representation, practices, power and varieties.

However, this variety of ways of understanding culture "does not represent cases of objective right versus objective wrong, for none of the definitions of culture is erroneous in the sense of mis-describing an object" (The Sage 44). These ways of understanding culture nonetheless, achieve different purposes and can be applicable in different times and places. This shows that the concept of culture is a political construct. Therefore, the meaning of the term culture cannot be explored without tracing its uses and the consequences that follow from this.

The term culture was rethought by authors like F. R. Leavis and Raymond Williams. Leavis thinks that 'high culture' which he designates to be literary culture, captured in the artistic and scholarly tradition, kept alive and nurtured the ability to discriminate between the best and the worst of culture. It was done by differentiating between the canon of good works and the 'addictions' and 'distractions' of mass culture. Raymond Williams rejects the way culture is understood by Leavis. His understanding of culture resembles to that of anthropological understanding which designates it as 'a whole and distinctive way of life'. He thinks that it was the meanings and practices of ordinary men and women that composed culture. Thus, culture is constituted by the tapestry of texts, practices and meanings generated by every one of us as we conduct our lives. The processes of meaning production therefore, "are signifying practices and to understand culture is to explore how meaning is produced symbolically as forms of representation" (The Sage 45).

Culture refers to the cumulative deposit of knowledge, experience, beliefs, values, attitudes, meanings, hierarchies, religion, notions of time, roles, spatial relations, concepts of the universe, and material objects and possessions acquired by a group of people in the course of

...through individual and group activity. (1997)

It is a cultural behavior transmitted from one generation to another. It is a way of life of a particular group with its behaviors, beliefs, values and customs often accepted by thinking. It consists of patterns of behaviors acquired and transmitted through ages. Traditional ideas and values among with them are possessed with greater care and reverence than in culture. Human nature is determined by its ideas, meanings, beliefs and values given by them. The concept of culture as the most influential factor in shaping human psychology finds its origin in some of anthropologists who suggested that there is no universal 'right way', as suggested by Europeans in general and British in particular, of being human.

There are different ways and different rates of manifestation of different cultures. The symbols in cultures often represent most superficial and also the deepest values in culture. These are generally seen through dances and rituals lying between the values superficial and deepest values of a particular culture. Cultural interaction is bound to influence the cultural manifestations in all the nations. Symbols therefore, are only the outermost signs of the culture. Heroes are the models to be followed in culture while rituals are collective activities thought to be essential by society. Values form the core of a culture. Values are broad tendencies of judging between good and evil, right and wrong and natural and unnatural. It is often observed that many values remain unconscious to those who hold them. Therefore, they cannot be discussed, nor they can be directly observed by others.

Literature

Literature is generally defined as any of the written works, especially those considered of superior or lasting artistic merit. However, modern world has denied the differentiation between high and low merits as it is impossible to decide the criteria of literary merit. A tendency to decide literary merit is the product of a particular literary tradition that individualizes itself during the course of time. Aristotle, for example, did not allow deviation in the traditional pattern of literary works. Aristotle said that myths are essential for the tragedy. He felt that man needs divinization of drama in its structure besides namely tragedy and comedy which, he said, should distinctly adhere to the principles of genre so that the dignity of tragedy with the purpose of instructing the people is not lowered. Aristotle ruled the theory of drama saying that a tragedy should be strictly tragedy disallowing

any comical element in it. The *Antigonian* drama was the measure for tragedy until Shakespeare appeared on the dramatic scene. He challenged this notion with his own theory of dramatic writings giving rise to a new genre called tragic comedy.

The term literature also connotes a comprehensive body of texts which surpasses the common definition of literature. There is another classification of literature namely, oral literature and written literature. The traditional definitions of literature limit themselves to the body of written works only. There is no reason why oral literature should not be considered literature. There is no difference between a written story and an oral story. Both carry equal importance in relation to its literary merits. Moreover, it is an established fact that most of literary traditions of literature were oral in ancient times and those oral literary works were reproduced in written form after the invention of printing press.

The literature is common to all discipline existing today. For them the word literature connotes anything that comes to them in written form as a theory or graphic representation of an application in the written form. It also includes any information that comes to them in oral form. But humanities think of literature in different terms. Literature is not anything that we get in the written form. Literature is the term applied to the written works with certain literary merits.

Myth, Culture and Literature:

Myth as discussed earlier is the story about the creation of the universe or about a place, person or thing often expressed through the cultural practice called ritual and is often found recurrent in literature. Therefore, there is a strong connection between myth culture and literature. Literature is representative of a culture, so is the myth. And culture and myth of a community is reflected in literature. Thus, these seemingly different bodies are actually structurally interconnected and cannot be separated from one another. The human civilisation in its primitive state struggled for existence. After having existed by understanding the nature of the universe and having vague understanding of the rules governing universe, they modified their ways of life which in turn were passed on to their upcoming generations. Mysteries of the world are so complicated that unless its basic pattern is found, all that is perceived by human senses can be totally deceptive and disillusioning. The ancient theories which governed the universe for years together were based on the misconception that earth is at the center of the universe and other heavenly bodies rotate around it. Earth was also supposed to be flat and not

Principal
Wholshwar Mahavidyalaya
AMBALOGAI

round. However, the age of logic gave setback to this belief and changed the whole notion of mythically narrated stories which were common to most of the ancient cultures.

Though the world is now understood in terms of logic and modern science has reached almost other galaxies of the universe, myth still exists in the human mind shaping their psychologies. One of the major reasons for this is culture which gives expression to the myth in the form of rituals become an inseparable part of lives of people. There is no reason that these mythical stories would end. Mythical stories have become an important part of the literary and artistic creations which appeal human mind. The beauty of human life lies in the attitude towards the things, not in the things themselves. Therefore, it is in vain to argue that mythical stories are the false and imaginative interpretations of the origin. They are now deeply engrained in the culture and literature and therefore, they form the part of human personality.

Human nature as judged through existing conditions is rooted in the cultures and literatures. The ideas formed in the mind remain in the mind. Moreover, there is nothing absolute that can be given to human beings so that their life totally changes into heavenly experience. A person cannot live a happy life with the help of logic only. Life is formed of enumerable factors within and without. It has plenty of emotions and requirements to be fulfilled. The truth often remains in the background and is used only when essentially needed. It is not the objective universe governed by the mathematical rules that govern an individual but the truth that lies in the mind.

Among the list of the most read books, the religious texts are on the top even today. Most of the people do not understand the complicated truths of scientific world and therefore, they do not want to read them. Human life is governed by the interests and not by the objective truths. Therefore, the stories of mythical heroes fascinate general readers. They find joy in reading these books because they have taught these things from the beginning of their journey on this planet. Likes and dislikes of an individual are not based on its quality but on how a particular object is collectively perceived. The importance of an individual is identified in terms of popular appeal of the time. An individual as the part of society strives to be identified as different and important. This leads us to think, not in terms of absolute truth but in terms of collectively agreed upon conditions.

Mythical or religious texts of earlier times serve as the models for later writers. One can

understand new texts either by comparing them with the earlier texts or by contrasting them. Therefore, myth is bound to enter the literature from time to time. It enters the human psyche through, art, literature painting and mass media. Another reason for continuation of myth in culture and literature is that myth tries to validate its claims by means of historical monuments commemorating the mythical characters.

The remoteness, mystery and the heroism of myth have always been attracting the writers. But the application of the term 'myth' is very wide. There is a large variety of applications in contemporary criticism of myth. There is a need to understand the difference between myth, legend and folktale. M. H. Abrams clarifies it as, "If the protagonist is a man rather than a supernatural being, the story is usually not called myth but legend; if the story concerns supernatural beings, but is not part of a systematic mythology, it is usually classified as a folktale." A myth is always characterized by the supernatural elements and presence of Theo is inevitable in the story to gain the status of myth.

Myth has been the constant companion of philosophy in the ancient world. Ancient philosophers recorded interpreted and reinvented mythological tales for philosophical purposes. They reflected on the relationship between myths and discourse; and between mythos and logos. Myth is as intimately related to philosophy as literature is. Philosophers in the ancient world chose to express themselves in a wide variety of literary forms: poems, dialogues, treatises, and commentaries, while reflecting on the significance of such choices. Literature is one of the fields in which myth is kept and protected. There is a mutual relationship between myth and literature because myth provides the foundation to literature and literature, through its perpetual existence keeps on protecting myth. Literature has also nourished, enriched, and enlivened myth from ancient times to the present age.

Religion, Myth and legends form the chief domain of literature. Narratives, both sacred and secular Art and Aesthetics, Language and Language Arts (Oral, written, Literature, and Film) are all important expressions of a people's culture. Religion may be defined as beliefs and patterns of behavior by which people try to deal with what they view as important problems that can't be solved by other means. For example, the need to confront and explain life and death or life after death cannot be explained through logic. Or even it is explained, it would lead to no pleasure or joy. There are multiple of issues which logic is unable to explain. The

(Handwritten signature)

Principal
Kholashwar Mahavidyalaya
AMBAJOGAI

elements like chance which are accepted by logic make people think that the answers to some of the crucial question about life can only be found in religion. All cultures have religions, which are powerful and dynamic forces in human society. To overcome limitations, people often turn to supernatural beings and powers: e.g., gods and goddesses, ancestral and nature spirits, impersonal powers. Religion reduces human anxieties by explaining the unknown or making it understandable, providing comfort in times of crisis, sanctioning a range of human conduct with notions of right and wrong, setting precedents for acceptable behavior, and/or transferring the burden of making decisions from human to supernatural beings.

Huston Smith, an eminent scholar of comparative religions, has written a classic book entitled *The World's Religions: Our Great Wisdom Traditions*. In this work, Huston presents the world's major religions as "inspired" and empowering theological and metaphysical truths. Smith characterizes religion as the "most momentous option life can present" (39). He thinks it as "the soul's journey across the jungles, peaks, and deserts of the human spirit" (Ibid). This journey human soul undertakes, according to him, in answer to "a call to confront reality, to master the self". (40)

Thus, religion in its purest form also is an important aspect of human life because it tries to

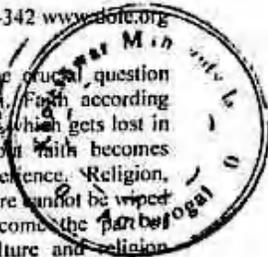
provide answers to some of the crucial question about human life through faith. Faith according religious doctrine leads to peace, which gets lost in the world of logic. Life without faith becomes unpleasant and traumatic experience. Religion, being the significant part of culture cannot be wiped out totally. Cultural rituals become the part of religious rituals. Therefore, culture and religion cannot be separated.

Myth as the part of culture also becomes the part of religion. In many of the existing forms of religion myth and religion are the two sides of the same coin. They together become significant part of the culture. Humans are conditioned. All sorts of conditioning depend on the experiences one is exposed to since the birth. Another important aspect of human mind is that it is not capable of differentiating between an imaginary experience and real life experience.

In short, culture is greatly influence by mythology and mythology is influenced by cultural practice. Cultural practices also include religious practices of a culture group. It also includes tradition and everything that a particular group of people do to ensure their sustenance and harmony. Literature is a medium to propagate these culturally motivated practices and to define culture and myth so as to assure its sustenance.

Works Cited

- ENR, *Culture Shock Challenges Firms Looking Abroad*. Vol. 250, No. 23. New York: McGraw Hill, 2003.
- Frazer, James, *The Golden Bough*. Basingstoke: Macmillan, 1890.
- Frye, Northrop, *Anatomy of Criticism*. London: Longman, 2003.
- Smith, Huston, *The World's Religions: Our Great Wisdom Traditions*. London: Harper Collins, 1991.
- Jung, Carl G., *God Always Speaks Mythologically*. London: Rutledge, 2002.
- Reeves, Charles Eric, "Myth Theory and Criticism." In *The Johns Hopkins Guide to Literary Theory and Criticism*. Eds. Michael Groden and Martin Kreiswirth. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 1994.
- The Sage Dictionary of Cultural Studies. London: Sage Publications, 2004.
- Smith, Huston, *The World's Religions: Our Great Wisdom Traditions*. 1958. San Francisco and New York: Harper Collins, 1991.
- Campbell, Joseph, *The Masks of God: Creative Mythology*. London: Dickle Edge, 1991.
- Williams, David, *The Trickster Brain: Neuroscience, Evolution, and Narrative*. London: Lexington Books, 2003.

(Signature)

Principal
Moheshwar Mahavidyalaya
AMBAJOGAI

Principal
 K. Srinivas
 Ambajoggi, Udupi, Karnataka

(Correspondence author)

Received: July 14, 2017
 Revised: August 2, 2018
 Published: August 2, 2018

© 2018 Avastar Publications, Ltd.
[url: www.avastarpublic.com](http://www.avastarpublic.com)

Differential equations play a prominent role in the study of Physical, Chemical, Engineering, Economics and Biological fields. Also, it observed that most of natural phenomena leads to non linear differential equations. For such differential equations it difficult to find the solution by using analytical methods. In such cases the numerical methods plays a crucial role for obtaining

1. Introduction

Abstract: In this paper, we introduce a new numerical method for solving ordinary differential equations in both linear and non linear cases. We apply new iterative method (NIM) on implicit midpoint rule to derive a new numerical method. We further present the convergence and stability analysis of the proposed method. The efficiency of the new method is tested through various types of numerical problems and it shows that the results are better same as with exact solutions.

AMS Subject Classification: 65M, 65L, 65Z, 65G, 65H

Key Words: new iterative method (NIM), ordinary differential equations, implicit midpoint formula, error analysis, stability, convergence

NEW NUMERICAL METHOD FOR SOLVING DIFFERENTIAL EQUATIONS

K.M. Dhargade¹, R.K. Deshpande²

¹P.T.C. Department of Mathematics
 Government Vaidya Institute of Science and Humanities
 Anwar, 444 004 (M.S.), INDIA

²Department of Mathematics
 Dr. Babasaheb Ambedkar Marathwada University
 Ayangwal, 431 004 (M.S.), INDIA

International Journal of Pure and Applied Mathematics
 Volume 120 No. 4 2018, 639-652
 ISSN: 1019-9082 (print), ISSN: 1111-9087 (online)
<http://www.ijpam.com>
 doi: 10.12731/ijpam.v120n4

Dr. K. Srinivas

Let V be a vector space over F . Let $T: V \rightarrow V$ be a linear transformation. Let \mathcal{B} be a basis for V . Let $M_{\mathcal{B}}(T)$ be the matrix of T relative to \mathcal{B} . Let \mathcal{C} be another basis for V . Let $M_{\mathcal{C}}(T)$ be the matrix of T relative to \mathcal{C} . Let P be the change of basis matrix from \mathcal{B} to \mathcal{C} . Then $M_{\mathcal{C}}(T) = P^{-1}M_{\mathcal{B}}(T)P$.

Proposition 1. Similarity

Let $T: V \rightarrow V$ be a linear transformation. Let \mathcal{B} and \mathcal{C} be bases for V . Let $M_{\mathcal{B}}(T)$ and $M_{\mathcal{C}}(T)$ be the matrices of T relative to \mathcal{B} and \mathcal{C} , respectively. Let P be the change of basis matrix from \mathcal{B} to \mathcal{C} . Then $M_{\mathcal{C}}(T) = P^{-1}M_{\mathcal{B}}(T)P$.

2. Preliminary

In this section, we discuss some basic definitions and results (4, 15, 17, 9). Consider the initial value problem $y' = f(x, y)$, $y(x_0) = y_0$. Let I be an interval containing x_0 . Let J be an interval containing y_0 . Let D be the domain of f . Let \mathcal{D} be the domain of the solution y . Then $\mathcal{D} = \{(x, y) \in D \mid y(x) = y_0 + \int_{x_0}^x f(t, y(t)) dt\}$.

Let $f: D \rightarrow F$ be a function. Let $(x_0, y_0) \in D$. Let I be an interval containing x_0 . Let J be an interval containing y_0 . Let \mathcal{D} be the domain of the solution y . Then $\mathcal{D} = \{(x, y) \in D \mid y(x) = y_0 + \int_{x_0}^x f(t, y(t)) dt\}$.

$$(3.3) \quad N(n) = N \left(\sum_{i=0}^{\infty} n_i \right) + \sum_{i=1}^{\infty} N \left(\sum_{j=0}^{i-1} n_j \right) - N \left(\sum_{j=0}^{\infty} n_j \right) = \sum_{i=0}^{\infty} G_i$$

In this method non linear operator N is decomposed by NIM as below:

$$(3.2) \quad n = \sum_{i=0}^{\infty} n_i$$

where f is a known function and N is a non linear operator. It is assumed that NIM provides the solution to the equation (3.1) in the form of series

$$(3.1) \quad n = f + N(n)$$

In this section, we describe a new iterative method introduced by Daftardar-Gejji and Jafari (NIM) [5] for solving non linear functional equation of the form

3. New Iterative Method (NIM)

for every $x \in [x_0, b]$, $y, y^* \in (-\infty, \infty)$, $h \in (0, h_0)$.
Theorem 6. Suppose the single step method (2.2) is regular. Then the relation (2.5) is a necessary and sufficient condition for the convergence of the method defined by (2.2).

Definition 5. A single step method (2.2) is said to be regular if the function $\Phi(x, y, h)$ is defined and continuous in the domain $a \leq x \leq b$, $-\infty < y^i < \infty$, $i = 1, 2, \dots, n$, $0 \leq h \leq h_0$ and if there exist a constant L such that

$$(2.5) \quad \|\Phi(x, y, 0) - \Phi(x, y^*, 0)\| = \|f(x, y) - f(x, y^*)\|$$

Definition 4. Consistency of single step method (2.2) is called consistent if

$$(2.4) \quad \left| \frac{1}{h} T_{n+1} \right| = O(h^p)$$

The order of the single step method is the largest integer p for which

5.3. Stability Analysis

Consider the test equation,

$$y' = \lambda y \quad (5.7)$$

Now applying the new method (4.6) to the test equation (5.7), we get

$$\begin{aligned} K_1 &= \lambda y_n, \\ K_2 &= \lambda \left(y_n + \frac{h}{2} K_1 \right), \\ &= \lambda \left(1 + \frac{h\lambda}{2} \right) y_n, \\ K_3 &= \lambda \left(y_n + \frac{h}{2} K_2 \right), \\ &= \lambda \left(1 + \frac{h\lambda}{2} + \frac{h^2 \lambda^2}{4} \right) y_n. \end{aligned}$$

Now using equation (4.6), we can write

$$y_{n+1} = \left(1 + h\lambda + \frac{h^2 \lambda^2}{2} + \frac{h^3 \lambda^3}{4} \right) y_n.$$

Hence the stability region of the new numerical method is given by the inequality

$$\left| 1 + h\lambda + \frac{h^2 \lambda^2}{2} + \frac{h^3 \lambda^3}{4} \right| \leq 1,$$

where $\lambda = Re(\lambda) + iIm(\lambda)$ is a complex number.

The stability region is shown in figure (1).

6. Numerical Test Problems

We present some problems and show that the solution of new method is good agreement with exact solutions. Maple software is used for this calculations.

Problem 6.1. Consider the nonlinear initial value problem [12]

$$y' = -2xy^2, \quad y(0) = 1 \quad (6.1)$$

V. Bhat
Principal
Kholshwar Mahavidyalaya
AMBAJOGAI

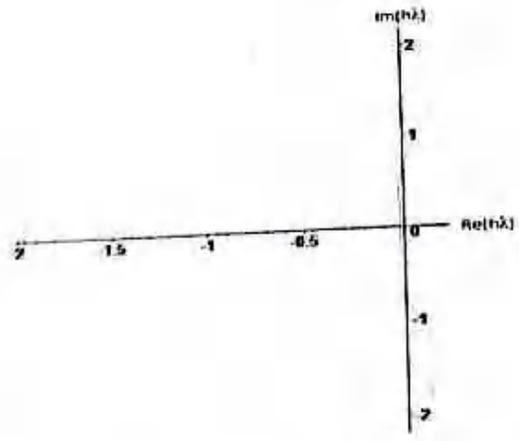

Figure 1: Stability region of new numerical method.

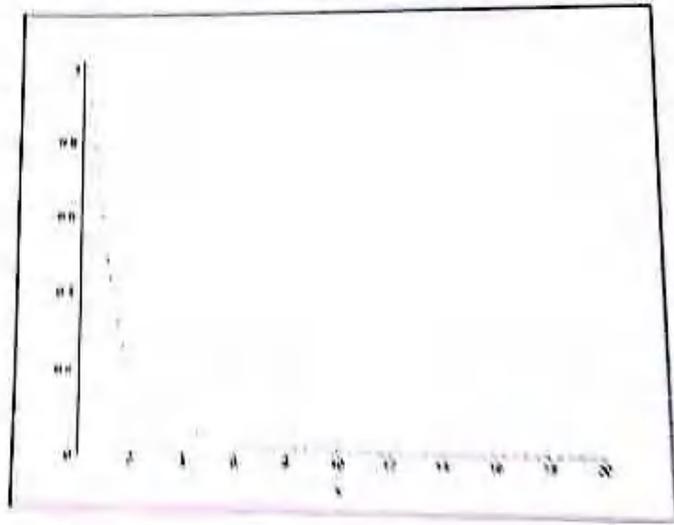

Figure 2: Computation of solutions of problem (6.1)

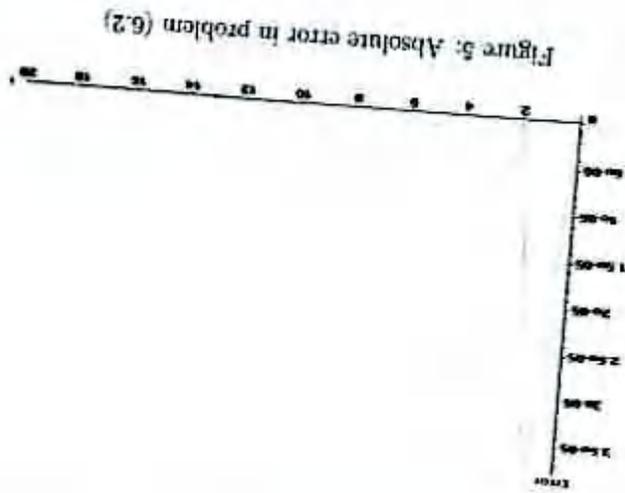

Figure 5: Absolute error in problem (6.2)

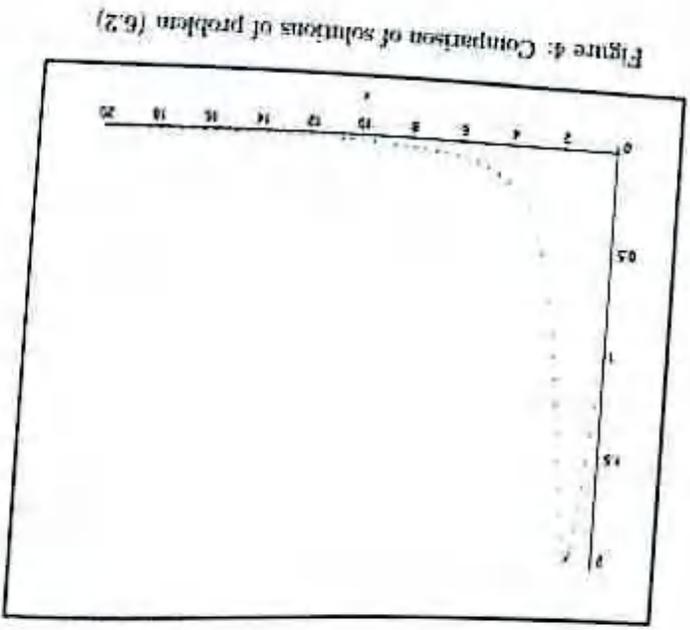
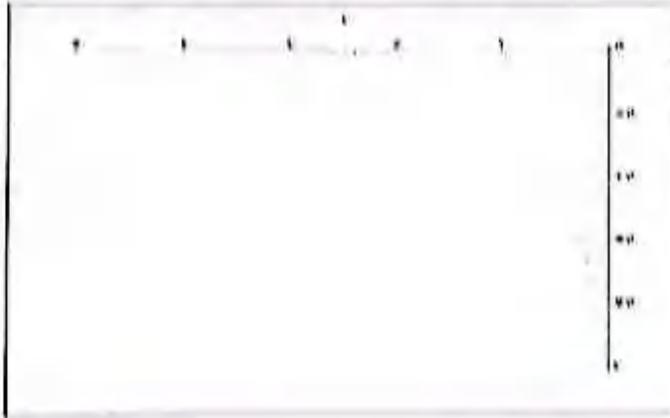

Figure 4: Comparison of solutions of problem (6.2)

We now compare the numerical solutions (line) and exact solutions (point) (where both the graphs exhibit) of $x(t)$ and $y(t)$ in figure (a) and (c) respectively and the absolute errors are plotted in figure (b) and (d). The maximum absolute error in $x(t)$ and $y(t)$ in the interval $t \in [0, 0.5]$ is 1.9629×10^{-7} and 1.007×10^{-8} respectively.

Figure (a): Comparison of solutions $x(t)$ of problem (2.3)

$$x(t) = e^{-t} \quad \text{and} \quad y(t) = e^{-t}$$

The exact solution of problem (2.3) is

$$x(t) = 1, \quad y(t) = 1$$

with initial conditions

$$\begin{aligned} \frac{dx}{dt} &= 1000x + 1000y^2 \\ \frac{dy}{dt} &= x - y^2, \quad t \in [0, 0.5] \end{aligned} \quad (2.3)$$

Problem 2.3: Consider a stiff system of differential equation [7]

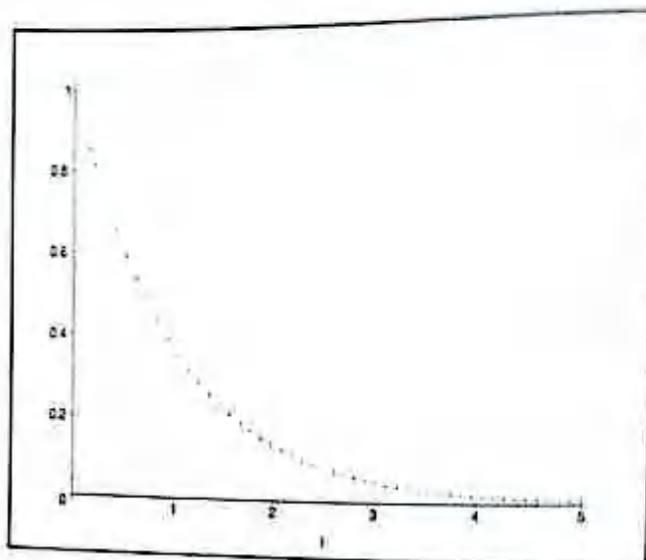

Figure 7: Comparison of solutions $y(t)$ of problem (6.3)

7. Conclusions

In this paper, we have developed a new efficient numerical method which is simple and powerful for solving differential equations for linear as well as non-linear. We have used new iterative method on implicit midpoint rule. Further, we analyzed the order, consistency and the stability for the new method. The numerical test problems have shown that our solutions are in good agreement with exact solutions. It observed that this method can be used effectively to solve stiff systems of differential equations.

References

- [1] S. Bhalekar and V. Daftardar-Gejji, Numeric-analytic solutions of dynamical systems using a new iterative method, *Journal of Applied Nonlinear Dynamics*, 1, 2 (2012), 141-158, doi: 10.5899/JAND.2012.05.003.
- [2] S. Bhalekar and V. Daftardar-Gejji, Solving evolution equations using a new iterative method, *Numerical Methods for Partial Differential Equations*, 26, 40 (2010), doi: 906-916, 10.1002/nmm.20163.
- [3] S. Bhalekar and V. Daftardar-Gejji, Solving fractional order logistic equation using a

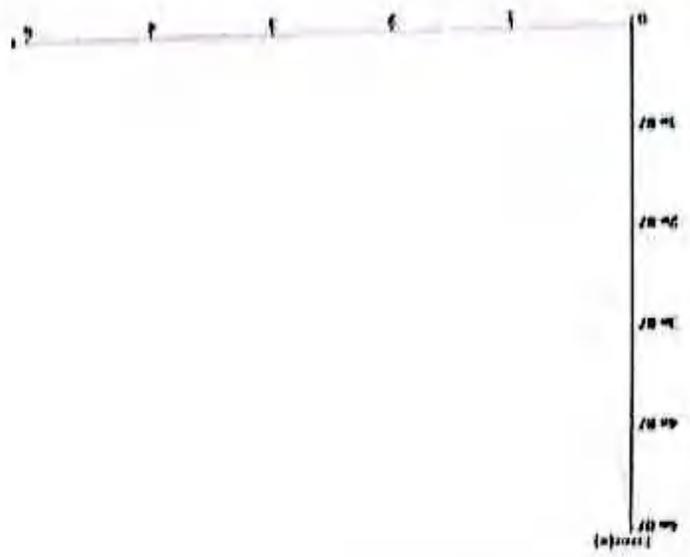
Accepted for
 publication
 2011.01.14

new iterative method, *International Journal of Differential Equations*, 2012, Vol. 10, No. 10, <http://dx.doi.org/10.1155/2012/101010>

Figure 10: Absolute error in $y(t)$ for problem (9.3)

Figure 11: Absolute error in $x(t)$ for problem (9.3)

NEW NUMERICAL METHOD FOR...

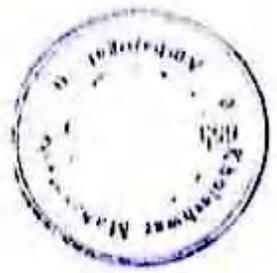

Table 2. Comparison of numerical results for problem (6.4)

Iteration	Linear solution	ODE solution	Approx. error
1	0	0	0
2	0.0000000000	0.0000000000	0.21318×10^{-4}
3	0.0000000000	0.0000000000	0.2016×10^{-4}
4	0.0000000000	0.0000000000	0.9065×10^{-4}
5	0.0000000000	0.0000000000	0.8067×10^{-4}
6	0.0000000000	0.0000000000	0.7459×10^{-4}
7	0.0000000000	0.0000000000	0.7796×10^{-4}
8	0.0000000000	0.0000000000	0.7328×10^{-4}
9	0.0000000000	0.0000000000	0.6937×10^{-4}
10	0.0000000000	0.0000000000	0.61801×10^{-4}
11	0.0000000000	0.0000000000	0.17133×10^{-4}
12	0.0000000000	0.0000000000	0.24534×10^{-4}
13	0.0000000000	0.0000000000	0.12472×10^{-4}
14	0.0000000000	0.0000000000	0.99011×10^{-4}
15	0.0000000000	0.0000000000	0.8819×10^{-4}
16	0.0000000000	0.0000000000	0.39210×10^{-4}
17	0.0000000000	0.0000000000	0.6110×10^{-4}
18	0.0000000000	0.0000000000	0.15466×10^{-4}
19	0.0000000000	0.0000000000	0.4174×10^{-4}
20	0.0000000000	0.0000000000	0.60699×10^{-4}
21	0.0000000000	0.0000000000	0.28142×10^{-4}

6.1. Tikhonov, *Operational Methods for ordinary differential equations*, Second Edition, John Wiley and Sons, 1959, see 19.1016/10.1016/j.amc.2017.07.017.
 6.2. Tikhonov, *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 316, (2006), 753-763, doi:10.1016/j.jmaa.2017.07.017.
 6.3. Tikhonov, *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 316, (2006), 753-763, doi:10.1016/j.jmaa.2017.07.017.
 6.4. Tikhonov, *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 316, (2006), 753-763, doi:10.1016/j.jmaa.2017.07.017.
 6.5. Tikhonov, *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 316, (2006), 753-763, doi:10.1016/j.jmaa.2017.07.017.
 6.6. Tikhonov, *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 316, (2006), 753-763, doi:10.1016/j.jmaa.2017.07.017.
 6.7. Tikhonov, *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 316, (2006), 753-763, doi:10.1016/j.jmaa.2017.07.017.
 6.8. Tikhonov, *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 316, (2006), 753-763, doi:10.1016/j.jmaa.2017.07.017.
 6.9. Tikhonov, *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 316, (2006), 753-763, doi:10.1016/j.jmaa.2017.07.017.
 6.10. Tikhonov, *Journal of Mathematical Analysis and Applications*, 316, (2006), 753-763, doi:10.1016/j.jmaa.2017.07.017.

RESEARCH JOURNALS

Co-Editor
Dr. Asha Baner
Dr. D.R. Tardale
Dr. D.B. Tardale

Executive Editor of this Issue
Dr. Manoj Choudhary, Gurukul
Principal
Vishwanath Choudhary College, Ambikapur, Dist. Bhojpur

Chief Editor
Dr. Dhanraj T. Dhanraj
Asst. Prof. (Mumbai)
MGV's Arts & Commerce College,
Vashi, Dist. Navi Mumbai

THE ROLE OF GOVERNMENT TO PROTECT THE HUMAN RIGHTS

18th Feb. 2019 Special Issue- 130 (II)

PEER REFERRED & INDEXED JOURNAL

UGC Approved Multidisciplinary International Research Journal

RESEARCH JOURNALS

INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL

ISSN-2348-7143

Impact Factor 6.261

10

53	101	35. मीठेला उपाय वट्टे मारवाडिपार वट्टेले मारि
52	99	34. मीठेला मारव उपायपार : मीठेला मीठेला उपायपारो मीठेला
51	97	33. मारवीय मारवट्टेला मीठेला मारवी वट्टेला
50	95	32. मारवाडो मीठेला उपायो मीठेला उपायपारो
49	92	31. मारवीय मारवट्टेला मीठेला मारवी वट्टेला
48	90	30. मारवी वट्टेला मीठेला मारवाडो मीठेला
47	87	29. मारवाडो मीठेला मारवाडो मीठेला
46	84	28. मारवाडो मीठेला मारवाडो मीठेला
45	82	27. मारवी वट्टेला मीठेला मीठेला - मीठेला उपायपारो
44	80	26. मारवाडो मीठेला मीठेला मीठेला मीठेला
43	78	25. मारवाडो मीठेला मीठेला मीठेला : मीठेला उपायपारो
42	76	24. मारवीय मीठेला मीठेला मीठेला मीठेला
41	74	23. मीठेला मीठेला मीठेला मीठेला मीठेला
40	71	22. मारवाडो मीठेला मीठेला मीठेला मीठेला
39	68	21. मारवाडो मीठेला मीठेला मीठेला मीठेला
38	66	20. मारवाडो मीठेला मीठेला मीठेला मीठेला
37	64	19. मारवी वट्टेला मीठेला मीठेला मीठेला
36	61	18. मारवी वट्टेला मीठेला मीठेला मीठेला मीठेला

